

KOLORISTERNE

KOLORISTERNE

1992

4. - 19. januar

Daglig kl. 10. - 17.

Udstillingens kontor

Inspektør Jytte Nielsen, tlf. 33 12 28 03

90 45

*Den Frie Udstelling
Bygning
2100 Østerbrå Købe*

Forretningsfører

Advokat Hanne Menné, Baunegårdsvej 57, 2900 Hellerup,

tlf. 31 65 06 00

Sekretær: Kirsten Norinder

Formand

Nanna Hertoft, Kulsviervænget 15, 2800 Lyngby,

tlf. 42 88 11 66

Katalog

Søren Hansen, Herman Stilling

Katalogomslag

Koloristerne

Pressesekretær

Marianne Barbusse, Jerslev Alle 28, 2770 Kastrup.

tlf. 31 51 83 37

Plakat

Koloristernes Blomster ved Jens Peter Helge Hansen

Tavler ved indgangen

Johannes Carstensen

Tryk

Sivertsen & Co. - tlf. 31 42 85 33

De fleste farvefotografier i kataloget er fotograferet af Torben Dragsby.

ISBN 87-88-200-22-1 - ISSN 0903-2185

Tilbageblik

»Vi kaldte os »Kolorister« - ikke fordi vi skulle være mere koloristiske end andre Kunstnere, men et Navn skulle vi have - et Navn, der klang og havde relation til vores Metier« erklærede Koloristerne i kataloget for udstillingen i Den Frie i december 1932. Selv om navnet ofte er blevet kritiseret for at være ambitiøst eller uden sammenhæng med de udstillede værker, er det blevet et fast begreb i dansk kunst. I de 60 år, Koloristerne har eksisteret, er der sket mange ændringer og udskiftninger, og i dag er der ingen af medstifterne tilbage. Sammenslutningen blev dannet i marts

1932 på initiativ af maleren Gitz-Johansen og den svenske fødte kunstner Emil Westman, som fra 1913 boede i København. De andre medlemmer var John Christensen, Hjalmar Kragh-Pedersen, Peder Larsen, Knud Nellemose, Svend Thomsen, Hans Olsen og Povl Søndergaard samt svenskerne Ivan Nilsson, Figge Holmgren, Karl Enock Ohlsson og Martin Emond. Gruppen skulle udstille skiftevis i Danmark og i Sverige. Men svenskernes deltagelse blev af kort varighed: Efter Emil Westmans død i 1935 blev sammenslutningen et rent dansk foretagende.

Den allerførste udstilling fandt sted i Tølløse Slot i april-maj 1932. Den næste udstilling blev holdt på Malmös rådhus i oktober 1932 og blev derefter vist i Den Frie's Udstillingsbygning i december samme år. Den fortsatte til Göteborg, hvor den blev vist i kunstforeningen i januar 1933. Spurgt om begrundelsen for at danne en ny sammenslutning svarede Gitz-Johansen :

»(...) vi er en del Kammerater, der gerne vilde slutte os sammen. Vi ligner i øvrigt slet ikke hinanden, vi er saa forskellige indbyrdes som Ild og Vand, og enhver af os er hver for sig at betragte som en Sensation. Der er ikke nogen bestemt Linje gennem denne Udstilling, og vi har kun været underkastet den Censur, som vi med Respekt for os selv har underkastet vore egne Frembringelser.«
(B.T.dec.1932)

Selv om kunstnerne ikke havde noget

bestemt kunstnerisk program, viste de udstillede værker fælles elementer : en naturalistisk opfattelse af motiverne - figurer, portrætter, opstillinger og landskaber - samt en tendens til at fokusere på social-realistiske emner.

En detaljeret redegørelse for alle udstillingens deltagere kan næppe gives, men i stedet kan fremhæves nogle af dem, der specielt har præget sammenslutningen. Gitz-Johansen, formanden for den ny kunstnersammenslutning, nåede ikke rigtig at udfolde sig i dens rammer. Han efterlod posten som formand til John Christensen for at rejse til Grønland i 1935, og han kom ikke tilbage til Koloristerne. På udstillingen i 1934 viste han sine indtryk fra en tidligere rejse i Grønland (naturstudier og portrætter). Emil Westman udstillede også kun i en meget kort periode på grund af hans tidlige død.

år

John Christensen, kaldt barbermaleren - et navn som stammer fra hans erhverv - var meget beundret i sin samtid og blev gang på gang rost af kritikken. Hans naive og humoristiske billeder fortæller om det lille folk på Nørrebro, om hverdagens glæde eller livets triste begivenheder. Blandt de mange værker, han i årenes løb har udstillet på Koloristerne, kan nævnes Vinterdag på Nørrebro, Nørrebro Runddel m.v.

Mens John Christensens billeder især er præget af et positivt livssyn, er Hjalmar Kragh-Pedersens billedunivers meget mere dystert. Han skildrer arbejderklassen i fabrikkerne eller hjemme. Støberiscene fra 1932 er malet i H. Kragh-Pedersens karakteristiske syrlige gule og grønne farver. De kæmpe maskiner, som spytter ild, virker truende på de små mørke menneskelige figurer. Imidlertid er der sjældent i hans billeder en direkte agitatorisk holdning. En lignende interesse for arbejderklassen findes hos Peder Larsen og Povl Søndergaard. Lidt sarkastisk skrev en kunstanmelder, at den ny sammenslutning lige så godt kunne hedde »Proletaristerne«. Det var dog lidt i overkanten. Mere rigtigt opfattede Paul La Cour disse billeder som et udtryk for en ændring i dansk kunst, en slags reaktion mod de modernistiske tendenser fra århundredes første årti :

(...) Eksperimenternes Tid er forbi - foreløbigt - man ser den unge Kunst nærme sig Naturen og skildre den stilfærdigt og saa indtrængende som muligt.« (9.12.32)

Den naturalistiske skildring af den omgivne verden samt de social-realistiske

Barbermaleren John Christensen.

fremstillinger af arbejderklassen kendetegner de følgende udstillinger. I 1937 blev der arrangeret en omfattende ophängning af H. Kragh-Pedersens billeder, som vakte betydelig interesse. Tidens politiske begivenheder afspejledes også hos nogle af kunstnerne, bl.a. hos billedhuggeren Arno Axelsen, som i to år kæmpede i Spanien mod fascismen. Tilbage til Danmark i 1939 viste han på Koloristernes udstilling tegninger og akvareller med indtryk fra Spanien : den spanske soldat, invaliderne, flyvemaskinen, ikke som en hyldelse til teknologien, men som dødens fugl, den stadige trussel fra oven. Hans billeder blev karakteriseret som »menneskelige dokumenter af værdi. Det er ikke kun fronten, han skildrer, men også livet bag fronten.« (Volmer Lind i Arbejderbladet 24/1/1939). Året efter viste han relieffer og skulpturer inspireret af de samme begivenheder.

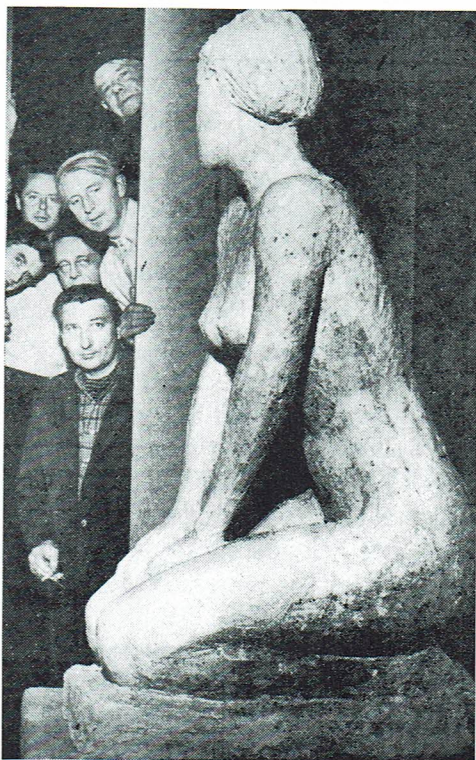
I 1940 fik sammenslutningen et stort tab ved John Christensens død. Som gæster blev inviteret Preben Knuth og Henry Heerup. Sidstnævnte introducerede noget forfriskende med sin farveglæde, sin humor og fantasi. Men han optrådte kun denne ene gang i gruppen. Både Preben Knuth og Henry Heerup fortjente i høj grad betegnelsen Kolorister. Koloristisk sans havde Poul Sørensen også med sine bleg-rosa interiører og nøgne kvinder samt Svend Thomsens lidt sentimentale opstillinger og portrætter. Den koloristiske holdning blev forstærket året efter med indbydelsen af flere nye gæster i et forsøg på at forny den snart ti år gamle sammenslutning; Robert Hull, H. Kragh-Pedersens søn Mogens Kragh-Pedersen samt Arne Petersen, var de nye navne hos Koloristerne.

Koloristerne - 10 år

Koloristernes 10 års jubilæum blev ikke fejret på nogen særlig måde. »Men«, skrev en kunstanmelder, »man mærker, at de hver for sig har anstrengt sig meget, saa det er blevet en overordentlig smuk Udstilling, de runder det første Tiaar med. Og det er ogsaa den allerfineste Maade at fejre et Jubilæum paa. »Koloristerne« har gennem Aarene hævdet sig ved deres særlige Fysiognomi blandt Sammenslutningerne, og selv om enkelte Kunstnere er traadt ud, er selve Grundstammen blevet tilbage« (Social Demokraten 5.2.42). Blandt veteranerne var H. Kragh-Petersen, Poul Sørensen, Svend O. Thomsen og Helmuth Thomsen samt Bengt Koch.

Blandt de sidst tilkomne medlemmer : Robert Hull og Arno Axelsen. Kunsthåndværket var repræsenteret af Hans Olsen, Aage Weimar og Anders Ring. I alt 9 kunstnere, som viste ca. 75 værker, mens 13 kunstnere udstillede 263 værker på udstillingen i Den Frie i december 1932.

Selvom anmelderne var positive overfor det afsluttede første årti, og selv om nye navne var blevet inddraget i sammen-

Fra neden: Helmuth Thomsen, Børge Bokkenheuser, Eigil Vedel Schmidt, Kragh-Pedersen, Carl Lobedanz, Bengt Koch og skulpturen af Vedel Schmidt.

Til venstre ses Steffen Petersen Borgen.

slutningen, var der stadig et behov for fornyelse. De følgende år blev sammen slutningen udvidet med flere nye gæster eller medlemmer : Aage Fredslund Andersen i 1943, Boye Givskov, Børge Bokkenheuser og Børge L. Knudsen i 1945, Harald Leth, (der tidligere udstillede på Høst) og Eckhard Johnsen i 1946, Carl Lobedanz og Åge Vogel Jørgensen i 1949. Flere af dem f.eks. Boye Givskov og Harald Leth var udpræget kolorister. De kunne således afvise den i årenes løb gentagne bemærkning »Koloristerne svigter Kulørerne«.

Anderledes var Aage Fredslund Andersen egenartede billeder med øde landskaber og små ensomme silhuetagtige figurer. »(Det er) en Fabulist og en Drømmer, en Natten-Mystiker, der i sig forener en Digter og en Malers Sind.« (Z.J.Ekstrabladet 25/11/43).

På udstillingen i 1943 blev H. Kragh-Petersens 60 års fødselsdag fejret med en retrospektiv ophængning af de tidligere års arbejder. I kataloget understregede Preben Wilmann, at kunstnerens billeder hverken var satiriske eller samfundskritiske, og at kunstneren sjældent tog penslen for at anklage. Som arbejder var det ham naturligt at skildre sine omgivelser. »Arbejderkunstner maa man kunne kalde ham« konkluderede P. Wilmann.

I 1948 blev der arrangeret en mindeophængning af den lige afdøde kunstner Anders Ring, som siden 1942 udstillede på Koloristerne. Selv om han også lavede skulpturer og oliemalerier, var det snarere indenfor kunsthåndværket og især inden for sølvkunsten, at hans ev-

Fra venstre: Kai Mottlau, Ingrid Hansen, Børge Bokkenheuser, Eigil Vedel Schmidt, William Fridericia.

ner havde udfoldet sig bedst. Forbindelsen med de andre skandinaviske lande blev i en periode genetableret med indbydelsen af norske kunstnere : Erling Enger og Thorbjørn Lie-Jørgensen i 1949 og Alexander Schultz året efter. Dette førte imidlertid ikke til videre udvekslinger.

Tre fra bølgeblomsten

Fra den tidligere opløste sammenslutning Bølgeblomsten kom Steffen Petersen i 1952 samt William Fridericia og Ingrid Hansen i 1954. Bølgeblomsten blev dannet i 1942 og eksisterede indtil 1950. Den bestod af tidligere elever fra P. Røstrup Bøyesens Malerskole og var, ifølge Mogens Andersen, en af medstifterne, »et forum for oprigtige bestræbelser«. Kompositions- og figurmaleri var det væsentligste, men i de senere år dukke-

de nye tendenser op med social-realistiske samt non-figurative værker.

Ingrid Hansens og Steffen Petersens billeder var stærkt koloristiske. William Fridericia viste skulpturer i polykrom mosaik (bl.a. Portrætbuste) samt en række opstillinger, hvor han lagde vægt på selve kompositionen, på fordelingen af formerne i rummet (Opstilling med kande). En lille tegning i kataloget - en satire over kritikken (en hammer falder på en række prikker med det resultat, at et hoved ryger ned, mens et andet hopper til vejrs) - viser kunstnerens skarpsindige humor. Koloristerne holdt en pause i 1953, og med de nye tilkomne medlemmer (udover kunstnerne fra Bølgeblomsten kan også nævnes Erling Jørgensen og Ejgil Vedel Schmidt) virkede udstillingen i 1954 fornyet. Selvom hovedtendenserne var de samme. I et interview året efter gjorde Kai Mottlau rede for sin opfattelse af sammenslutningen:

Fra venstre: Kai Mottlau, Ingrid Hansen, Hj. Kragh Pedersen, Helmuth Thomsen, Børge Bokkenheuser.
Tegnet af Hans Sørensen.

»(...) Man skal ikke vente at finde Sensationer paa Koloristernes Udstilling, med mindre man vil give mig ret i, at Sensationen i en udstilling gerne skal ligge i, at Malerne dygtiggør sig fra Aar til Aar. Sammenslutningen er nu snart 25 Aar gammel, og flere Medlemmer har været med fra Starten, saa det er modne Folk, der udstiller her. Ingen af os kunde finde paa at lave et Billede, der blot skulde tjene til at vække Sensation.« (B.T.10/11/55).

Spurgt om hans syn på kunsten, svarede Mottlau, at sammenslutningens styrke altid har været at arbejde med farverne. Her kan det bemærkes, at de koloristiske evner i mange år har manglet hos de fleste medlemmer. Sammenslutningen har ofte været kritiseret for ikke at leve op til sit navn. Først i 1950'erne er farven blevet et vigtigt element i de udstillede værker. I det samme interview tilføjede Kai Mottlau »Vi mener ikke, at det fortællende bør løbe af med et Billede. Et

Fra venstre: Kai Mottlau, fru Eiler Krag, Helge Ernst, Ingrid Hansen, William Fridericia. Siddende Eiler Krag.

Billede bør ligge i et kunstnerisk Plan, og Billeder, hvor det fortællende er det afgørende, finder man ikke paa vor Udstilling.« Han så positivt på den abstrakte kunst, som har kunnet befri malerkunsten fra det litterære. Men det abstrakte maleri forekom ham ofte ufuldendt.

Sammenslutningen, der forvandlede sig

I 1956 blev der inviteret flere gæster, som gav den gamle sammenslutning en sund indsprøjtning: Helge Holmskov, I. P. Groth Jensen, Eiler Krag, Robert Risager, Eigil Wendt og Bonde Willumsen.

I 1957 fejrede Koloristerne deres 25 års jubilæum, dels med en ophængning af de faste medlemmers arbejder, dels med en kavalkade af ældre arbejder af de kunstnere, der havde været eller var medlemmer af sammenslutningen. Desuden blev der arrangeret en mindeophængning for Barbermaleren, og i en anden afdeling blev der vist skitser og fotografier af udsmykningsopgaver, som Koloristerne var blevet tildelt i årenes løb. Blandt de kunstnere, der var med til at starte sammenslutningen, var der kun H. Kragh-Pedersen og Hans Olsen tilbage. I et interview indrømmede Kai Mottlau, at alderen kunne være et problem for sammenslutningen: »Enhver gruppe risikerer, at nogle af dens medlemmer gaar i staa, at selvkritikken slipper, og at det hele ender i tom rutine.« (Politiken 26/10/57).

Året efter blev der igen inviteret nye gæster. S sammenslutningen, som indtil da havde været præget af en naturalistisk tradition begyndte at interessere sig for abstraktionen: udover Helge Ernst, som udstillede hos Koloristerne fra 1955 til 1964, arbejdede to af gæsterne også abstrakt: Helle Thorborg viste på udstillingen træsnit, inspireret af den sydamerikanske digter Gabriela Mistral, og Hugo Arne Buch abstrakte malerier. Rasmus Nellesmann, som året før var blevet medlem, udstillede malerier, som næsten kunne betegnes abstrakte, selvom hans udgangspunkt var det moderne samfunds industrielle verden. »Jernkonstruktion« f.eks. består hovedsagelig af et samspil former og linier imellem. Også Robert Risager befandt sig mellem det abstrakte og det figurative med ornamentale former udsprunget fra den omgivne verden.

De abstrakte kunstneres indtog var tegn på en ny tid for Koloristerne. I løbet af 1960'erne blev det mere og mere tydeligt, at figuration og abstraktion kunne mødes, og i stedet for at udelukke hinanden, kunne de støtte og inspirere hinanden.

Både som abstrakte eller figurative kunstnere fandt flere af Koloristerne deres inspiration i fantasiverdenen. Reidar Magnus (hos Koloristerne fra 1964 til hans død i 1968) viste figurer udsprunget fra underbevidstheden, spøgelsesagtige skikkelser, Erling Jørgensen abstrakte malerier, hvor levende organismer - planter eller figurer - folder sig ud og myldrer frem på billedfladen (han udstillede fra 1968 til 1973).

Derudover kan nævnes William Frideri-

cias altid overraskende og humoristiske skulpturer i potteskår eller mosaik, Herman Stillings trolde-univers (han blev medlem i 1964), Seppo Mattinens halvt uskyldige og tvetydige figurer (fra 1966 til 1975), Hans Christian Rylanders indtrængende verden (1968) m.v.

I 1965 blev der arrangeret en mindeophængning for grafikerer Marcel Rasmussen, som siden 1962 havde været medlem af Koloristerne. I mange år havde han dyrket en streng geometrisk stil på basis af kegler og kugler, men i de senere år var en særpræget fantasi begyndt at udfolde sig i hans værker. Meget få konkrete kunstnere har årenes løb været medlemmer af Koloristerne: Helge Ernst og Hugo Arne Buch i slutningen af 1950'erne (sidstnævnte har siden dyrket en lyrisk og ekspressiv form for abstraktion), Franka Rasmussen fra 1966, Knud Hvidberg fra 1970 til 1974, Kirsten Lockenwitz i 1971, Tonning Rasmussen fra 1971 til 1986, hvis sprudlende farver og bevægende linier adskiller sig fra et strengt geometrisk formsprog, Pia Schutzmanns korte intermezzo med det konstruktive i midten af 1980'erne (jernkonstruktioner og mobiler) samt Poul Pedersens bogstavscollager, der snarere kan betegnes som konceptuelle; også en undtagelse blandt Koloristerne.

Efter deres 25 års jubilæum havde Koloristerne svært ved at leve op til forventningerne. Udstillingerne i 1958 og 1959 gav indtryk af en vis stagnation indenfor gruppen - en situation, som forværredes af dårlige udstillingsforhold på Charlottenborg, hvor flere grupper udstillede samtidig: »De følges gerne ad

disse tre: - »Koloristerne«, »Foreningen for National Kunst« og »Vinterudstillingen«. Det gør de ogsaa i aar, og man maa paany konstatere, at Charlottenborg faktisk ikke kan bære tre udstillinger paa een gang. Det bliver til en stor sammenrodning.« (Jens E. Møller, Lollands Tidende, 27/10-1959). Bemærkningen var ganske korrekt: denne overflod af billeder virkede uoverskuelig, og Koloristerne havde svært ved at manifestere sig som en autonom sammenslutning med egen profil. Efter talrige diskussioner og en to års pause åbnede Koloristerne påny deres udstilling i Den Frie's Udstillingsbygning, i de lokaler, som de efter udstillingen i 1937, havde forladt til fordel for Charlottenborg.

Skiftet bar frugt og gav udstillerne nye udfordringer. I de følgende år fik gruppen en stigende betydning i dansk kunstliv. Kunstnerne fik hver især bedre udstillingsplads, og derudover kom der nye medlemmer og gæster, som satte deres præg på gruppens helhed: »Koloristerne er med nye medlemmer og gæster efterhånden blevet en større gruppe, der uden besvær fylder seks sale i Den Frie. Det er ogsaa blevet en afvekslende udstilling, hvor abstraktion, dekorativ kunst og naturalisme går udmærket i spand.« (Leo Estvad, Aftenavisen, 5/1-1963).

Blandt de nye gæster udstillede Poul Winther og Søren Kjærsgård. Sidstnævnte viste mørke figurbilleder og portrætter, mens Poul Winther gjorde sig bemærket med sine korkstykker og andre genstande malet i sorte, grå og hvide nuancer. Poul Winther blev medlem i 1964, men Søren Kjærsgård var kun i

sammenslutningen i en kort periode fra 1963 til 1965.

I 1970'erne og i begyndelsen af 1980'erne er der kommet nye medlemmer, som for de fleste vedkommende dyrker et ekspressivt formsprog, delvis abstrakt, ofte med udgangspunkt i den genkendelige verden (landskaber, figurer, ansigter, m.v.): Ole Heerup i 1974, Jens Peter Helge Hansen i 1976, Leif Lage i

1977, Inge Lise Westman i 1979 samt året efter Ingvald Holmefjord, som nu i sine malerier har forladt det genkendelige motiv. Helt abstrakt er også Else Fischer-Hansen, medlem fra 1980, mens Søren Hansens værker (han blev medlem i 1969) både kan være abstrakte og figurative: han eksperimenterer med diverse materialer og teknikker og kombinerer dem på forskellige måder.

Fra venstre: Herman Stilling, Anna Larsen Stevns, Groth-Jensen, Poul Hansen og to ferniseringsgæster.

Tegnet af Hans Bendix.

Skulptur og kunsthåndværk

Billedhuggerne har i mange år været underrepræsenteret hos Koloristerne: lige i starten var de tre blandt 12 udstillere, Knud Nellemose, Hans Olsen og Povl Søndergaard. Men allerede efter det første år forsvandt Knud Nellemose og Povl Søndergaard. Hans Olsen var længe den eneste eller en af de meget få billedhuggere i gruppen sammen med Arno Axelsen, der kom til Koloristerne i 1936 og udstillede regelmæssigt indtil 1950. Som nævnt tidligere udstillede Henry Heerup en gang i 1940 med både malerier og skulpturer. Hans værker adskilte sig meget fra det, man på det tidspunkt var vant til at se hos Koloristerne: relieffer og fantasifulde figurer i stedet for de traditionelle buster og kvindefigurer. I en kort periode (1943,44) var Gunnar Heide med i gruppen. Det samme gjaldt Janus Kamban, som udstillede hos Koloristerne fra 1943 til 1945. I 1947 var der ingen billedhuggere med. 1949 kom Carl Lobedanz, som blev en fast udstiller indtil sin død i 1987. Hvert år viste han sine ofte monumentale dyreskulpturer i granit. De sidste år af hans liv var han blind og arbejdede i stedet med træskulpturer af mere abstrakt art. Steffen Petersen, som kom i gruppen i 1952, udstillede i starten både malerier og skulpturer, men efter 1954 udelukkende malerier. William Fridericia viste relieffer og skulpturer i mosaik og brændt ler. Eigil Vedel Schmidt udstillede sine skulpturer hos Koloristerne fra 1951 til 1957.

I 1959 var de to gæster billedhuggere: Ole Find og Kaj Nielsen, som i 1962 blev medlem af sammenslutningen sammen

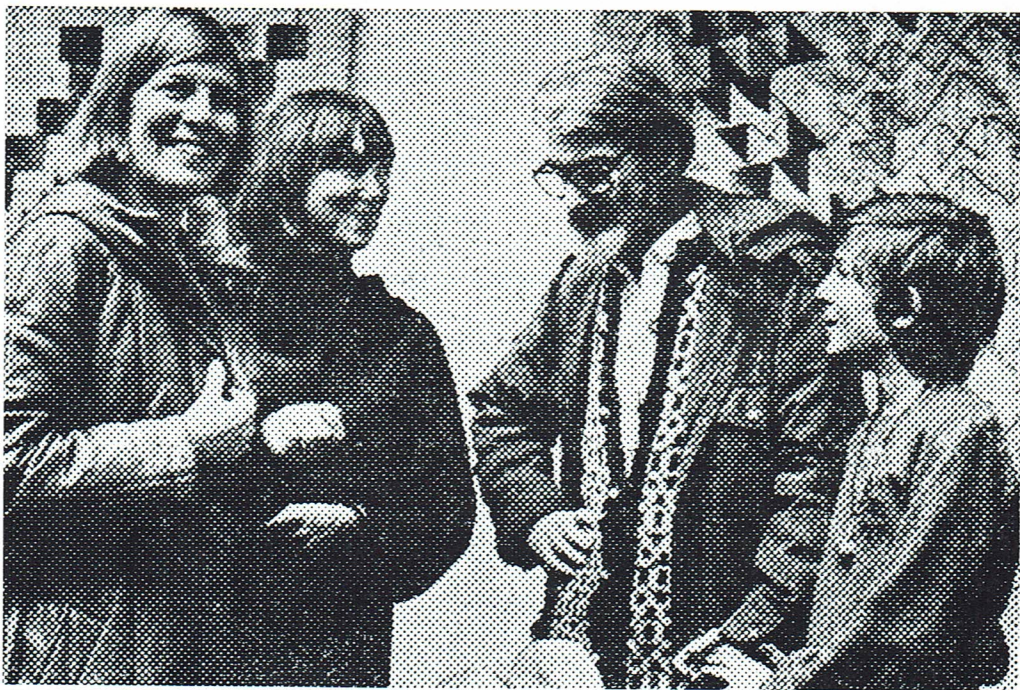
Inge Lise Westman.

med Poul Hansen. I 1967 var der blandt de 5 gæster billedhuggerne Anders Tinsbo, Poul Vandborg og Hanne Varming. Den fjerde gæst, Peter Hentze, arbejdede (og arbejder) også med skulpturer, oftest i utraditionelle materialer. Idag er der blandt de 30 medlemmer 6 billedhuggere (Astrid Klenow, Sigrid Lütken, Finn Nielsen, Lisbeth Nielsen, Kurt Tegtmeier og Ejgil Westergaard) samt 3 kunstnere, der arbejder med både malerier og skulpturer (William Fridericia, Peter Hentze og Inge Lise Westman). Tilstedeværelsen af skulpturer skaber en spændende dialog med de todimensionale værker og er med til at gøre de årlige udstillinger mere livlige.

Et forsømt område hos Koloristerne er kunsthåndværket. I 1940'erne viste Aage Weimar og Anders Ring dekorative arbejder i sølv, og i 1948 udstillede tre vævere: Mille Heerup, Doris Nielsen og Anna Thommesen. Derefter gik der mange år, inden kunsthåndværket igen blev repræsenteret i sammenslutningen (med undtagelse af Bode Willumsen, der i 1956, 58, viste emaljebejder). I 1966 blev maleren og væveren Franka Rasmussen medlem. Senere, i 1971, kom to andre vævere, den svenske kunstner Ann-Mari Kornerup samt Nanna Hertoft. Sidstnævnte blev medlem året efter og formand i 1990 som afløser for William Fridericia. I modsætning til Franka Rasmussens strenge kompositioner er Nanna Hertofts tidlige billed-

væv meget friere med reminiscenser fra naturen, forstærket ved anvendelsen af plantefarver. I de senere år har værkerne fået en fastere struktur, ofte på basis af diagonaler i modsætning til vævets vertikale linier. Kendetegnende for både de tidlige og de senere kompositioner er billedernes rytmiske, næsten musikalske forløb, samt en udpræget koloristisk sans i valget og sammensætningen af farverne. Endelig kan nævnes den islandske væver Asgerdur Búadottir, som har været gæst hos Koloristerne ved flere lejligheder siden 1978.

I en periode fik Nanna Hertofts vævede tæpper et fint modstykke hos keramikeren Alev Siesbye, som udstillede i gruppen mellem 1976 og 1982.

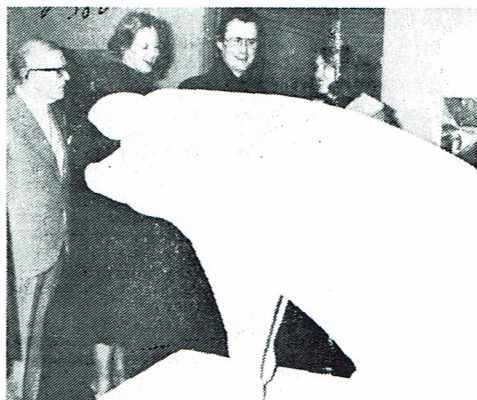
Fra venstre: Nanna Hertoft, Helle Thorborg, Frank Rubin og hans mindre søn.

Mellem to jubilæer

For ikke så længe siden fejrede Koloristerne deres 50 års jubilæum. Ti år er nu gået, og der er sket enkelte ændringer, men ikke noget radikalt skift. Et jubilæum er en fest, ja man fejrer, at man stadig holder sammen, men samtidig gør man status og tager måske beslutninger om fremtiden.

Siden 50 års jubilæet er en grundstamme på 23 kunstnere stadig til stede. Enkelte kunstnere er borte: Hans Olsen, medstifter og medlem af sammenslutningen indtil sin død i 1983, Kai Mottlau, formand for sammenslutningen i 36 år (mellem 1944 og 1980), som døde i 1985, billedhuggeren Poul Hansen i 1987, Frank Rubin og Robert Hull i 1990. Nogle medlemmer har forladt sammenslutningen (Alev Siesbye i 1987), enkelte gæster har kun udstillet i en kort periode (Kenn André Stilling i 1984, Poul Pedersen i 1985, 86 og Jette Vohlert i 1987), men udskiftningen har ikke været så stor som tidligere. I 1982 skrev Pierre Lübecer:

»Sandt at sige har »Koloristerne« i tidens løb haft det temmelig besværligt. Den måtte gang på gang konstatere, at den ikke kunne holde længe nok på de udvalgte, der takket være deres uomtvistelige talent blev indbudt som medlemmer og gæster. Kunstnere hvis ambitioner viste sig at være større end deres trofasthed. Gruppen kom med andre ord til at lide af gennemtræk (...)« (Politiken 2/1/1982).

Kai Mottlau, Dronning Margrethe og Prins Henrik foran »Siddende orne« udført af Astrid Klenow.

Bemærkningen gælder imidlertid ikke det sidste årti, men disse udskiftninger har ikke været så negative. De har bidraget til at holde sammenslutningen i en konstant udvikling, således at den har bevaret sin dynamik og har undgået stagnation.

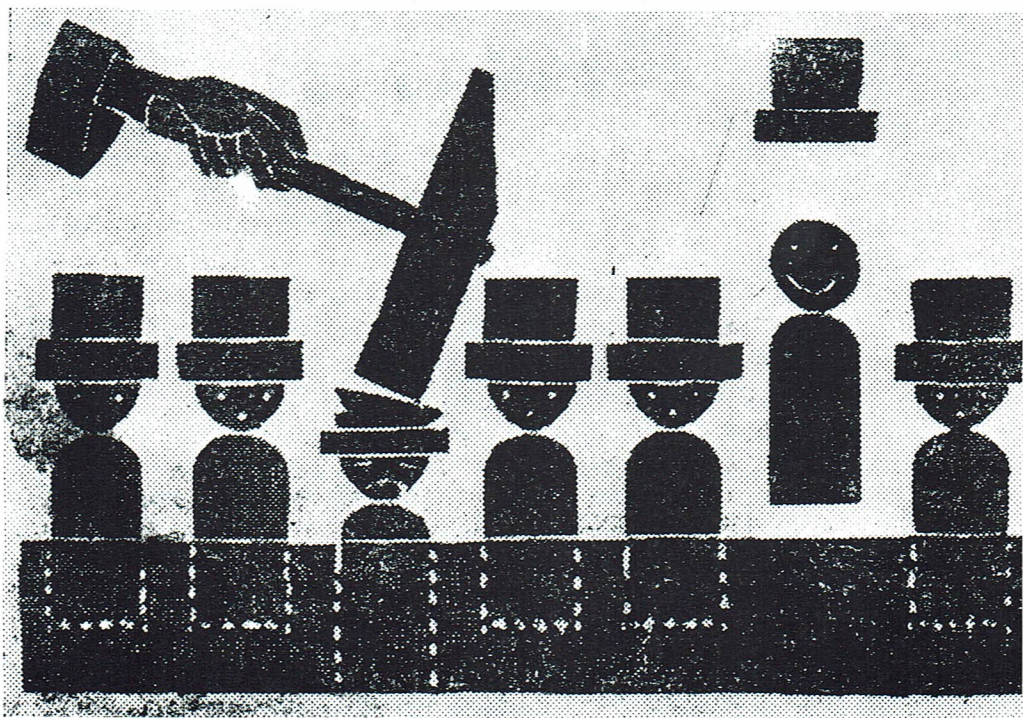
Siden 1982 er 6 kunstnere blevet medlemmer: Pia Schutzmann i 1984, Lisbeth Nielsen i 1986, Poul Skov Sørensen i 1988, Kurt Tegtmeier i 1990 og i år Maria Buras og Johannes Carstensen. Sammenslutningen tæller nu 30 medlemmer - større må den nok ikke blive for at give hver enkelt medlem mulighed for en tilstrækkelig repræsentation på udstillingen.

I dag som for 60 år siden har Koloristerne hverken manifester eller fastlagte kunstneriske retningslinier. Alligevel adskiller de sig fra andre sammenslutninger, måske netop på grund af de karak-

teristika forbundet med navnet, som de i mange år har haft så meget besvær med. Der er et udpræget koloristisk talent hos de fleste medlemmer, ikke fordi de nødvendigvis dyrker de stærke farver. Den koloristiske sans kan manifestere sig på en nedsat skala med anvendelse af dæmpede farver, som på grund af udvælgelsen og sammensætningen giver billederne en speciel styrke, en udstråling.

Trods den bredde vifte af kunstneriske udtryksformer kan man pege på to hovedtendenser, som giver sammenslutningen sin særlige profil: en del af kunstnerne er stærkt forankret i den danske tradition og fortsætter hermed en linie, der allerede var til stede i sammenslutningens barndom, mens andre dyrker et lyrisk ekspressivt, undertiden fabulerende, formsprog, som et udtryk for sjælen eller for sanserne.

*Marianne Barbusse
mag.art.*

KOLORISTERNES to nye medlemmer

Maria Buras

Johannes Carstensen

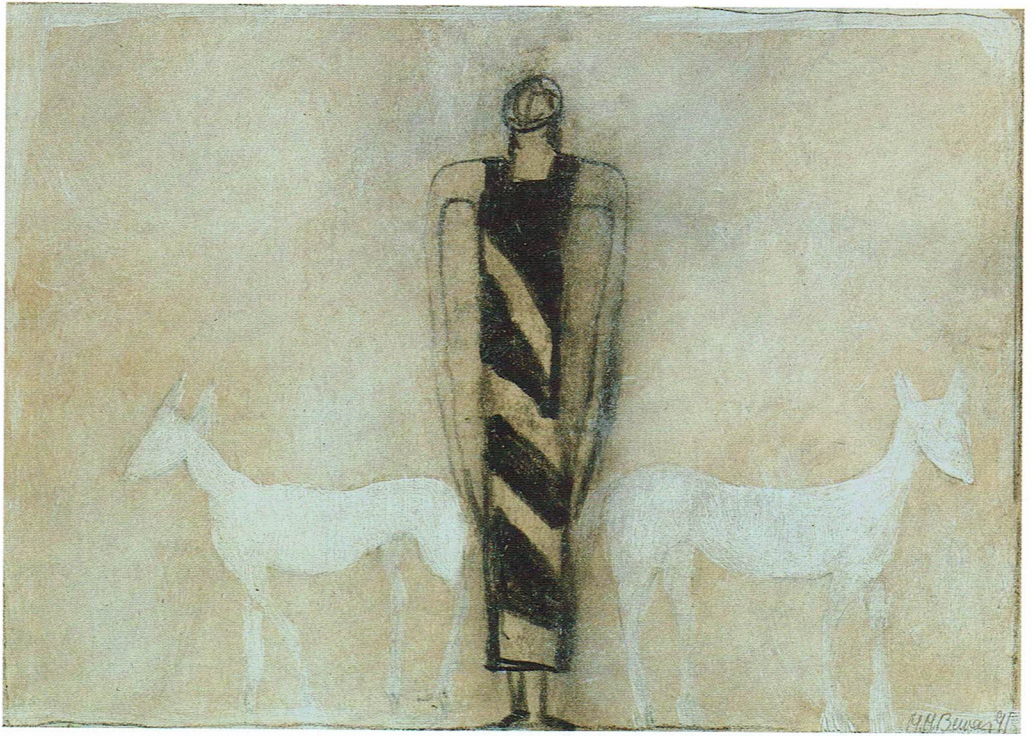
KOLORISTERNE har i sit jubilæumsår fået to nye medlemmer. Vi byder velkommen til Maria Buras og Johannes Carstensen. Begge er kendte i dansk kunstliv. Johannes Carstensen har i mange år været medlem af Corner, men har fået lyst til at bytte gårde. Hans særegne expressive udtryksform med farven som et centrale, føjer en ny side af kolorismen til sammenslutningen. Maleren Helge Ernst har i 1979 skrevet om Johannes Carstensen. Med tilladelse bringes det her i kataloget.

Maria Buras har været gæst på Koloristerne i 1986, 87 og 91 og kendes fra fine udstillinger med tegninger og grafik i Galleri Admiralgade og fra deltagelse i Zebra. Det første år som gæst viste Maria Buras nogle uindrammede arbejder på lærred, en blanding af maleri og tegning, lærrederne hæftet direkte på væggen, så konkav-buerne mellem hæftesømmene på lærredets rektangulære form indgik som et medspil i billedets komposition med vaseformer og kvindekroppe. Koloristisk var disse ar-

bejder af stor skønhed, holdt i en dæmpet tone i lerbrune og okker farver, som om lærredet forinden havde været dypet i et lerbad og dernæst efter tørringen bearbejdet med kulstift og blyant. Kulstiftens dybe sorte og blyantens grå fik billedets former til at tone frem på den stoflige lærredsbaggrund. I de senere grafiske arbejder, som vi har set på Koloristerne, har Maris Buras holdt sig til denne farveskala med en yderligere nuancering af det sorte og grå og tilføjet en kridt-hvid. Hendes billedsprog er symbolsk og af en indre psykologisk art, som beskriver følelser og tanker, som mennesker bliver berørt af, og som ikke alle erkender, men som Maria Buras giver udtryk for i sin billedkunst.

I 1986 skrev Maria Buras i kataloget: »I mine her viste arbejder prøver jeg at give et billede af kvinden; hendes fysiske fremtoning skal dog snarere tænkes som symbol på hendes konflikter, hendes modsætningsforhold til den verden, der omgiver hende, og til den historiske tid, i hvilken hun lever.«

Nanna Hertoft

Johannes Carstensen

Der er intet opsigtsvækkende i Johs. Carstensens maleri. Ingen påtrængende billedeffekter, ingen chokvirkninger, ingen appel til den sensationshungrende. Men foruden de rent kunstneriske kvaliteter, den koloristiske præcision og en stofflig fylde, overrasker hans lærreder ofte ved små barokke indfald og en underfundighed i udtrykket, som ikke er almindelig i det hjemlige kunstliv. Han er særpræget på en egen stilfærdig måde, han er personlig uden de store falbelader, hans humor er som det skæve smil til den indforståede.

Fra hans tidligste udstillinger i halvtredserne huskes bl.a. nogle billeder med udsigter over hustage, rustrøde i helhedstonen og accentueret af en orange-farvet solskive i et blegt himmelrum. En fortættet stemning gengav naturindtrykket, men tilførte motivet en koloristisk klangfarve, som helt var malerens egen. Og det har karakteriseret hans kunst sidenhen: udfra enkle iagttagelser af omgivelserne arbejder han sig ind på billed-

fladen og ned i stoffet, indtil de velkendte ting har fået hans individuelle signatur og derved en betydning som når ud over illusionen og den rene naturgengivelse. Tilsyneladende er der ikke store spring i hans udvikling. Men Johs. Carstensen er ikke så ligetil endda. Som et pendul svinger hans sind mellem de muligheder motiverne byder på. En opstilling af ganske almindelige ting på et bord kan nærme sig det biserre ved indførelsen af en maske eller et kranium. Eller den kan bevæge sig over mod abstraktionen, og billedet kan opfattes som arabesker, som en non-figurativ komposition. Også i sin penselteknik kan han skifte mellem en impressionistisk prikkemetode og en bredere, mere løbende og frit svungen linieføring. Hans sensibilitet forhindrer gentagelser og rutine, hvert billede er en ny udfordring, hvert lærred er - også i overført betydning - en bar firkant, som må fyldes med selvstændigt liv.

Som elev på akademiet hos Aksel Jørgensen har Johs. Carstensen fået ind-

skærpet en arbejdsmoral og en kunstnerisk disciplin, der fornemmes som et fundament under hans maleri. Direkte kan hans arbejdsform aflæses i en række tegninger, som med stor sikkerhed og præcision omkredser det studerede emne. Der bliver gjort rede for hver enkelt flade i en figur og hver form i en helhed. En knoglestruktur bygges op som bærende element for tingenes ydre kendetegn, signalementet er ikke en klæde- dragt, men fænomenernes anatomi, overført til visuelt brug og ud fra love, som har vundet hævd i billedkunsten fra tidligste tider.

Påvirkningerne udefra indgår som et naturligt element i Johs. Carstensens billedverden. Som de fleste i sin generation har han været optaget af fransk- mændene, fra Cézanne og van Gogh til Braque og Esteve. Han har lært af deres farve, og ikke mindst af den materiale- forståelse, udtrykt ved stoflighed og tæt fylde, som udmærker den bedste franske kunst. Carstensen fører traditionen videre, men undervejs kulegraver han ikke alene det foreliggende materiale, men sit eget sind for de hemmeligheder, der ligger gemt i dybet af tingenes natur. Han arbejder sig ikke ud af problemerne, men ind til kernen af den maleriske oplevelse. En opslidende proces, der kræver pauser og stilstand, overvejelser og fordybelse. Hans produktion er derfor ikke overvældende, men der er dækning for de udstedte papirer.

Figurbilleder og opstillinger, landskaber og interiører veksler i hans kunst. Hav og himmel, huse og træer, marker og bak- kedrag skildrer han med en intensitet,

der ikke svækkes af de livfulde, kom- maagtige penselstrøg, men fastholdes af koloristiske spændinger og en atmos- færisk totalitet. I en samling malerier og akvareller, udført i Sydfrankrig og med Middelhavet som dominans, har han udløst sine evner for også at fange de flygtige indtryk af lys og luft uden at miste grebet om den samlede komposi- tion. De tindrer af veloplathed.

I opstillingerne indfører han andre og skiftende momenter, ofte i en collageag- tig teknik der bringer uro på billedfladen uden at sprænge den. Spontane impro- visationer, undertiden med makabre islæt, afslører en fantasi i slægt med En- sor og lignende fabulerende kunstnere, en fantasi, der på samme tid bearbejder form og farve og de psykiske aspekter i selve billedfortællingen. Og i denne ba- lance mellem noget jordnært, indregi- strerende, og afstikkere til virkelighe- dens grænseegne udtrykker Johs. Car- stensen sin egenart. Nok er han natura- list, forstået som en fortolker af de hånd- gribelige realiteter, men den verden, vi lever i, er ikke entydig. Ved at gribe det nærværende og forme det i et billed- sprog, der er forankret i solide traditio- ner, men samtidig gør plads for en per- sonlig udlægning af det sete, sætter han tingene i perspektiv. Og bevæger sig med lige stor ret mellem jordfarverne, de grå og brune, det hvide og sorte, og det lysende spekter af cadmiumgult, zinno- berrødt og ultramarinblåt. En maler med syner, som vi genkender, men alligevel føles nyoplevede i deres fine intimitet og brogede mangfoldighed.

Helge Ernst

Johannes Carstensen.

Koloristernes medlemmer:

Steffen Petersen Borgen

f. 1910. Medlem af Koloristerne 1952, afbrudt i 3 år fra 1958-61. Repræsenteret på Statens Museum for Kunst med malerier og grafik. Solgt 6 gange til Undervisningsministeriet samt til Ny Carlsbergfondet. Solgt til Gentofte Kommunes kulturelle Udvalg, til Statens Kunstfond, Kunstforeningen, til Tuborg's Kunstforening og til Spritfabrikkernes Kunstforening. Repræsenteret i Stavaners faste Galleri. Modtaget Statens Kunstfonds arbejdslegat. Solgt til adskillige kunstforeninger. Adresse: Langdraget 31, 1., 2720 Vanløse, Telefon 31 74 70 86.

Hugo Arne Buch

f. 1927. Uddannet hos Othon Friez, Paris, 1948-49. Udstillinger: Kunsternes Efterårsudstilling (debut 1952), Ung dansk Kunst 1955, Linien 3 1956, Købestævnet i Fredericia 1959, Dansk-Fransk Kunst 1958, Eurokunst 1959, Aabenraa-Århus-Aalborg-udstillingen 1960, 2. internationale Biennale for unge Kunstnere, Paris 1961. Internationale Maleri 1961, Tyskland, flere separatudstillinger, Nordisk Kunstforbund Udstilling 1973, Konkret i Norden, vandreudstilling i Skandinavien 1987-88, talrige separatudstillinger i private og offentlige kunstforeninger, separatudstilling på Jens Nielsen og Olivia Holm-Møller Museet, Holstebro, 1986, Holbæk Kunstforening, 1988. Udsøgte akvareller, Kobberstiksamlingen 1989. Medlem af Koloristerne 1957. Tildelt Emma Bærentzens legat m.fl. Levisons Kunstnerpris 1958. Statens Kunstfonds arbejdslegat 1966 og 1968. Solgt til Ny Carlsbergfondet, Undervisningsministeriet, Generalinde Kofoeds legat, Fonden af 13. februar, Statens Kunstfond og Lyngby-Tårnbæk kommunes Kunstbibliotek. Repræsenteret på Kobberstiksamlingen, Statens Museum for Kunst, Århus Museum, Esbjerg Kunstforenings Samling, Louisiana. Adresse: Gadevænngen 14 B, Hjortekær, 2800 Lyngby. Telefon 42 87 18 35.

Maria Buras

f. 1949. Uddannet på Kunstakademiet i Warszawa, København (Palle Nielsen, Dan Sterup-Hansen, Eli Ponsaing) og Düsseldorf. Underviser på Kunstakademiet i Düsseldorf. Medlem af Akademiet for De Skønne Kunster i Danmark. Udstillet separat: Gallerie Værløse 22, København 1975. Gallerie Andersz, Malmö 1976, 1978. Gallerie Aftenlandet, København 1976. Politikens Gallerie, København 1980, Gallerie Admiralgade 20, København 1979, 1984, 1987, 1990. Gallerie Agnes, Roskilde 1981, 1986, 1991. Gallerie Kraushaar, Düsseldorf 1984, 1990. Gallerie Alt-Pempelfort, Düsseldorf 1984. Gallerie Hahnen-Torburg, Köln 1986. Gallerie Kollektiv, Wuppertal 1987. Gallerie Mønter, Meerbusch 1990. Gallerie Cramer, Bonn 1990, 1992. Gallerie Utermann, Dortmund 1992. Deltaget i internationale Grafik Biennaler i New York, San Francisco, Krakow, Wien, Heidelberg, Mulhouse. Medarbejder ved fjernsynsserien »Die grafischen Techniken« for West-Deutsches Fernsehen 1984. Illustrationer til Zbigniew Herbert's »Rapport fra den belejrede by«, Udgivet på Brøndums Forlag. Solgt bl.a. til: Kobberstiksamlingen, København. Det Kongelige Bibliotek, København. Kobberstikkabinettet, Düsseldorf. Kobberstiksamlingen Malmö Museum. Århus Kunstmuseum. Statens Kunstfond. Ny Carlsberg Fondet. Kastrupgårdsamlingen, Kunstbiblioteket Lyngby. Tranegårdsamlingen. Gladsaxe Kunstbibliotek. Artotek, Düsseldorf. Deutsche Rundfunk Artothek, Köln.

Johs. Carstensen

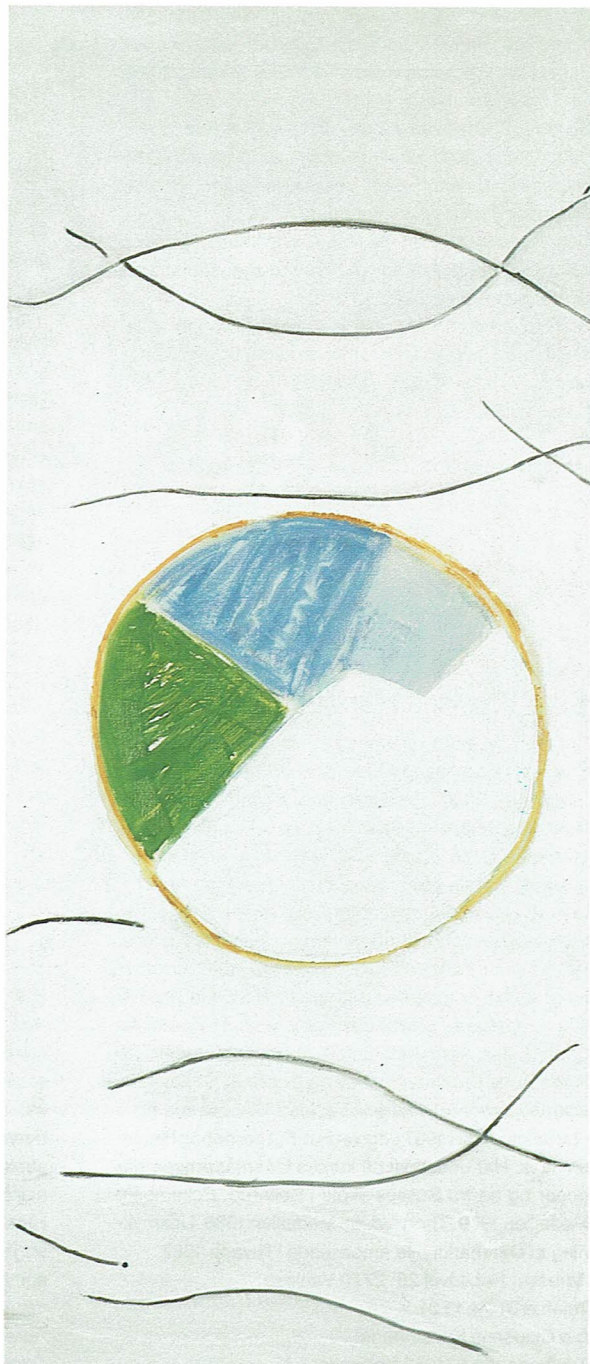
Arbejdsområder: Maleri, grafik, tegning, mosaik, glas-mosaik.

Uddannelse: Albert Elmstedt, Teknisk Skole Odense, 1947-48. Erling Frederiksen, København, 1949. Kunstakademiet, København, Aksel Jørgensen, 1950-54. Medlem af: »Koloristerne«, Huset i Asnæs, Grænse-landsudstillingen.

Legater, æresbevisninger, studierejser og andet: Statens Kunstfonds treårige legat; Vilh. Pachts legat; Eckersbergmedaljen; Ole Haslunds legat; Kaufmanns legat; Ernst Goldsmidts legat; Ville Christensens legat m.fl.

Rejser: Kenya, Marokko, Spanien, Frankrig, Tyskland, USA, Italien, Norden.

Vigtigste udstillinger: Den Fries efterårsudstilling; Ung dansk Kunst; Grønningen, Dansk Kunst, USA; Kunstnerforbundet, Oslo; Hässelby slot, Stockholm; Kunsta-

Else Fischer-Hansen

kademiet, Leningrad; Kunstforeningen Gl. Strand; Nicolai Kirke; Dansk Malerkunst, Odense; Å udstillingen; Bukarest; Vrå udstillingen; Hjørring Kunstforening; Rostock Biennalen, m.fl.

Solgt til: Statens Kunsthåndværk, Statens Museum, Carlsberg Fonden, Københavns Kommunes Kulturfond, Arbejdernes Kunstforening, Vestsjælland amt, Holbæk kommune, Sønderborg kommune.

Repræsenteret i: Statens Museum for Kunst; Sønderborg Slot; Trapholt, Kolding; Sorø Kunstmuseum; Sønderjyllands Kunstmuseum.

Særlige arbejder: Mosaik: Håndværkerskolen, Sønderborg; Holbøl skole. Glasmosaik: Sønderborg Teater. Mosaik: Artelleriskolen, Sj. Odde.

Fødselsår: 1924.

Adresse:

Maglemosevej 3, 4540 Fårevejle, Tlf. 53 45 38 47.

Else Fischer-Hansen

Debutede 1928 på Kunstnernes Efterårsudstilling. Studeret i Frankrig og Italien 1929-30. Udstillet i Kunstforeningen i Kbh. (sammen med Egon Mathiesen), i Oslo Kunstforening, i Stockholm, London og Paris. Repræsenteret på Kobberstiksamlingen, Kunstindustrimuseet, Tønder Museum, Odense Museum, og Statens Museum for Kunst. Solgt til Ny Carlsbergfondet og Statens Kunsthåndværk. Større arbejder: Keramisk udsmykning af Lions Park, Gl. Holte og Hillerød, samt små malerier til Ingeborggården sammen med Egon Mathiesen. Endvidere udført udsmykning af Den danske Bank, Lersø Park Allé, udført glasmaleri i Reims, til Kbh's Amts sygehus i Herlev og Dansk Sygeplejeråds kursus ejendom »Vilvorde«. Tapisserie Aubusson 4 stk. - Le soleil -. Hari 1937 udgivet Fut-Fut børnebog i linoleumstryk. Har undervist på kursus for småbørnspædagoger og på fru Busses skole i Hellerup. Eckersberg Medaillen 1979. Thorvaldsen Medaillen 1986. Udsmykning af Danmarks nye ambassade i Riyadh 1987.

Adresse: Rebildvej 26, 2770 Vanløse, Telefon 31 74 13 81.
c/o Clausens Kunsthandel
Toldbodgade 9, 1253 København K
Telefon 33 154 154.

William Fridericia

f. 1909. Elev af P. Rostrup Bøyesen. Debut K.E. 1935. Udstillinger i ind- og udland. Medlem af Bølleblomsten 1842-50, medlem hos Koloristerne fra 1954. Solgt til Ny Carlsbergfondet, Generalinde Koefoeds legat, Kunstforeningen, Undervisningsministeriet, Københavns Kommune m.fl. kommuner.

Større udsmykningsarbejder: 1947 »Gudhjemmegåsen«, Gudhjem Alderdomshjem. 1953 »Francesca Paloma«, Tivolis koncertsal 1957 »Christian IV«, Gl. Dok, Strandgade 27B. 1958 Legehus, Tivoli. 1963 »Seks Gymnaster«, Thisted. 1964 »William's Playhouse«, World's Fair i New York. 1967 »Vandmanden«, drikkebrønd i Parkskolen, Ballerup. 1971 Ombygning og udsmykning af portal til AOF, Nattergalevej 32. 1972 »Krystal og Kugle«, springvand, De Danske Sukkerfabriker i Langebrogade. 1972 »Livets Træ«, Gentofte skoles aula. 1986 »Mødet«, Nathanaels kirkes tympanon. 1990 »Portaler«, Kooperativ Byggeindustri A/S. Mindesmærker på askefællesgrave: Søndermark - Vor Frelsers - Roskilde Østre kirkegård.

Stipendierejser 1945-59. Repr. Kristianssand museum, Esbjerg Museum, Bornholms museum.

Undervisning fra 1952, specielt for hørehæmmede fra 1966.

Adresse: Vodroffslund 1, 1914 Frederiksberg C, Telefon 31 24 40 00.

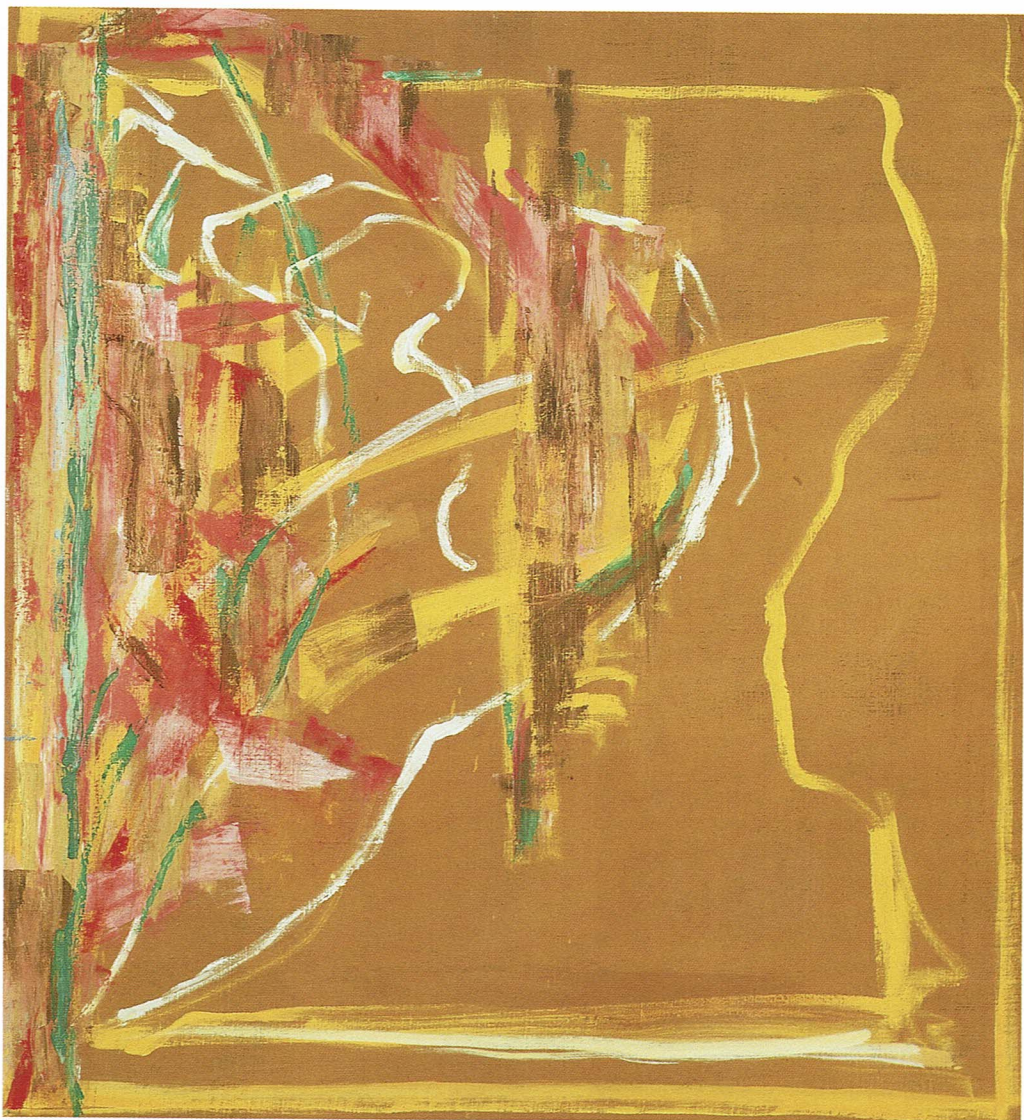
Sommer: Vagtbodgade 1, 3740 Svaneke. Telefon 56 49 70 12.

Boye Givskov

f. 1912. Uddannet på Teknisk Skole, Debutede på Kunstnernes Efterårsudstilling 1935. Medlem af Koloristerne 1942. Deltaget i flere udstillinger her og i udlandet. Repræsenteret på flere danske og udenlandske museer og samlinger. Solgt til Ny Carlsbergfondet. Undervisningsministeriet og Kunstforeningen. udført abstrakt rumudsmykning af Børsens tårnsokkel med mosaiker 1953-57. Mosaikudsmykning Nordsøscenret, Hirtshals. Udsmykning i Firma Gubic, Brønderslev, Udsmykning i Hirtshals fiskeindustri firma »Tip Top«. Rejser: Frankrig, Spanien, Italien og England. Bosat i Ravenne 1956-57.

Adresse: Gl. Kongevej 136, 1850 Frederiksberg C. Telefon 31 24 70 56.

Sommer: 9882 Tversted. Telefon 98 93 12 19.

Ole Heerup

I.P. Groth-Jensen

f. 1918. Uddannet på Akademiet 1940-43. Udstillinger: Kunstnernes Efterårsudstilling 1938-55. Medlem af Koloristerne 1956. Separatudstillinger 1948-56-61-67. Retrospektiv, Thorasminde 1988. Solgt til Ny Carlsbergfondet. Tildelt Michaëlsens tegnepris. Van Gogh-udstillingens legat og modtaget C. Godtfredsens legat for landskabsmalere og Holger N. Smidts mindelegat. Repræsenteret med maleri og grafik på Statens Museum for Kunst. Udført udsmykning i Varnæs skole 1969 og Materialegården i Albertlund kommune 1973. Schæffergården 1988.

Adresse: Engkrogen 27, 2860 Søborg.

Telefon 31 67 45 14.

Ingrid Hansen

Elev af Rostrup Bøyesen. Udstillet på Kunstnernes Efterårsudstilling. Deltaget i danske udstillinger i ind- og udland. Medlem af Bølleblomsten 1942, medlem af Koloristerne 1954. Solgt til Statens Kunstfond, Kunstforeningen, Undervisningsministeriet og Ny Carlsbergfondet, Statens Museum for Kunst, Sønderborg Kunstforening samt til Københavns Kommunes Kulturfond, Gladsaxe Kommune, Århus Kommune, Nordjyllands Amtskommune og Bov Kommune. Retrospektiv udstilling Haagen-Müllers kunsthandel 1980. Collageudstillingen Kærlige Krakeleringer 1989. Repr. Koldinghus Portrætgalleri. Å-udstillingen 86. Udsmykning af Danmarks nye ambassade i Riyadh 1987. Modt. Statens Kunstfonds arbejdslegat 1984. Fra 1985 optaget på finansloven.

Adresse: Gothersgade 143, 1123 København K.

Telefon 33 12 28 35.

Jens Peter Helge Hansen

f. 1943. Uddannet på Akademiet 67-72 hos Dan Sterup-Hansen. Udstilling: K.E. 1966-67-68, Charlottenborgs Forårsudstilling 1967-68. Separat og gruppeudstillinger i Danmark og udland. Medlem af Koloristerne siden 1976. Solgt til Kobberstiksamlingen, Ny Carlsbergfondet, Statens Kunstfond, Kastrupgårdsamlingen, Malmø Museum, Århus Museum, Trapholt Kunst-

museum. Udsmykninger: Rødovre ungdomsby, gavle: Sadolin og Holmblad, Teglmosekolen, Herstederne, Kløvermarkskolen, Sønderborg, Tappehallen Carlsberg. Niels Brocks handelsskole. Frederiksberg Ny Posthus, gavl: Zoo. Museum København. Modtaget Oluf Hartmanns legat og Ole Haslunds legat.

Adresse: Krøjerup Overdrev 14, 4180 Sorø.

Telefon 53 63 31 28.

Søren Hansen

f. 1943 i København. Uddannet som konservator. Frekventeret Kunstakademiet i 4 år - under professorerne Niels Lergård og Egill Jacobsen. Debutede på Kunstnernes Efterårsudstilling som grafiker i 1963 og udstillede de følgende 3 år som maler og/eller grafiker. Deltog i 1965 på Ung Dansk Kunst's generationsudstilling. Deltog på ungdomsbiennalen i Paris 1967. Fik i 1968 sin første kortfilm »Reportage« præsenteret. Har solgt til Statens Museum for Kunst, Statens Kunstfond, Ny Carlsbergfondet, Kobberstiksamlingen, Udenrigsministeriet samt en række kommuner og kunstforeninger. Nordisk grafikunion, Århus 69. Har modtaget Kunstakademiets guldmedalje. Afsluttede i 1975 udsmykning for Statens Kunstfond i Vordingborg Statsseminarium. Udstillet i Kunstforeningen 1984.

Adresse: Grønnemoseallé 41, 2400 København NV.

Telefon 31 56 48 92.

Ole Heerup

f. 1934. Akademiet 1957-59, prf. Lergård. K.E. 1959-60-61-62-64. Charlottenborgs Forårsudstilling 1964-65. Foreningen Ung dansk Kunst 1960 og 1967. Corner 1968-69-70. Separat Galerie Jensen, Galerie AP, Galerie Unicorn. Galerie J.B., Kunstforeningen, Nikolaiudstillinger: »grafik og skulptur«, »abstraktion og natur«, »billede«. Tårngalleriet 1983 »Farvens skikkelser«. Galeri Trap. Solgt til Statens Kunstfond, Ny Carlsbergfondet, Undervisningsministeriet, Københavns Kommune, Tønder kunstmuseum. Udsmykning for Statens Kunstfond på Københavns Domhus og Frederikssund nye Posthus samt i institut Imsor, Lundtoftesletten, Helsingør Handelsskole. IC3 Tog, 1991. Modtaget Eckersberg medaljen og Statens Kunstfonds 3 årlige legat.

Atelier: Skt. Knudsvej 15 A, 1903 Frb. C.

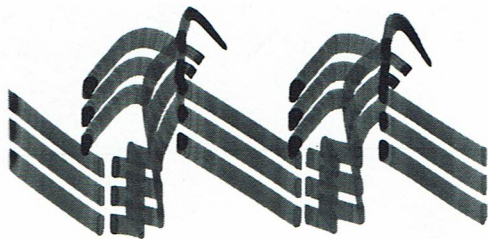
Tlf. 31 23 41 90.

Astrid Klenow

Peter Hentze

f. 1943. Kunstakademiet, Kbh., 1964-70. Forskningsstipendie hos proff. Sterup-Hansen samme sted 1970-72. Udsmykninger: Teater i Ungdomsbyen i Rødovre 1970. Badesøen i Albertslund kommune 1976. Roskilde socialforvaltnings Atriumgård 1976. Børneafdelingen på Hjørring Sygehus 1980. Vingstedcentret ved Vejle 1980. Bjergby-Mygdal skole 1981. En del af færgen Peder Paars 1985. Viborg posthus 1986. K.D. Frederikssund 1987. Holte Gymnasium 1987. Auditoriebygning, Lundtoftesletten 1987. Nyborg Strand 1987, Scanticon, Borupgård 1989. Privatbanken, Høje Tåstrup 1989. Bogarbejder: Sammen med forf. Jørgen Bruun Hansen »Bogen om Wegerknapp« 1976. Sammen med forf. Henrik Nordbrandt »Gratiernes befrielsesfront« 1979. Sammen med forf. Thorkild Bjørnvig »Statistik og følelse« 1980. For Bergsøe anticorrosion A/S bogen Bera i den vide verden« 1980. Med tekst af Goethe »Bredpenens Naturhistorie« 1978. En bog med tegninger Sig Mææh!!« 1979. »Isfuglen«, et sagn 1981. »Svend Aages jul«, en fortælling i billeder 1981. Sammen med forf. F.P. Jac »Atlas« 1982. En bog med tegninger »Verdenskommunikation« 1983. Med tekst af Jes P. Asmussen »Den fromme stenhuggers gæstfrihed mod herren« 1984. »De gode hensigter« en mosaik om byplanlægning, 1984. »At lede skoler i dag« med tekst af S. Skyum-Nielsen, 1985. »Kenya Safari« med tekst af Leif Dalgaard, 1986. »Flipperne« med tekst af H.C. Andersen, 1986. »Jazz-digte« med tekst af Dan Turéll, 1986. »Nekrolog« med tekst af Dan Turéll, 1986. »Blues for Buddha« med tekst af Dan Turéll, 1988. »Lysets Engel« med tekst af Dan Turéll, 1989. Scenografi: »Kombinationer«, ballet, Det Kgl. Teater, 1982. »Drømmen om tvillingerne«, ballet Bellevue Teatret, 1983. Modtaget Neuhausens præmie 1969. Akademiets sølvmedalje 1970. Statens Kunstfonds 3-årige stipendium 1977 og forskellige legater. Solgt til Ny Carlsbergfondet, Statens Kunstfond, kommuner og kunstforeninger. Repræsenteret på Statens Museum for Kunst, Nasjonalgalleriet i Oslo, Trelleborg Museum, Hjørring Kunstmuseum, Sønderjyllands Kunstmuseum, Skitsemuseet i Køge, Kobberstiksamlingen og Kunstindustrimuseet. Adresse: Holbergsgade 19, 1., 1057 København K. Telefon 33 11 58 88.

Nanna Hertoft

f. 1936. Udstillinger: K.E. 1960-65. Forårsudstillingen Charlottenborg 1965 og 67. Septemberudstillingen, Lyngby 1968. Gæst Koloristerne 1971, medlem 1972. Billedvævning 1972 og 1974. Skovgaardmuseet, Viborg. Maison du Danemark, Paris 1972. Nordisk Textildstilling, Hässelby Slott, Stockholm 1972, Nordens Hus, Reykjavik 1974. Separatudstilling, Kunstindustrimuseet 1975. Billedtextil, Nikolaj 1977. 1., 2. og 3. Nordiske Textiltiennale 1976-77, 1979, 80, 1982-83. International Textil Kunst 1981, Linz og Wien. 4. internationale Textiltiennale 1981, Lodz Polen, Röhsska Konstslöjdmuseet, Göteborg, 1982. Nordisk Kunstcentrum, Sveaborg, Helsingfors 1983. Separatudstilling, Röhsska Konstslöjdmuseet 1983. Udenrigsministeriets Kunstforening 1984. Esbjerg Kunstpavillon, 1986. Textilkunst 1987, Kunstforeningen Kbh. Ø-udstillingen Saarilla 1988 til øer i Norden. Gudhjem Museum og Royal Copenhagen sammen med keramikeren Chr. Poulsen, 1990. Solgt til Ny Carlsbergfondet, Statens Kunstfond, Udenrigsministeriet, Europaparlamentet, Bruxelles, Københavns Kommunes Kulturfond, Lyngby-Tårn bæk og Hvidovre kommuner, Lund kommune og Öster Götland Läns Lansting, Sverige. Kunstindustrimuseet Kbh., Röhsska Konstslöjdmuseet og Kunstmuseet Trapholt, gave fra Ny Carlsbergfondet. Udsmykninger: Lyngby Rådhus, Vestre Landsret i Viborg, Radiumstationen Finsensinstituttet, Kbh. Europarådets bygning »Palais de l'Europe« Strassbourg. Eigtveds Pakhus, KTAS, Nørregade, Kbh. Ry Højskole teater og musiksal, 1985. Eckersbergmedaljen 1987. Tagea Brandts Rejselegat 1991. IC3-Tog, 1991. Studierejse til Japan 1991.

Adresse: Kulsviervænget 15, 2800 Lyngby.
Telefon 42 88 11 66.

Søren Hansen

Ingvald Holmefjord

f. 1941. Uddannet ved Hjort-Nielsens malerskole og Rich. Mortensens malerskole. Kunstakademiets sølvmedalje 1972. Udstillet på Kunstnernes Efterårsudstilling, Charlottenborg og Påskeudstillingen i Århus. En række separatudstillinger i Danmark og Norge. Statens Kunstfonds arbejdslegat 73-74-78-79-80 samt det 3-årige arbejdsstipendie i 75. Å-udstillingen 73-85. Solgt til Statens Museum for kunst, Københavns Kommune, Roskilde Amt, Århus kommune, Sønderjyllands Amtskommune, Nordjyllands Kunstmuseum, Statens Kunstfond, Ny Carlsbergfondet, den norske Kunstfond, Koldinghus Museum, Bergens Billedgallerie, Stavanger faste Samling. Undervist ved Vestlandets Kunstakademi i Bergen. Galleri A gruppen 84. Hjørring Kunstmuseum 84. Separatudstilling Galleri Bossky 1987. Galleri Trap 88. Galleri Meende 90. Adresse: Galleri Trap, Vesterbrogade 111, 1620 København V. Telefon 31 31 90 38. rue de l'Eglise, 11540 Roquefort des Corbieres, France. Tlf. 68 48 35 45.

Astrid Klenow

f. 1931. Uddannelse: Kunstakademiet 1952-53. Debut på K.E. 1955. Medlem af Koloristerne 1967. Modtog 1968 Statens Kunstfonds treårige arbejdslegat. Tildelt Astrid Noack's legat 1969. Tildelt Viggo Jarls Legat 1978. Har solgt arbejder til kommuner, Statens Museum for Kunst og Statens Kunstfond. Har deltaget på Å-udstillingen 1972 og 1977. Afsluttede 1977 et arbejde for Statens Kunstfond - Siddende Orne - til Bygholm landbrugsskole. 1986 blev skulpturen Ko og Kalv opstillet udenfor Lyngby Landbrugsskole. Adresse: Grønnemose Allé 21 B, 2400 København NV. Telefon 39 69 32 48.

Leif Lage

f. 1933. Kunstakademiet 1958-65. Kunstnernes Efterårsudstilling 1958-59-65-66, Charlottenborgs Forårsudstilling 1962-71. Charlottenborgs Efterårsudstilling 1969, »Abstraktion og Naturalisme« Nikolaj, 1970, »Fantaster« Nikolaj, 1976, »Ung dansk Kunst 1976«, Nikolaj, Nordisk Grafikunion, Lund, Sverige 1971, Niks Malergård 1971-76, »Oktoberudstillingen«, 1970-72-74, »Kunstnere skaber Bogbind«, Co'libri, København 1974. Separat i København 1961-66-68-71-72-74-75-79-84-86. Århus 1972 og 76, Odense 1964, Reykjavik 1965, Rom 1974, Tønder Kunstmuseum 1975, Tårnby Rådhus 1976, Galleri Sct. Agnes, Roskilde, 1980, Uppsala 1985, Lund 1986, gæst på »Den Frie 1976«, »15 år i dansk kunst« i Den Frie 1976, »Nogle danske Kunstnere efter 1945« Kunstforeningen 1976, Gallerie Soer, Sorø 1977-80-83-85, Køgegalleriet 1977, 5 dansk i Skåne 1977, Klange i dansk kunst, Nikolaj, 1981, Blik på Dansk Nutidskunst, Charlottenborg 1981, Kunsten 89, Charlottenborg, Å-udstillingen 1981 og 86, Nordisk Kunstcentrum, Helsingfors 1985, Danske Grafikere, Retrospektiv udstilling på Silkeborg Kunstmuseum 1981, Nikolaj, København 1983 og Holstebro Kunstmuseum 1983. Medlem af Koloristerne 1977. Solgt til Kobberstiksamlingen, Århus Kunstmuseum, Fyens Kunstmuseum, Odense, Sønderjyllands Kunstmuseum, Tønder, Silkeborg Kunstmuseum, Vejle Kunstmuseum, Statens Kunstfond, Ny Carlsbergfondet, Kunstmuseet Trapholt, Kolding, Kunstforeningen, Gladsaxe Kunstmuseum, Sorø Kunstmuseum, Sorø kommune, Birkerød kommune, Holbæk kommune, Århus amtskommune, Aalborg amtskommune, Kastrupgårdsamlingen, Den danske Redérforening, m.fl. Har modtaget forskellige legater bl.a. Statens Kunstfonds 3-årige stipendium. Dronning Ingrid's romerlegat, San Cataldo-Legatet og Det italienske Statslegat. Ole Haslunds Kunstnerfond, Michaelsens tegnerpris, Silkeborgfondens Pris 1981. Vinder af Akademiets prisopgave i malerkunst 1983: Et Dobbeltportræt, Eckersbergs Medalje 1988. Har illustreret Sotiris Patazis »Anestos søger lykken«, Samuel Beckett »De fortabte«, Samuel Beckett »Dårligt set dårligt sagt«, Leif Lage »Pages for a Madman's Diary«, Dan Turéll »Nytår i Rom«. Henry Miller »Englen er mit Vandmærke«. Transvisioner, 90 tegninger af Leif Lage, Sommerfuglemanden, 23 tegninger 1990. Adresse: Nansensgade 41, st., 1366 København K. Telefon 33 91 44 04.

Leif Lage

Sigrid Lütken

Uddannelse: Kunstakademiet. Debut 1934 Kunstner-
nes Efterårsudstilling og derefter en årrække der. Med-
lem af Martsudstillingen, derefter medlem af Grønning-
en 1964. Koloristerne 1967. Udstillet i Kunstforeningen
1963. Arbejder i offentligt eje: Relief i stentøj i Sønder-
skovskolen i Sønderborg. »Løbende dreng« i bronze i
»Emdrupsøgård«, København. Solgt til Statens Muse-
um for Kunst. Tildelt Astrid Noack's legat 1966. Modta-
get Jarls legat 1973. Tildelt Eckersbergmedaljen. Op-
stillet bronzefigur »Vækst« på Struer Gågade 1974.
Støbejernsrelief på Højby Centralskole. Figur »Aks«.
Odense Rådhus. Figur »Aks«, Hjørring skulpturpark.
Hørsholm kommune: Store Aks. Det kongelige Opfost-
ringhus Hellebækgård. Fugleplante. Tre Fugle. Støbe-
jern, Hjørring Kommune. Fuglegruppe, bronze, Ribe
Seminarium, Stort Blad, Granit, Hobro. Relief med
Planteornament, Hobro. Bolværket, bemalet bronzefi-
gur, Aalborg Kommune. Keramisk relief på gavlen
»Møllergaarden«, Skive. »Havet« stor granitfigur, Vi-
borg. Opstillet granitfigur »Stort Blad« ved »Lygten« ved
Nørrebro Station. Opstillet stor støbejerns figur ved
Rådhuset, Nykøbing Mors. Tildelt livsvarig ydelse på
Finansloven. Medlem af Vrå udstillingen.
Adresse: Gadevangen 13 B, Hjortekær, 2800 Lyngby.
Telefon 42 88 12 37.

Lisbeth Nielsen

f. 1952. Billedhugger. Uddannet hos Henning Wienberg
Jensen, Århus Kunstakademi. udstillet på Charlotten-
borgs forårsudstilling 1977 og 79. K.E. 1977-78-79-82.
Charlottenborgs efterårsudstilling 1980. Gæst på Pro
1981. Gæst på Koloristerne 1983-84. Medlem af Kolori-
sterne 1986. Clausens Kunsthandel 1985. Holstebro
Kunstmuseum 1983. Vejen Kunstmuseum 1987. Ålborg
Kunstmuseum 1987. Clausens Kunsthandel 1989.
Solgt til Holstebros Kunstmuseum, Ny Carlsbergfon-
det, Statens Kunstfond, Sydsjællands Amt, Tårnby Po-
liti. Medlem af Kunstnersamfundet og BKF. Modtaget
legater: Oscar Carlsens Præmie, Ebba Celinders
Legat, Astrid Noacks legat, Viggo Jarls legat, Ole
Haslunds legat og Gerhard Hennings legat m.fl.
Adresse: Askovvej 33, Åsido, 4733 Tappernøje.
Telefon 53 76 60 41.

Finn Nielsen

f. 1948. Medlem af Koloristerne, B.K.F. Udstillinger:
Charlottenborgs Forårsudstilling 1970-71-72-73. K.E.
1969-70-71, K P 1970 samt diverse andre udstillinger.
Modtaget Hanne Bentzons præmie 1973. Arbejdsle-
gat, Statens Kunstfond, 1982-1984. Solgt skulpturer til
Statens Kunstfond, Ny Carlsberg fonden, Københavns
Kulturfond, Hørholms, Tuborgs, Andelsbankens, Rock-
wool's, Postgirokontorets, Allerøds, Vestsjællands, År-
hus Rådhus, S.P.I., F.L. Schmidts og Roskildes Kunst-
foreninger, Sterling Ariways Kunstforening. Udsmyk-
ninger: Brøndbyhallen, Trærelieffer, Allerød rådhus,
granitskulptur. Helsingør, granitskulptur. Børnehave i
Albertslund, marmorskulptur. Østet skole, granitskulp-
tur. Glim skole, granitskulptur. Gråbrødre skole, Roskil-
de, marmorskulptur. Holbæk, granitskulpturer. D.A.K.,
Roskilde, skulptur - granit med vand. Roskilde Biblio-
tek, marmorskulptur. Slagelse Bibliotek, granitskulptur
og marmorskulptur. Tårs Bibliotek (Hjørring), granit-
skulptur. Tårs skole (Hjørring), granitskulptur. Skolen
ved Taxvej, Bagsværd, sanseskulptur - granit og vand.
Humble, granitskulptur. Sct. Nicolai Kirke, Aabenraa,
granitskulptur. Skippergården Kolding, granitskulptur.
Repræsenteret: Skive Museum, Lollands Stiftsmuse-
um og Malmø Kunstmuseum.
Adresse: Østerskovvej 57, Tryggelev, 5932 Humble.
Telefon 62 56 10 22.

Franka Rasmussen

Uddannet ved Kunstgewerbeschule Frankfurt/Main.
Lektor ved Kunsthåndværkerskolen Kbh. siden 1940.
Scenografiske arbejder til fl. teatre, bl.a. Det kgl. Teater,
har siden 1958 arbejdet med textile materialer. Udstillet
i USA, Tyskland, Holland, Belgien, Schweiz (Citam
Lausanne 1967), Paris, USSR samt jævnlig Clausens
Kunsthandel (separatudstilling 1985). Kunstindustri-
museet 1969. Dansk Nutidskunst 1981. Repræsenteret
på Kunstindustrimuseet, Esbjerg Kunstmuseum,
Svendborg Bibliotek, Musikbiblioteket Lyngby. Tildelt
Nationalbankens Jubilæumsfonds legat 1969 og Jens
Kaastrup-Olsen's fonds legat 1979. Livsvarig ydelse på
finansloven 1981. Eckersberg medaillen 1982. Udstil-
ling Gammel DOK (sammen med tidligere elever) 1987.
Adresse: Nørre Allé 41, Værelse 358, 2.
2200 Kbh. N. Telefon 31 39 11 33.
Sommeradresse: Bisp Eskildsvej 8, Karsemose,
3300 Frederiksværk. Teleofn 42 11 21 64.

Pia Schutzmann

f. 1940. Uddannet på Kunstakademiet. Elev af Palle Nielsen. Udstillinger: 1973 Charlottenborgs Forårsudstilling. 1974 Charlottenborgs Forårsudstilling. Septemberudstillingen, Sophienholm. 1975 Clausens Kunsthandel. Lunds Konsthall, Kronogshuset, Lund. 1976 Ribe Kunstmuseum. Koldinghus. Kobberstiksamlingen. 1977 Hässelby Slott, Stockholm. Galleri Richter, Tel-Aviv, Israel. Galleri Admiralgade 20. 1978 Decembristerne. Galleri Admiralgade 20. 1979 Galleri Wallner, Malmø. 1980 Galleri Admiralgade 20. Koloristerne, gæst. Kastrupgårdsamlingen. 1981 Grafiska Sällskapet, Stockholm. Kunstforeningen, Gl. Strand. Galleri Nordia, Helsingfors. 1982 Galleri Admiralgade 20. 1983 Koloristerne, gæst. 1984 medlem, Galleri Admiralgade 20. 1985 Nordens Hus, Island. 1986 Mishkenot Shaananim, Jerusalem. Sønderjyllands Kunstmuseum. Galleri Admiralgade 20, Holstebro Kunstmuseum. 1987 Gallery Tiro. 1988 Gallery Bertha Urdang, New York. 1989 Galleri Admiralgade 20. Gallery Bertha Urdang, New York. Solgt til Kobberstiksamlingen, Kastrupgårdsamlingen, Statens Kunstfond, Ny Carlsbergfondet. Det Grafiske Selskab. Præmieret med det Neuhausenske Legat. Udført portræt af: Dr. Ingrid, Dir. Horne-man, 1991 Galleri Egelund. Portræt af Dir. Ole Scherfig og Rigmor Mydtskov. Bertha Urdang, New York, 1991. Esbjerg Kunstmuseum, 1991. Skive Kunstmuseum, 1991. Borgm. Nebeløng. Prinsesse Benedikte. 1990 Ny Carlsberg Glyptoteket. Herning Kunstmuseum. Adresse: Tordenskjoldsgade 14, 1055 Kbh. K. Telefon 33 12 72 79.

Herman Stilling

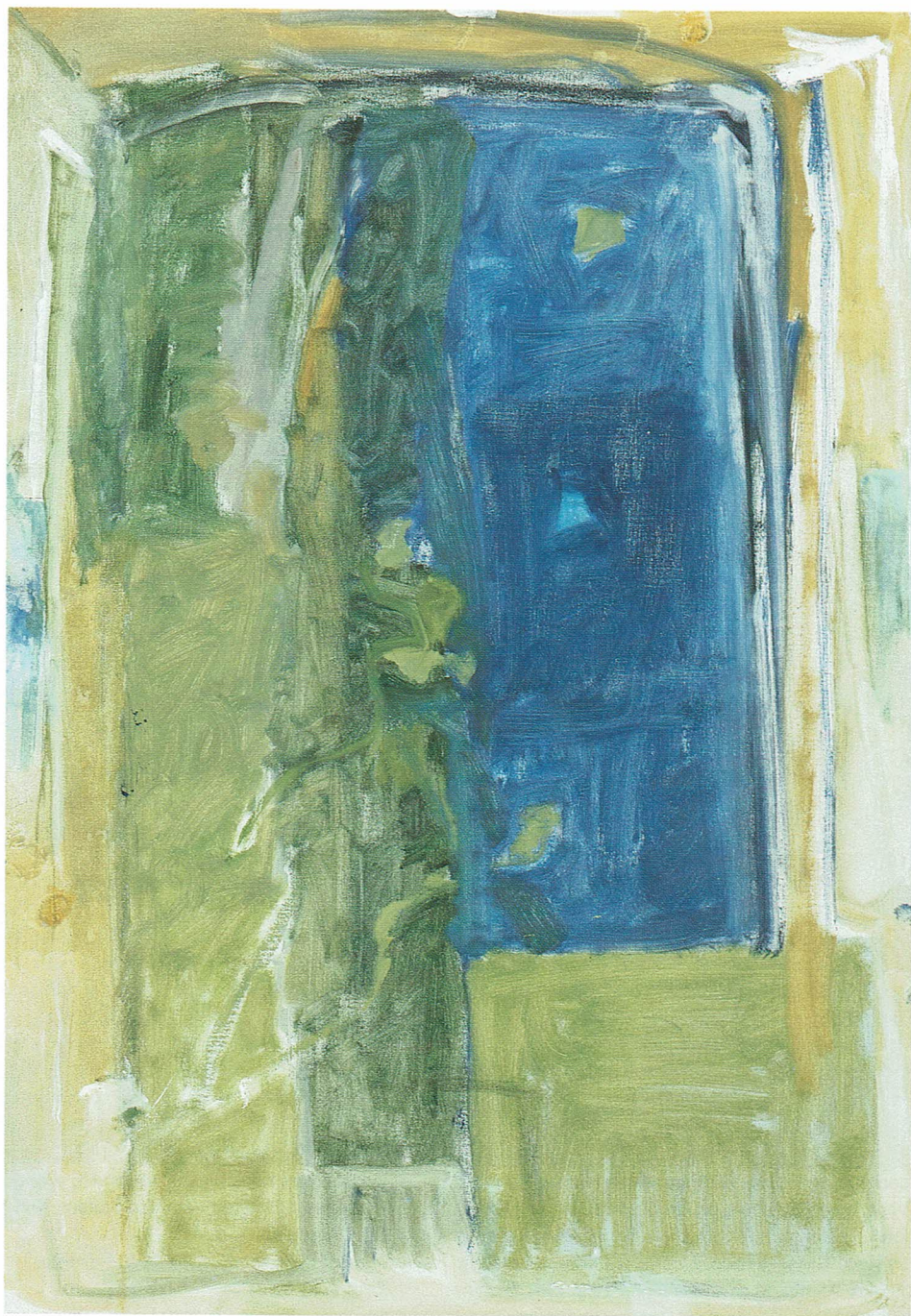
f. 1925. Uddannet på Kunstakademiet. Udstillet på officielle danske udstillinger i Helsingfors, Paris, Amsterdam, Rom. Nordisk Grafik Union Stockholm 1960. Grafik-biennalen, Lugano 1962. Tildelt vekselerer M. Michalsens tegnerpris og Det Lineburgske tegnerlegat 1955. Det franske Statsstipendium 1957. Oluf Hartmanns mindelegat 1965. Statens Kunstfonds rejselegat 1965. Repræsenteret med grafik i København, Århus og Lolland-Falsters Stiftsmuseum samt Islands Kunstmuseum og Oregon State University, USA, og

Malmö Museum. Har solgt til Undervisningsministeriet, Aabenraa Kunstmuseum og Den Danske Radérforening og til Carlsbergfondet, Udenrigsministeriet, Statens Kunstfond og Kunstforeningen. Mosaikudsmykning i forhallen hos rådg. civilingeniør Carl Bro, kontorbygning i Glostrup 1964, mosaikudsmykning af husgavl for Københavns kommunes børnehjem Nærumgaard og børnehaven, Lygtemagerstien på Amager, Mosaikudsmykning af Bikuben i Helsingør 1969. En dekorativ udsmykning af Bikubens Indlånsafdeling, Silkegade 8, København. Mosaikudsmykning af receptionslokalet Hotel Scandia, Amager 1972. Separatudstillinger hos Kunsthandler Clausen, Toldbodgade, 1962, 1963, 1966, 1969, 1972. Mosaik på Københavns Børneforsorgsseminariums gavl, Strandvejen 93, 1972. Specialnr. af tidsskriftet »Hvedekorn«, nr. 3, 1964 med fortegnelse over grafiske arbejder 1949-64. Bogvennernes Tegnepris 1978. Bøger: 1. Adskilligt om Trolde. 2. En dreng ved navn Herman. 3. En ung mand ved navn Stilling. 4. Stilling. 5. Der står en ældre Herre udenfor og siger han hedder Herman Stilling. Separatudstilling i Nikolaj, København 1985. Separatudstilling Gl. Holtegaard 1991.

Adresse: Esplanaden 26, 1263 København K.
Telefon 33 12 18 69.

Poul Skov Sørensen

f. 1951 i Dronninglund. Uddannet på Kunstakademiet i København 1971-77 under Mogens Andersen, Palle Nielsen og Dan Sterup-Hansen. Debut på Charlottenborgs Forårsudstilling 1972. Legater og udmærkelser bl.a.: Statens Kunstfonds arbejdslegat, prisbelønnet på Norske internationale Grafikbiennale 1982 og Ole Haslunds Kunstnerfond 1982. Statens 3-årige arbejdslegat 1984. Medlem af grafikgruppen Zebra, Danske Grafikere, Vrå-udstillingen, Kunstnersammenslutningen i Jylland. Deltaget i en lang række af internationale Grafikbiennaler. Solgt til bl.a.: Statens Kunstfond, Ny Carlsbergfondet, Kobberstiksamlingen, Nasjonalgalleriet i Oslo, Kunsthalle Rostock, Kunstmuseet Athenæum i Helsingfors samt til flere kunstmuseer i provinsen. Flere udsmykningsopgaver for Aalborg Værft. Adresse: Lonstrupvej 360, Vennebjerg, 9800 Hjørring. Telefon 98 96 84 05.

Ingrid Hansen

Kurt Tegtmeier

f. 1950 i Thy. Debut: Kunstnernes Påskeudstilling 1971. Separatudstilling, Galleri A-gruppen, København 1986 og Holstebro Kunstmuseum 1987. Thisted udstillingen årlig fra 1977-87. Koloristerne fra 1988. Veksølund 1988. Grænselandsudstillingen i Åbenrå og Schleswig 1988. Vrå-udstillingen fra 1989. Sammenslutningen »Jylland« fra 1989. Udsmykninger bl.a. Bryllupslokalet, Thisted Rådhus 1980. Skulptur og karton til vægtæppe på Dragsbæk plejehjem 1983. Dragsbæk maltfabrik 1979. Skulptur »Samtale« til den Hielmstjerne-Rosencroneske-Stiftelse opstillet i Ballerup 1988. Skulptur »Billede af en stol«, Viborg Amt, Blåkjærgaard 1988. Springvand »Kegle med tap«, Hjørring 1988-91. Skulptur »Farvebæren« Sindal 1989. Skulptur »Gående« til P&T, Nykøbing Mors 1988-89. Skulptur »Morgentimen« Hjørring 1990. Skulptur »Garagen« Nykøbing Gymnasium 1991. Skulptur »Drømmetimen« Hjørring Sygehus 1991. Repræsenteret på bl.a. Hjørring Kunstmuseum og i Københavns kommunes Kulturfond. Modtaget legater fra bl.a. Viggo Jarls billedhuggerlegat, Astrid Noacks billedhuggerlegat, Det Ancherske Legat og Knud Nissens Legat.

Adresse: Trapsandevej 32, Vang, 7700 Thisted.
Telefon 97 97 42 25.

Helle Thorborg

Uddannet på Kunstakademiets malerskole hos prof. Aksel Jørgensen og Grafisk Skole, Holger J. Jensen 1947-54. Medlem af Koloristerne siden 1958, desuden medlem af Danske Grafikere, Kunstnersamfundet og BKF. Debuterede på Charlottenborgs forårsudstilling og KE 1952. Udstillet separat og i grupper mange steder i Danmark og i udlandet, bl.a. biennalerne i Lugano, Paris, Frechen/Tyskland og i Tokio. 1. præmie i Nationalbankens konkurrence om nye pengesedler, 1984. Samme år: Scenografi til Folketeatrets prøvesal: Store Kærlighed, lille elskede. Repræsenteret på Kobberstiksamlingen, Nasjonalgalleriet i Oslo, Nordiskt Konstcentrum, Sveaborg, kunstmuseerne i Århus, Randers, Vejle, Hjørring, Viborg og Åbo/Finland, Statens Kunsthåndværk, Ny Carlsbergfondet, i Folketinget, Østre Landsret og Køge Skitsesamling. Modtaget Carlssons præmie 1954, Villiam H. Michélsens tegnerlegat 1961, Statens Kunsthåndværkslegat og Tagea Brands rejselegat 1981, Maria og Vilhelm Andersens legat 1983, Otto Ba-

ches minde legat, San Cataldo ophold 1988. Thor Bøgelunds og Henry Heerups legat. Eckersberg medaljen 1990. Diplom fra Københavns Kommune for gavlsmykning i Skelbækgade, maj 1991. Har desuden udsmykket gavli i Fredericia med relief i kobber og aluminium og malet prædiestolen i Gimsing Kirke ved Struer, finansieret af Statens Kunsthåndværk. 1953 illustreret Gabriella Mistral: Nueve poemas (privattryk), i 1982 Mødrenes sange, udgivet på Brøndums forlag og Ole Sarvig: Året (Brøndum) 1980.

Adresse: Gernersgade 1, st., 1319 København K.
Telefon 33 15 21 75.

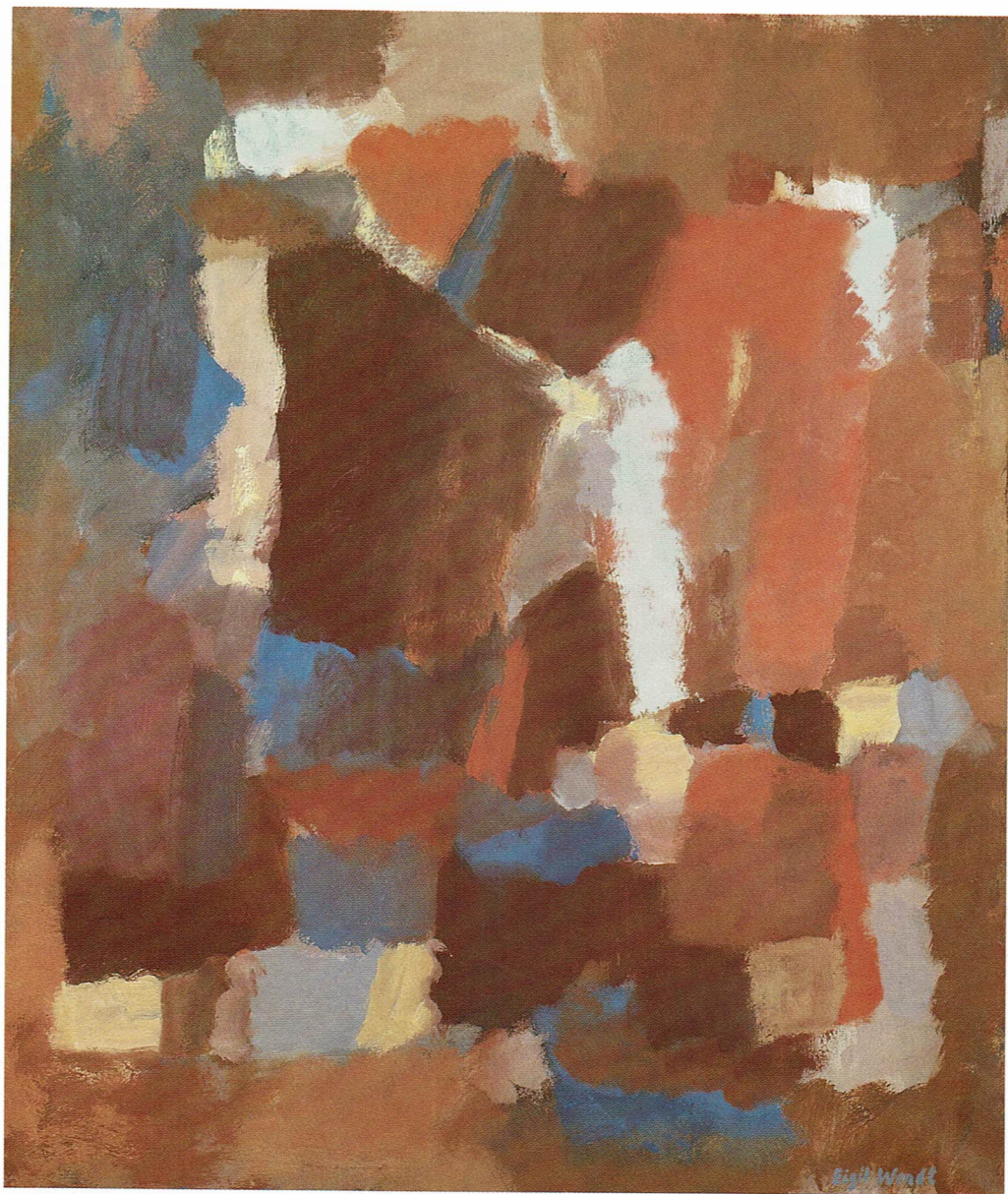
Sommer: Krægpøtvej 161, Vigsø, 7730 Hanstholm.
Telefon 97 96 53 80.

Eigil Wendt

f. 1922. Uddannet på Akademiet. Debuteret på Kunstnernes Efterårsudstilling 1946. Ung dansk Kunst 1955. Birch: Kunsten 1954 og 55, Dansk Nutidskunst, Sønderborg 1961. Nordisk Grafikunion, Stockholm 1960. Købestævnet, Fredericia 1964, Å-udstillingen 1965, Hæsselby Slott, Stockholm 1967. Athenæum, Helsingfors 1968, flere separatudstillinger. Retrospektiv udstilling Vejle Museum 1969 og retrospektiv udstilling Kunstforeningen i København 1969. Medlem af Koloristerne 1957. Solgt til Ny Carlsbergfondet, Generalinde Kofoeds legat. Statens Kunsthåndværk. Radérforeningen. Kunstforeningen, Foreningen for ung dansk Kunst m.fl. Tildelt Michaëlsens tegnepris. Bodil Hallers mindelegat, Dronning Ingrid's romerske fond, Statens Kunsthåndværks arbejdslegat og Henry Heerups legat. Repræsenteret på Statens Museum for Kunst, Nordjyllands Kunstmuseum, Bornholms Museum, Vejle Museum, Kastrupgårdsamlingen, Kobberstiksamlingen, Göteborg Museum, Malmö Museum, Nasjonalgalleriet, Oslo og Oregon State University, USA. Udsmykning i Københavns Kommunes direktorat, Islands Brygge, Rådhuset i Birkerød samt for Statens Kunsthåndværk på Rigshospitalet.

Adresse: Jomsborgvej 29, 2900 Hellerup.
Telefon 31 62 94 36.

Sommer: Udsigten 5, 3210 Vejby.
Telefon 42 30 54 22

Eigil Wendt

Poul Winther

f. 1939. Udstillinger: Kunsternes Efterårsudstilling 1958-61. Modern Danish Art, Philadelphia, USA, 1967. Dansk Kunst, Warszawa, Polen 1968. Grafiktriennalen 1968, Stockholm. International Grafik, Palazzo Strozzi, Firenze, 1968. Art Danoise, Paris 1973. Skagen Museum 1973. Internationale Buchkunst-Ausstellung, Leipzig. DDR 71. Hunt Losen, Vesttyskland 71. Carlsbergfondets Ung dansk Kunst 1972. Berlin-Dresden-Göteborg 1974-75. Retrospektiv grafikudst. Nordjyllands Kunstmuseum 1976. Nordisk Grafik Union udst. 1979. Å-udst. 1979. Vrå udstillingen hvert år. Sverige-Hjørring-Vejen-Skagen 1980. Separat Galerie Moderne, Silkeborg 1981. Separat udstilling Hjørring Kunstmuseum 1982, Danske Grafikere 1985, Søpavillonen 1985. Skagen Rådhus 1982. Vandreudstilling - Danmark - England - Skotland - Sverige. Med danske grafikere 87 og 88. Kunsten 89, Charlottenborg, Kbh. Foreningen dansk Kunst, Charlottenborg 89. Udstillingen Skagen Kunstforening 1991. Rampen - Bikubefonden 1991. Tildelt Levisons Kunstnerpris 1961. 3-årigt stipendium fra Statens Kunstfond 1966. Tildelt Oluf Hartmanns Mindelegat 1979. Tildelt Henri Nathansens Mindelegat 1983. Repræsenteret på Statens Museum for Kunst, Hjørring Museum, Skagens Museum, Århus Kunstmuseum, Aalborg Museum, Ribe Stiftsmuseum, Sorø Kunstmuseum, Randers Kunstmuseum, Tønder

Museum, Malmö Museum, Kastrupgårdsamlingen og Åbenrå Museum. Kunstmuseet Trapholt. Medlem af Koloristerne 1963. Dekorative opgaver: Bornholms Sygehus, Åkirkeby (bekostet af Statens Kunstfond). Scanticon, Skåde Bakker. Vejlbj-Risskov Gymnasium. Lions Park, Birkerød, SKS - Strøget, København. Vandkunst foran rådhuset, Albertslund. Kastbjerg kirke, Stockholm Kirke og Sparekassen SDS, Helsingør. Vægudsmykning i Kuwait. Hammer kirke glasmosaik. Gutenberghus (trærelieff). Den danske Bank (trærelieff). Keramisk relief - Specialarbejderskolen for Horsens og Silkeborg (beliggende i Horsens). Bekostet af Statens Kunstfond. Gæsteproffesor ved Kunstakademiet i København 1976. Teaterdekorationer Det kgl. Teater, Nordisk eksperimentalscene, Århus Teater og Aalborg Teater. Har udgivet bogen Stranden med Klaus Riffbjerg. (Forlaget Sommersko 1976). Bogen: Voldtagstilheden sammen med Per Højholt (Forlaget Centrum 1985). Rumdekoration, Skagens Fiskerestaurant. Tekst- og billedfrise, sammen med Sten Kaalø. Tildelt Svend Engelund Prisen 88. Solgt til Victoria and Albert Museum, London. Göteborg Kunstmuseum 1990. Bohuslans Landsting 1990.

Adresse: Hollændervej 4 A, 9990 Skagen,
Telefon 98 44 56 40.

København: Atelier: Valdemarsgade 34, 1. th.,
1665 København V. Telefon 31 24 90 67.

Steffen Petersen Borgen

Inge Lise Westman

f. 1945. Uddannet på Kunstakademiet 1967-72. 1971 separat i B.K.F. Galleri Kbh. 1972. 6. internat. Grafik Biennale, Firenze 1974-86. »Trykkerbanden«. 1976 separat i Birkdam. 1977 Koloristerne første gang. 1979 1. Internationale Jugendtriennale der Zeichnung, Nürnberg. 1985 separat i Admiralgade, 1988 »Himmelgâden« 1989 Clausens Kunsthandel. Repræsenteret i Kastrupgårdsamlingen, Ystad Kunstmuseum, Bornholms Museum, Lolland-Falsters Kunstmuseum, Maribo, Sønderjyllands Kunstmuseum, Tønder, Vejle Kunstmuseum, Sorø Kunstmuseum, Kunstmuseet Trapholt, Statens Museum f. Kunst og Kobberstiksamlingen. Udsmykninger i Østre Skole, Rønne, Erhvervsskolen Rønne. Aud. II Københavns Universitet, Frue Plads. Har desuden solgt til Ny Carlsbergfondet og Statens Kunstfond. Har modtaget Prins Jørgens Legat 1976 og Anne Marie Telmani Prisen 1990.

Adresse: gudhjemvej 50, 3760 Gudhjem.

Telefon 56 48 54 28.

Ejgil Westergaard

f. 1928. Udstillinger: K.E., Charlottenborgs Forårs- og Efterårsudstillinger. Kunstforeningen Gl. Strand. Nybro Sverige, Jevnaker Norge. Eventyrhaven Odense 1967-71-81. Nordisk Skulptur Kgs. Have 1974-78. Kalaidoskop, Statens Museum 1979. Retrospektiv udstilling, Holstebro Kunstmuseum 1986. Bousøgård Stauning 1988. Tuskjær Kulturcenter Fjaltring 1989 sammen med Billedvæversken Berit Hjerholt. Medlem af Koloristerne fra 1976. Solgt til: Statens Museum for Kunst, Kultur- og Undervisningsministeriet, Statens Kunstfond, Ny Carlsbergfondet, Sønderjyllands kunstmuseum Tønder. Københavns kommunes Kunstfond. Ballerup kommune. Lemvig kommune. Odense By's Kulturfond.

Skulpturer opstillet: »Borgermusikken« St. Annæ Gymnasium København. »Musiksten« Enghøjsskolen Avedøre, »Sten-musikanter« Skjern Rådhus. »Stenens bevægelse« Nybro Sverige. »Urko med kalv« Vejby, Nordsjælland. »Urokse« Odense kommune. »Stenbider« Hvide Sande 1984. Granitskulpturen »Bølgen«, opstillet i klitterne ved Vrist 1989. »Musiksten« gågaden i Hobro i forbindelse med den kollektive udsmykning af Kirketorvet 1982. »Naturstensliv« D.S.B. Skanderborg Station 1983. Skulpturer til urnehaver på kirkegårdene i Lemvig, Holstebro og Ringkøbing. »En rigtig vestjyde« gågaden i Ringkøbing 1986. »Hestemarkedsskulptur«

med springvandsfigurer Dramhuspladsen Hjallerup 1986. »Trækspilfolk« Rådhuset Ballerup 1988. »Tukak« Maskespil granit opstillet i parken ved Bispebjerg hospital 1988. »Brandskulptur« Sønderlands Torv Holstebro 1986. Trinitatis Kirkeplads, udhugning af dyr og fugle i de gamle sandstenskonsoller fra Runde Tårn 1989.

Udført modeller til Skovgård medaljen, der er udformet i sølv. H.C. Andersen skulpturer i granit, inspireret af eventyret »Skrutudsen«, opstillet i Vintapperstræde Odense 1990.

Koloristernes gæst

Ásgerdur Búadóttir

Uddannet på Kunst- og kunstindustriskolen i Reykjavík og på Kunstakademiet i København.

Udstillinger: Otte separatudstillinger og deltagelse i en række fællesudstillinger på Island og udlandet.

Har deltaget 7 gange som gæst sammen med Koloristerne.

Ander udstillinger: Nordisk Textiltiennale I og II 1976-1977 og 1979-1980. Scandinavia to-day, New York og andre byer i USA 1982-1984. Nutida Nordisk Konst, Håsselby, Stockholm 1982. Islandsk Farvespil (sammen med maleren Svavar Gudnason), Nikolaj, København 1984. Borealis I, vandreudstilling, 1983,-1984. Scandinavian Craft to-day, Tokyo, Kyoto, New York 1987-1988. Caontemporary Woven Art in America and Abroad, Kent, USA 1988. Color and Form, Washington D.C. 1990. Landscapes from High Latitude, Icelandic Art 1900-1989, vandreudstilling i England og Skotland 1989-1990. NordForm 90, Malmö 1990.

Repræsenteret bl.a. i Islands Kunstmuseum, Nordens Hus, Reykjavík, Islands Universitets Kunstsamling, Röhsska Konstslöjdmuseet, Göteborg, Islands Nationalbank, Islands Handelsbank, Islands Centralbank, Det Nordiske Kultursekretariat, København, Reykjavíks Musikkonservatorium, Islands Statssradio, Textile Arts Foundation, Main, USA.

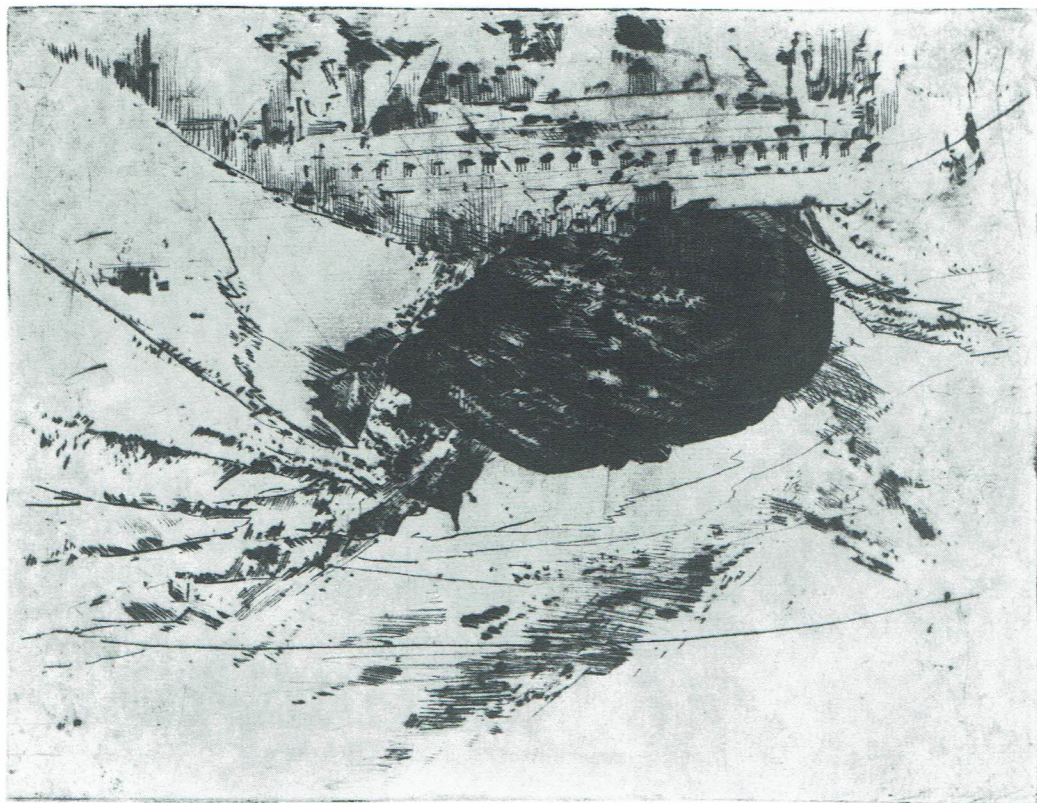
»Reykjavíks Stadskunstner« 1983-1984. Valgt »Årets billedkunstner 1982« af Dagbladet & Vísir's kulturkomité.

Medlem af Islands Kunstnerforening.

Adresse: Karfavogur 22, 104 Reykjavík. Tel. 1 - 34856.

Peter Hentze

Lisbeth Nielsen

Brug og misbrug af skulptur

Beständig er der ingenting der er. Det kan man godt glæde sig over. Det danske vejr f.eks. som gerne demonstrerer variationer over sit tema. Alligevel er vi nogle, der satser på varighed - helt til grin. Det eneste bestandige ved det er, at det gentager sig - og gerne på opfordring. Jeg tænker på billedkunstnere, der påtager sig udsmykningsopgaver og umager sig med at gøre kunstværket uundværligt i givne omgivelser og er lykkelige, når det lykkes. Men de skal nu ikke være så sikre på, at den lykke kan vare ved. Omgivelserne kan ændres eller kunstværket flyttes andetsteds hen, hvor det mister sin betydning og kommer i vanskeligheder. Angiveligt fordi det er kommet iveren for udviklingen. Det overgik Frihedsstøtten skabt til

grønne fredelige omgivelser, men som efter en del omplaceringer havnede på en overdækning af banegraven, hvor intet grønt kan gro, og hvor trafikken raser omkring den. I umulig konkurrence med SAS-bygningens højhus er den decimeret og fortabt. Det var ikke det, dens skaber Nic.Fr. Abildgaard havde tænkt sig. Eller Dragespringvandets skæbne på Rådhuspladsen, da det skulle vige for udvidelsen af Vestre Boulevard, nu H. C. Andersens Boulevard. Det springvand har Skovgaard skabt til at fuse og sprutte med sit vandspring, så det indhylles i vandtåger, hvorfor det fik tilføjet en underskål udført af Bindesbøll til at opfange det overskydende vand. Det kom iveren for trafikken og blev splittet ad. Skulpturen endte ensomt, mens

underskålen blev sendt til Brønshøj Torv for at agere selvstændigt springvand der.

Men hvad så med vandspringets ureglerlige vildskab, som var ideen bag kampen mellem drage og tyr? Behændigt begrænsedes det til en slukøret vandstråle som fra en vandhane over en køkkenvask, så forbipasserende ikke skulle blive våde. Den romantiske herlighed er kvalt. Er det ikke en krænkelse af kunstnerretten? Jo det er det, men de to ophavsmænd er døde og borte og kan ikke protestere.

Kunstværker skal bruges og ikke misbruges, som det blev tilfældet her. Men to andre betydelige kunstværker er dog forblevet der, hvortil de er skabt: Saly's rytterstatue på Amalienborg Plads og Frederik VI (af H. V. Bissen) i Frederiksberg Haves indgangsparti. Begge gør stadig fyldest, som det var tænkt. Men vi har i den tyske besættelsestid under sidste krig fornemmet, hvad der ville gå tabt, hvis Frederik V på sin hest forsvandt fra pladsen, al den stund han virkelig gjorde det i en stor beskyttende trækasse.

Frederik VI's placering er intet mindre end en bedrift. Indgangsrummet åbner sig trapezformet til velkomst. De tre sider af dette rum er håndgribelige, medens den længste fjerde, der mangler, alene er markeret med den beskedne figur. Og den magter det! Hvem ville vove at ændre på det?

Modet mangler ellers ikke, som det fremgår af de før nævnte eksempler, to ud af flere, der ikke kan regne med blivende sted.

Således også et par af mine egne be-

skedne skulpturelle frembringelser, som jeg mente vel forvarede på de steder, som de blev fremstillet til. Min Christian IV figur udført til Brøstes domicil i Overgaden o. Vandet blev husvild, da virksomheden flyttede til Lyngby. Det kunne jeg læse om i dagspressen. Mig ulejlige-
de man ikke, og det vil jeg anse for en ubetænksomhed. Og det undrer mig. Da figuren forestiller kongen som Christianshavns grundlægger, blev den overdraget Københavns kommune til genopstilling i bydelen.

Af flere årsager er det heldigt, at jeg nåede at blande mig i flytningen i tide. En af

dem er, at jeg har gengivet majestæten i hans autentiske højde. Det har ingen gjort før mig. Samtidige billeder på Frederiksborg Slot viser ham i forherligende overstørrelse. Men på Rosenborg Slot fik jeg sandheden at vide af hans udstillede beklædning, og den kan ikke lyve. Han kan ikke have været højere end jeg selv. Jeg ville kunne passe hans tøj, hvad højden angår. Ikke bredden, for 8 pottør om dagen sætter sine spor, og det kan jeg ikke leve op til.

Jeg kunne gennemføre spøgen som sandhedsvidne, fordi jeg i samråd med Brøste kunne skaffe figuren de nære intime omgivelser at måle sig med, som derfor var nødvendige.

Nu blev den sluppet løs, og for at den ikke skulle komme i vanskeligheder, ilede jeg med at åbenbare min hemmelighed for stadsarkitekten, og afværge, at den fik plads under åben himmel, hvor den uvægerlig ville skrumpe ind til en gråspurv. Al skulptur mister nemlig størrelse i det frie, og min Christian tålte det ikke. Det og andre gode råd fulgte stadsarkitekten nøje, og både Christian og jeg er tilfredse med nyopstillingen i Gammel Dok i Strandgade.

Så heldig var jeg ikke med et andet flyttetilfælde, hvor jeg heller ikke blev kontaktet. Var jeg blevet det, ville en misforståelse, som er sket, kunne være undgået.

Der er tale om to sammenkomponerede fontæneskulpturer beklædt med farvestrålende stiftmosaik, placeret med frontalvirkning tæt opad en bygningsfacade. De nødvendige dyser til vandspringet kunne jeg derfor fjæle bag

skulpturerne som et hemmeligt kildevæld, der holder figurerne våde. Da rygget når mig, at bygningen er afhændet og springvandet reddet i en ny placering, drager jeg på opdagelse efter det.

Det, jeg finder, er ikke til at kende igen. Hvad er der dog sket med det?

Hvad jeg udførte til oplevelse i øjehøjde, er nu i fodhøjde. Det gør en forskel. Men værre: hele kompositionen er vendt 180 grader, så den neutrale bagside nu agerer forside, og det er ingen gevinst. Fejlen er konsekvent gennemført, for nu er mit hemmelige kildevæld afsløret i forgrunden som den uinteressante konkrete mekanisme det er, der sprutter vandet bagud til ingens glæde.

Hvem begår sådan en dumhed?

Et tilkaldt entreprenørfirma, viser det sig, der uden at tænke sig om med stor omhu er kommet til at vende for og bag på det hele og ødelægger, hvad der skulle bevares.

Har man virkelig ikke opdaget, hvad der er sket? Det svarer til, om man tilfældigvis var kommet til at stille min Christian IV op med ryggen til uden at bemærke fadæsen.

Bemærker man heller ikke, at farverne på figurerne er ved at forsvinde under kommunevandets aflejring af kalk, som med tiden vil skjule farverne helt? En fare, som jeg advarede imod under forberedelserne i sin tid, og som vi indgik en aftale om at afværge ved at afkalke vandet. Er det i farten under flytningen gået i glemmebogen?

Kan ejeren med sin gode vilje til at redde og bevare kunstværket intakt være tjent med det? Jeg kan ikke.

William Fridericia

Jeg er blevet indbudt til at deltage i en nordisk udstilling i det nyindrettede Gallerie Plaisiren ved Hässelby Slot.

- Een kunstner fra hvert af de fem nordiske lande. - Fem vævere.

Det vækker straks interesse og nye tanker. At møde de andre kunstnere, lære dem at kende, men ikke mindst deres arbejder. Siden da har vi, Nanna og jeg,

- været venner både i kunsten og livet. Ikke mindst for mig åbnede hun døren til Koloristerne!

Til dem alle sender jeg hilsen her fra Island og siger tak og tillykke med jubilæumsåret!

Ásgerdur Búadóttir

Ud over at parre sig og skaffe sig føde har vi mennesker en evne til at bryde ud i sang over livets skønhed eller smerte. Denne evne er gennem tiderne blevet forfinet - eller gået næsten i opløsning af spekulation og misbrug.

At skabe kunst er vel at bruge denne evne, holde den frisk og fri for misforståelser, starte forfra ved livets kilder, finde melodien, der hele tiden fornyer sig, ligesom alt levende uden dog måske at forandre sig særlig meget.

I opløsningstiden er det særlig nødvendigt at starte helt forfra. Når tidens veje fører i alle retninger, må fornyelsen komme fra naturens eget centrum, som altid har skabelse og liv i sig.

Lisbeth Nielsen

Jeg har altid været meget glad for at tegne og male ude i naturen. I de seneste år er jeg gået meget tæt på mine motiver. Jeg har f.eks. siddet og set ind i en hvedemark - rapsmark - en løgmark eller en sivskov.

Samtidig med at motivet har været overskueligt i sin udstrækning, har det også været mangfoldigt og uoverskueligt i sine strukturelementer.

Disse ting føler jeg har givet mig større frihed til at omsætte det set til et grafisk udtryk - fordele det sorte og hvide - tegne retninger ind, så det hele står mest levende og udtryksfuldt på papiret.

Måske kan jeg ad denne vej liste en abstraktion ind af bagdøren eller ? - og ?

Astrid Klenow

At tegne på de små blade er for mig en slags Noahs ark, en notering af øjeblikke, som ellers ville være gået tabt, en følelserne seismograf - eller en slags dagbog.

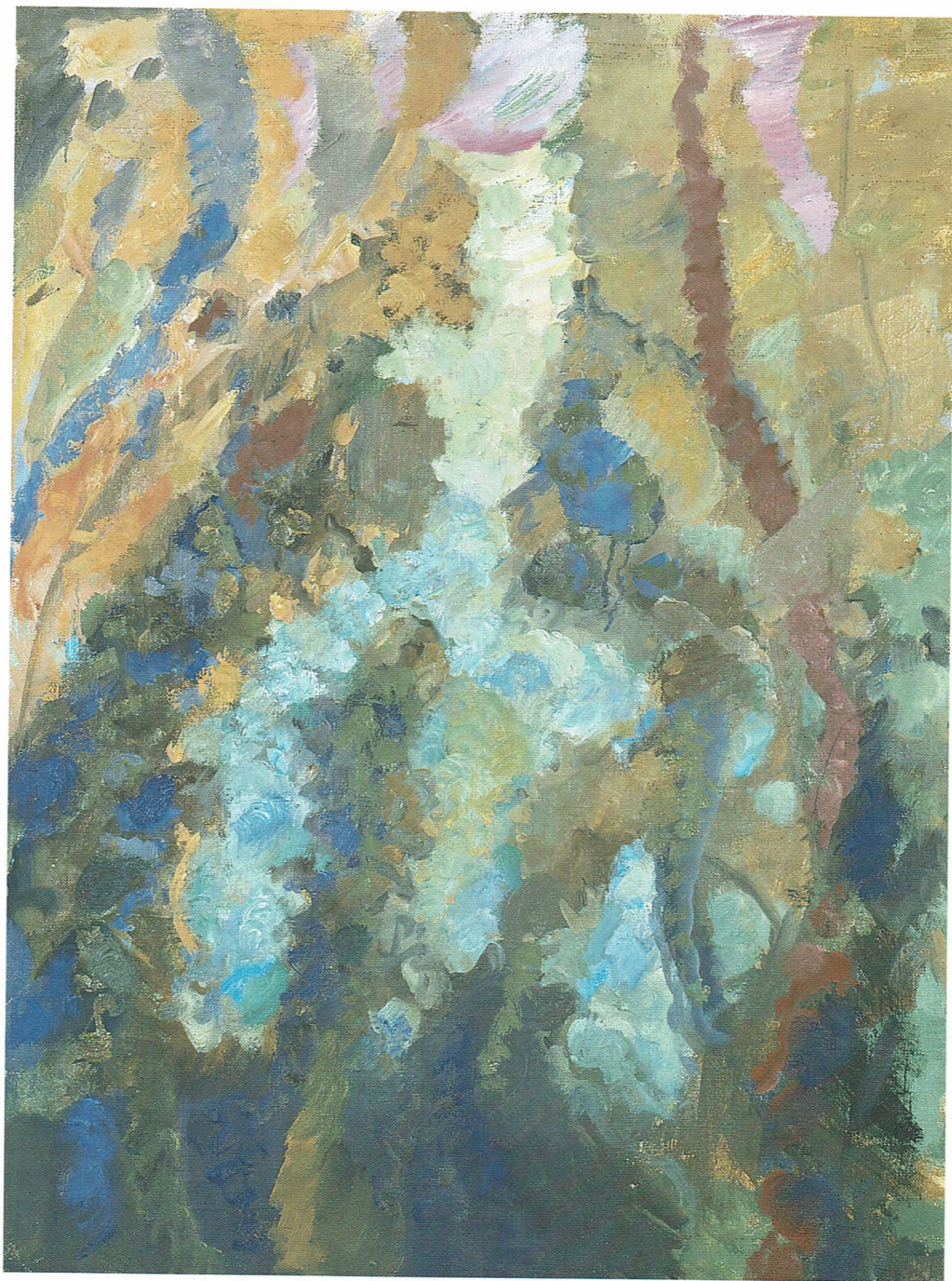
En hund eller er det en hest... det er for mig uden større betydning. Det er dyr, eller snarere skygger af dyr, stille, tilbagetrukne støtter for erindringer, som jo blivende er der, men kun sjældent bliver til fuld bevidsthed. Men ofte erstatter dyrebilledet også selve individet og henviser trods anonymitet til skrøbeligheden og udforskningstrangen i en ubekendt verden, hvori der søges en tilflugt, når arken er strandet.

Dyrenes lidenhed eller gennemsigthed giver mig mulighed for at lade fladerne blive til rum og give dem liv gennem en potentialt bærende atmosfære, og måske er det netop denne overskriden af erfaringens grænse, der fremmaner indtrykket af at være kommet hjem.

Maria Buras

Det nordiske landskab i sine mange farver har altid fascineret og glædet mig. Ligeledes glæden ved at forsøge at give et motiv malerisk form og stoflighed på lærredet. Vel at mærke, når man fornemmer, at det ligesom er lykkedes! En sjælden og dejlig oplevelse.

Steffen Petersen Borgen

I.P. Groth-Jensen

Lidt om børnebilleder

I begyndelsen af 1950'erne begyndte jeg at male billeder af børn.

Først vore egne, som på dette tidspunkt var 1-3 år.

Samtidig ændrede jeg min farveholdning fra en mørkere grøn, blå, brun farvetone til en lysere blond skala.

Til dette bidrog også en rejse til Italien, hvor førrenessancens madonnamalerier gjorde et stort indtryk på mig og samtidig ændrede mit farvesyn, som på forbavsende måde kom til at passe til den motivkreds, jeg havde påbegyndt for rejsen.

Jeg lærte at børns karnation er lys og let og at skyggerne ikke må være tunge, men lyse og skære.

At male et godt børnebillede eller et portræt af et barn er ikke sværere end et hvilket som helst andet billede, det være sig en opstilling, landskab eller rent abstrakt. Men det er forbundet med nogle praktiske problemer og omstændigheder, nemlig at sunde og raske børn flytter sig nogle gange meget hurtigt.

For at male børn efter model, hvilket jeg altid foretrækker, og ikke efter foto, skal man være enorm hurtig og kolossal tålmodig.

Jeg har gjort den erfaring, at børn ligesom dyr på et eller andet tidspunkt indtager den stilling igen, som de først indtog, da seancen tog sin begyndelse, og imedens kan den tålmodige maler kon-

for min egen fornøjelse og beholdt den gerne for mig selv, hvis forældrene ikke kunne genkende barnet og ikke lide billedet.

Til at begynde med kom bestillingsbillederne til at ligne mine egne børnebilleder, da jeg sjældent tilstræbte individuel lighed, men prøvede at opnå noget barnligt primitivt.

Senere blev jeg mere opmærksom på børns forskelligheder.

Mine umyndige modeller var næsten altid glade for resultatet, og er børnene glade, er forældrene det næsten også altid, men maleren sjældent.

I. P. Groth-Jensen

centrere sig om omgivelserne, tegning og farve. Jeg har altid opgivet at lade børn indtage en eller anden forudberegnet stilling, men altid ladet dem selv finde den, som var mest naturlig for dem. Er der tale om et bestillingsarbejde, stiller sagen sig lidt anderledes, da forældre, bedste- som olde- kommer ind i billedet på en eller anden måde.

Men da jeg i nogle år havde malet mine egne børn, fik jeg omkring 1956 min første bestilling på et billede af et barn.

Egentlige portrætter har jeg sjældent givet mig af med. Jeg synes, børn skal gengives i hel figur siddende, legende, beskæftigede for at man kan få et billede ud af det og helst sammen med legetøj, bøger eller nære omgivelser.

Hvad forventer bestilleren? Og påvirker det mig? Det er et spørgsmål, som jeg altid har taget let på. Jeg fik en gratis model og malede en figurkomposition

LYSETS VÆG

F. P. JAC

Afsavnene blev tilbage da de elskende gik til verden.
Jeg står og ser på stenen der fotograferer hele stranden,
men inderst inde går der en skyld der ikke vil spejles.

Disse farver af fred. Disse strøg af betænkning.
Jeg tror de var blevet på stranden for at synge,
hvis fuglene havde satset helt og basket vingernes sne bort.

Vi ved intet. Vi ved kun drømme over os selv,
men der er stjerner i sandet, der er også papir der læser.
En rude går ikke itu, den falder i krystaller.

Vandet pulser med sin figur, eller er det mon trækfuglene.
Der ligger ting tilbage på stranden som lyset giver relief,
pludselig kan cyklen med sne tænde en i en opmuntring.

De holder om hinanden og lyver om altings tid.
Og der er fodspor på stranden, men alle hviler jo.
De ser hinanden i øjnene og lader tidevandet tage alt.

Ingen kender hinanden alt. Ingen tør livet som alt.
Derfor kigger vi på farverne og lader omhuene sejle.
På stenen er min erfaring næsten vasket væk af naturen.

Kærlighed skulle vi vokse til. Kærlighed skulle værne os,
men jeg går på stranden og samler kork til en sol.
En rude går ikke itu, den falder i krystaller.

Elsker du, så vil jeg lære at elske, elsker du.
Jeg ser på menneskets strand og lader vinden tænke sit,
og en korksol er på tale hvis skyerne ellers viger.

Hvem har set os gennem glas. Hvem så mon stranden,
eller var det måske vor Gud der gik uden at træde.
De ser hinanden i øjnene og lader tidevandet tage alt.

De holder om hinanden og lyver om altings tid.
Ingen kender hinanden alt. Ingen tør livet som alt.
En rude går ikke itu, den falder i krystaller.

Elsker du, så vil jeg lære at elske, elsker du.

Poul Winther

Om det at bo i Lemvig

I en krog af Limfjorden, i læ af de store bakker mod øst, syd og vest, ligger en lille men mere end 750 årig gammel købstad. Det er Lemvig.

I en af de små sidegader fra kirkens torv og ned mod havnen er jeg født og har tilbragt det meste af mit liv.

I 1923 købte min far jord og hus i Vejbelsgade, og her etablerede han stenhuggerværksted, beboelse og udstillingsplads.

Her voksede jeg op sammen med forældre og 4 søskende, hvoraf de 3 fik svendebrev som stenhuggere, så jeg mindes altid at have hørt hammer- og mejsel-slag.

Dengang var der mange værksteder nede i byen, især omkring havnen. Den gamle bedding, hvor skibene blev halet op, og man lugtede tjære fra bolværk og skibsplanker.

Så var der smedeværkstederne, hvor svende og læringe stod ved esse og ambolt. Møbelsnedkeren der høvlede og formede træet, eller lige over for huggeriet, det gamle bogtrykkeri, hvor man trykkede og udgav Ugeposten.

En stor oplevelse var det når kulkibene lagde til havn, stilladset fra skib til kulplads blev rejst, og havnearbejderne stod deroppe og fik losset kul i trillebøren. Læs efter læs kørte de hen ad planken og tippede kullene på plads, en raslende lyd, der kunne høres viden om.

Et flot syn på fjorden, når Onkel Mads dukkede op med sin tremastede skonert, Svend Aage, tungt lastet med træ fra Sverige. Eller når stenhuggeren engang om året fik granit fra de forenede granitbrud med det lille træskib Frem, fra Bornholm.

De store granitblokke blev ved skibets motorspil hejst op på vogne, der blev trukket med heste til huggepladsen i Vejbelsgade.

De fleste af disse håndværk og arbejdsprocesser på godt og ondt er enten forsvundne eller afløst af maskiner, i stedet for fragtskibene kører nu de store lastbiler.

Der er stadig stor aktivitet på havnen og sejlads på fjorden, især af de mange havgående kuttere, der med jævne mellemrum lander fisk til auktionshallen, hvor fiskeeksportørerne køber op, til videre forarbejdning og transport.

Byen var god at vokse op i, sommeren ved skov, strand og fjord. Vinteren i de store bakker omkring byen med kælk, ski og skøjteløb på søen.

Som tiden gik.

Bydreng hos tøjrenser og blomsterhandler, ugeløn 3 kr.

Der var 15 storkereder og lige så mange beværtninger, storkene holdt mest til i tagrenderne på de gamle købmandsgårde, så der hørtes en knepren ud over byen.

På stenhuggeriet hørtes taktfaste hammerslag, her stod jeg i lære under sven-de og mester. De skarpe kanter, de run-de former, granitmarmor, der hamres og mejsles, hårdt arbejde, stor tålmodig-hed.

Fritid

Trompeten, byorkestret, koncert i skoven og ved byfester, marchture gennem byen til fugleskydning og politiske optog med møder på torvet.

Tiden er gået, og jeg har nu i et kvart århundrede arbejdet med stenhuggeriet på den gamle plads i Vejbelsgade.

Byen er blevet større, og vi føler os vokset sammen med den og de mange interessante og originale mennesker, den har, som til stadighed bor i en sådan lille provinsby.

Jeg mindes Dolle, en trofast sjæl og slid-dets mand, der med hestevogn kørte gravstene til kirkegården.

Eller Julius Cyklestald, der for en beske-den pris passede på cyklerne i den gamle hestestald, når piger og bønderkarle kom til byen.

Så var der violinbyggeren kaldet Humse, han boede i sit lille træhus ved søda-len, han samlede på alt, især gamle aviser, som han isolerede huset med.

En kold vinternat så man flammer i da-len, ingen tænkte over det. Næste mor-gen var Humse og huset kun en sveden plet i sneen.

Oven for byen huserede kunstmaleren, der på samleband malede Lemvig bille-der efter postkort, han gik under navnet System Nielsen.

Historierne er mange i en provinsby som Lemvig, her gives der hver enkelt en plads, en historie og dermed en identi-tet.

Her er ingen fare for at blive glemt.

Enten huskes og kendes man gennem nysgerrig sladder, mere eller mindre ondsindet, eller i kærlig omsorg.

Når dette liv her på godt og ondt hæver sig over hverdagens småligheder, skyl-des det naturen, vi er omgivet af.

De vestvendte vældige bakker nord for Lemvig, der i et tungt fald ender ved fjor-dens vand, her hvor istidens buldrende vandmasser har formet naturens magt-fulde landskab.

Vi føler os underlagt naturens luner, når de voldsomme storme fra nordatlanten presser vandmasserne gennem Thybo-røn kanal, så vandet hastigt stiger i fjor-den og skaber store oversvømmelser og ødelæggelser i den ellers så hyggelige by.

Ejgil Westergaard

Kære Søren og Herman

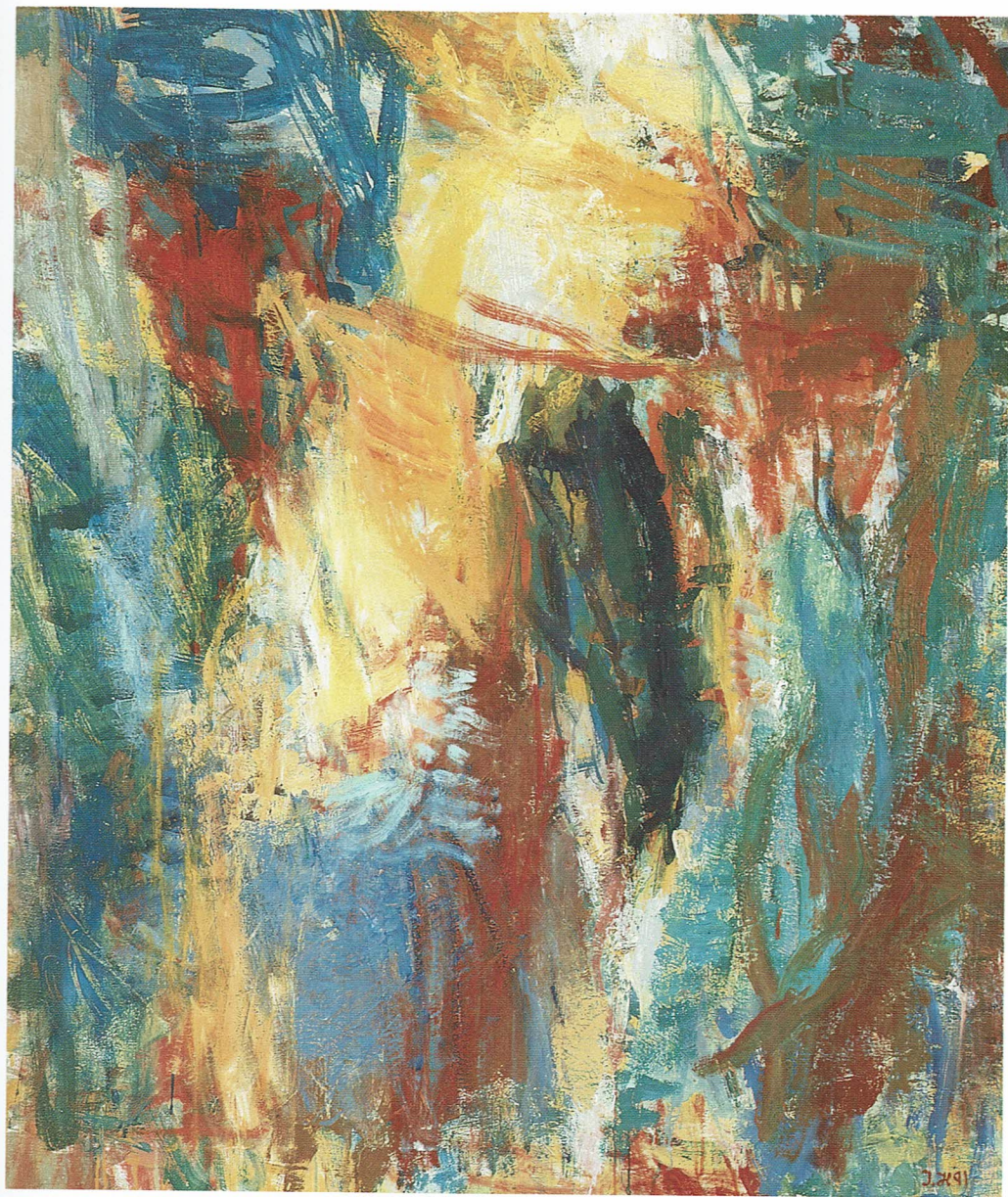
Efter de lange skygger, der tegner bløde linjer igennem vinmarkerne, ligger byen i sin middagssøvn. I sin egen ophøjede ro, der får søvnen til at brede seg helt hid ud imellem vinstokkene. Luften er mættet av nye lugte, som foråret gavmildt har strøet om seg av blomster. Kirken med sit provencalske tårn knejser bred og tung for enden av min gade. Når jeg betrakter tårnet med sin klokke, der udsender 367 slag i døgnet, kan jeg se, at klokken er gennemhullet som en god ost. Den store hammer banker mod klokken rustrede side, slagene bæres ud over den solbagte by. Ud over de brændende tegltage, fylder alle kroge med sine sprøde melankolske lyde, ind under huden, ind til knoglerne. Helt ind, helt ind, siger den.

Jeg kradser lidt i en tegneblok, mens et firben stirrer på meg med sit blanke øye i et sekund. Middagsheden føles beroligende, lett og tung somom tiden er mere elastisk på denne tid av døgnet. Linjerne derude i horisonten vibrerer i denne hede dis og understreger denne særegne sensualitet, som lanskabet gemmer i sit skød. Bjergene ligner ophøjede kvindebryster, der er gennemskåret av dybe snitt, huler, der er dragende som barndommens minder, stirrer på meg som store vaginale åbninger. Lyset kastes ned over byen i veldige kaskader. Him-

melrummet er overvældende, fyldt med lys, der får byen til at krybe sammen ved foden av bjerget.

Middagsheden tung og lett fylder rue d l'Eglise, gaden beherskes av lys og skygge hvor detaljerne opløses i lyshavet. Forbi kirken med sine tre klokker, der udsender timeslag, jubelslag og dødens slag. Kirken med rik top av smedjern og sine to højtalere, der vækker meg hver tirsdag med en bragende fejende popmelodi, derefter kommer der »Hallo-Hallo, la mariée informe la boucherie, charcuterie de Sigean et le poissonerie est installe sur la place«. Her går min gade forbi de buede vognporte, hvor den røde vin løber ud i rendestenen om efteråret, og gaden bliver fyldt av gærende vindunster. Forbi døren til M. Ferrand, hvor hans hus er fyldt med 5 hunde og 5 katte, forbi døren til madame Benezeth, der stirrer på mine malerier, ryster fortvivlet på hovedet og siger til meg: »C'est un Picasso«, Husene er solidt plantet, mur mod mur, vinduerne omhyggeligt gemt bag tykke skodder, vores gædør er armeret med jernplader. Atelieret ligger her plantet i denne husrække, hvor mistralen fejer byen og markerne støv nedad gaden, der får vindueskodderne til at klapre hysterisk og de elektriske eksentriske ledninger, der følger de særeste retninger, til at hyle med.

Ingvald Holmefjord

Ingvald Holmefjord

Frugtformer

Min Skulptur »Frugtformer« er hugget i svensk sleben Granit kaldet »Vonga«. Jeg har udført den i Gibs i fuld Størrelse og derefter ladet den hugge af de dygtige Stenhuggere i Hans Stub Holms Stenhuggeri i Sydhavnen.

Figuren er en Pyramideform med afrundede Kanter, indskrevet i et Kvadrat, den er gennemskåret af tre dybe Snit, der frigør de enkelte Blade, der har åbnet sig. De enkelte Dele er hugget hver for sig og derpå tappet sammen. Den kvadratiske Sokkel understreger Strukturen i de organiske Blade.

Min Inspiration henter jeg af Naturens Former, men udformer det sete, ofte gennem mange Led af Skitsen, til fri skulpturel Form; ofte kan man ikke genkende Udgangsoplevelsen, Materialet, Skulpturen skal udføres i, spiller naturligvis en afgørende Rolle for Figurens Udformning.

I Sten holder jeg af store enkle Former, der føjer sig til arkitektoniske Helheder. Jeg prøver at inddrage Rummet omkring Figuren gennem udtryksfulde Mellemrum mellem Formerne, ofte ved Snit gennem Massen, og bruger Enkeltdelenes præcise Sammenstød som et kunstnerisk Element, der beskriver den kubiske Form.

Sigrid Lütken

Sigrid Lütken

Hver gang jeg kommer på en ny egn eller træffer nogle mennesker, som jeg ikke har set før, varer det ikke længe, før jeg må spørge, om der på egnen bor nogle originaler, måske særlinge eller helst af alt-gnomer. For at stille et sådant spørgsmål skal man virke troværdig, aller bedst er det, hvis man ligner en kreativ akademiker. Når man bevæger sig ind på disse mystiske og u håndgribelige områder, skal man være i stand til at lyve, uden at nogen skulle fatte mistanke. Jeg lyver og siger højt og tydeligt, at jeg kommer fra folkemindesamlingen og viser dem en pæn bog, som er ganske stor, og som jeg hele tiden noterer i, medens jeg udspejler.

Før jeg fandt ud af at optræde korrekt, fattede dem, jeg udspejlede, hurtigt ud af mig, og jeg blev jaget ud og væk. Fordi jeg flere gange var mødt op i mit simple arbejdstøj, som består af store gummistøvler, et par gamle udslidte bukser og en sovejakke i stærke farver og striber.

Man skal være forberedt, når man spørger om noget. Så får man som regel nogle svar, som man kan bruge til noget. Folk elsker, når man viser et eller andet frem, som de kan se på, især når det er noget, som de ved noget om, så er de som regel ikke til at standse. Jeg har i tidens løb spurgt om mange ting, såsom engle, hekse og trolde.

Der er mange og betydningsfulde oplevelser at hente i visse afkroge af landet, især med megen mose og skov. Her kan man få folk til at tale, hvis man er alene med dem, man udspørger. Nogle taler ikke gerne om det, hvis der er tilhørere, sikkert for ikke at blive til grin. Når man er alene med dem og viser dem sine tegninger af trolde, kan de godt sige: Ham kender jeg godt, han holder til inde i den mørkeste del af skoven, en skrækkelig fyr.

Som noget helt nyt for mig, har man fortalt, at nogle trolde i måneskinsnætter holder til højt oppe i meget store træer, hvor de sidder tavse og grublende.

Men indtil jeg selv har set dette syn, stiller jeg mig noget tvivlende, for så skulle det være første gang at trolde skulle være klatrende i træer.

Jo flere tegninger jeg viser frem af trolde, jo flere mærkelige ting får jeg at høre - om mosetrolde og skovtrolde, og som noget helt nyt og overraskende: Trolde som er begyndt at søge tilflugt i større byer. Men hvor de gemmer sig der, har jeg svært ved at finde ud af. Men på et eller andet tidspunkt vil jeg finde frem til dem.

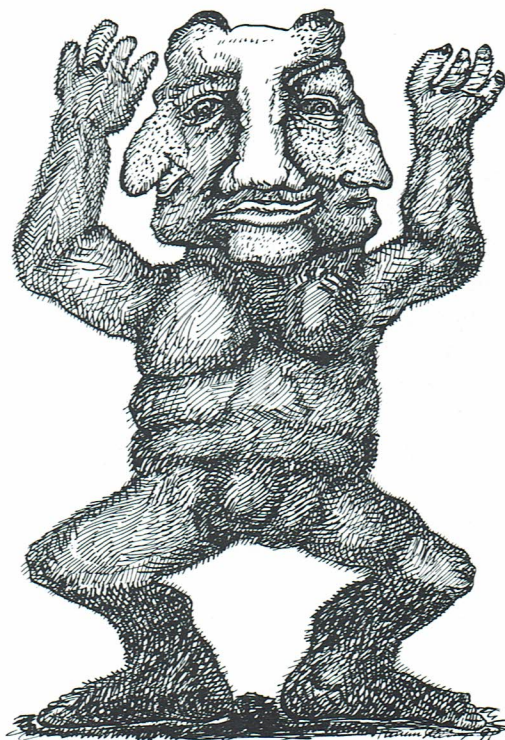
Med de oplysninger, jeg har fået af dem, som jeg har udspurgt, fortsætter jeg min jagt.

Med de oplysninger jeg har fået af dem, som jeg har udspurgt, fortsætter jeg mine studier. Så jeg er i stand til at fremvise nøjagtige og troværdige tegninger af de trolde, som jeg ind imellem løber på. Det kan være i moser og skove.

Her foran mig har jeg en gnom, her må jeg lige sige, at jeg ikke mere vil kalde dem for trolde, men kun sige gnomer.

Jeg er nemlig ved at blive træt af, at forkvaklede og formløse mennesker, kommer og fortæller mig, at de også tegner trolde. Trods det, at jeg for længe siden var tegnelærer i hele tolv år, er jeg næsten aldrig blevet træt af at se på børns tegninger af trolde. Nok fordi der som oftest er megen god djævelskab at hente hjem.

At være gnom, det er sagen. At komme frem fra jordhulerne, indefra, ukuelig og viljefast. At have en krop og et ansigt som ligner en kasse eller en pølse. Gnomer er ikke til at regne ud, skal være som ulve. Jeg overværede for nylig en kamp

mellem en gnom og en drage. Det var ikke for at befri verden for en ond og uhyggelig drage, at gnomen tog kampen op. Kun var det for at mærke sine kræfter. Gnomen, som endte med at jage dragen væk, vender sig mod mig og siger: Dragen er noget af det værste, jeg bryder mig ikke om at overvinde den, det er den sidste, jeg har at kæmpe imod.

Jeg har vundet over store vandalorme og kæmpetyr. Men det som ikke er rart er jo, at man bagefter bliver en del af det, man vinder over. Hvem bryder sig om slanger.

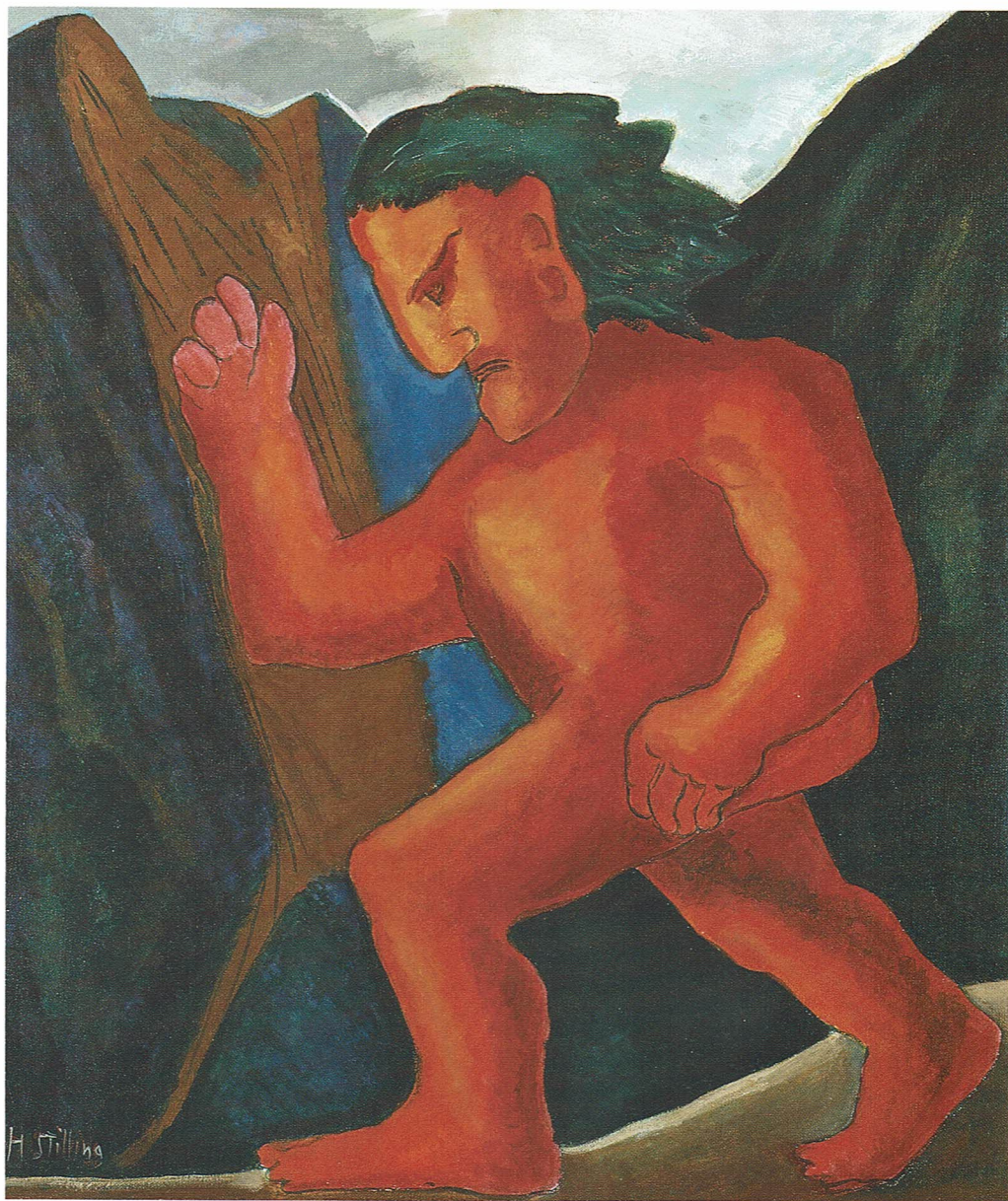
Jeg har truffet en gnom, som var så overtroisk, så det næsten grænsede til det menneskelige. Når han gik igennem en egn, gik han fra side til side, måske er det bedre at sige, at han siksakkede sig frem, eller endnu bedre, bevægede sig som en takket lynlinie.

Hvorfor? - jo han skulle røre ved alt såsom store sten og træer. Når han snød, og det gjorde han tit, så stod han stille, medens plageånden inde i ham råbte til ham: Du snød, gå tilbage og rør ved den sten, eller du kommer til at sove hele natten.

Det kan man roligt kalde for at være længe undervejs. Til den skavank var der endnu en, angsten for fugleskrig, som ofte og meget tit fik ham til at krympe ind efter.

Det samme skete, når skyer på himlen lignede tegninger af fugle. Frygten for at blive genkendt er også tilstede. Tillagt sig har han hele tre ansigter, for at vende frem det af ansigterne som virker mest fremmed. At han strækker armene op som et tegn på, at han overgiver sig, skal man ikke helt stole på.

Herman Stilling

Herman Stilling

Min entre i New York

Uddrag af en artikel skrevet til GAD's julebog. 1991.

Det var en udstilling, som jeg holdt i Jerusalem i 1986, der to år senere for første gang førte mig til New York.

En lille ældre dame i firserne med hvidt krøllet hår stod en dag nogle minutter i indgangen til udstillingen og så sig om med et skarpt blik. Så sagde hun, »I want to make a show with you in New York.

Jeg var ved at tabe vejret.

Det var den frygtede og respekterede galleriejer Bertha Urdang fra New York. Jeg havde ikke kunnet undgå at høre fantastiske beretninger om denne lille kvindes voldsomme engagement i kunst.

Frygtet var hun, idet hun var kendt for et totalt overraskende og voldsomt temperament, hvormed hun kunne tyrannisere sine kunstnere på det grusomste.

Alligevel var hun højt respekteret for sin jernvilje, sit skarpe øje og sin stædige tilid til det, hendes intuition fortalte hende. Mange af de kunstnere, hun har troet på, hænger i dag på de fineste museer verden over.

Jeg var klar over, at det var denne Bertha Urdangs evne til blindt at stole på sin før-

ste fornemmelse og hendes impulsivitet, som nu måske bragte mig til New York.

Vores første samtale foregik i Jerusalem, hvor hun var alt andet end kærlig. Hun fnyste ad min udstillingsliste, fordi der ikke var et eneste kendt museum på rækken. Jeg svarede, at jeg havde holdt mig selv plus to børn i live uden at være blevet ført frem af en berømt kunsthändler. Hun så på mig og sagde ikke et ord. Jeg forstod senere, at hun var enke og alene havde opfostret 3 børn.

Da jeg den aften let rystet forlod hendes lejlighed og gik mellem de mørke platantræer, sendte jeg en lille bøn op mod Jerusalems stjernehimmel om at min udstilling i New York måtte blive til virkelighed. Jeg havde nemlig også hørt, at Bertha Urdang var et meget omskifteligt menneske. En udstilling kunne godt blive annulleret i sidste øjeblik. Af den grund fortalte jeg ikke en sjæl om mine udsigter, men gemte billederne under sengen i halvandet år.

Bertha Urdang skiftede imidlertid ikke mening. Jeg modtog et brev om, at ferni-

Pia Schutzmann

seringen skulle finde sted 1. March 1988 6-8 pm.

Galleriet lå 23 E. 74 Street, som stødte op til Madison Avenue, nogle få blokke fra Whitney Museet. Egentlig var det en ganske almindelig lejlighed på anden sal. Ingen kunne se, at her sov Bertha hver nat på sit kontor midt imellem alle malerierne og skulpturerne. Hendes strømlinede skrivebord blev brugt til alverdens formål. Skyhøje pastramisandwiches blev båret op til Bertha og indtaget her. Hun elskede røget laks og Ben and Jerry's Ice cream. Det var en kendt sag blandt hendes kunstnere, at mad dulmede hendes temperament. Til gengæld kunne hun blive forfærdelig irriteret, hvis man kom til at købe noget, hun ikke kunne lide. En dag var Bertha blevet så rasende, at jeg troede, det var enden på min karriere i USA. Jeg ringede til en af hendes erfarne kunstnere og spurgte ham til råds. Han sagde blidt og bestemt: »Buy her chocolate.« Bertha blev myg som et lam.

Det myldrede af mennesker på ferniseringen. Stemningen sydede og kogte. I glimt opfattede jeg noget om en TV-ud-

sendelse. Noget om at nogen ville have mig i TV. Noget med Kanal J. Jeg anede ikke, hvad det var. Bliver man så hurtig berømt i Amerika? Jeg havde hørt om lynkarrierer i Hollywood, så hvorfor ikke? Der var en, der sagde »Jamen, Kanal J., er det ikke pornokanalen?«.

Jeg forstod på venlige folk fra Det danske Generalkonsulat, at det kunne være vigtigt. De ringede næste dag fra konsulatet. Jeg skulle have en samtale med Mr. Dick Rossman fra Kanal J. Jeg talte med ham i telefonen. Han bad mig møde i studiet nogle dage senere. Det undrede mig, at han slet ikke ville se mig eller mine billeder før optagelserne. Jeg behøvede blot at medbringe indbydelsen fra udstillingen.

Studiet lå på 59 Street i en kælder på vestsiden af Manhattan. Væggene i indgangen var overklistret med russiske plakater. Som jeg kom længere ned i gangene, tonede mennesker langsomt frem i den dunkle belysning. Der var en ganske mærkelig stemning. Alt for synlige kunstige negle og kunstige øjenvipper - tykke lag af makeup. En hektisk snakken og flirten. Jeg mærkede et pust

af en storbys uendelige ensomhed. På toppen af Mr. Rossmans ægformede hovedskal dinglede en lille sort paryk. Flere og flere ankom. På et tidspunkt blev vi alle gennet ind i et rum med lamper og kameraer. Her skulle vi sidde på stole i tre etager.

Jeg blev mere og mere urolig. På stolen ved min ene side sad en ældre dame med blond paryk, iført en glimtende pailletkjole. På skødet havde hun en stor, doven angorakat med diamantbånd om halsen.

På den anden side sad en ung pige, som skilte sig ud fra mængden ved at se ganske almindelig ud. Hun havde et manuskript i hånden. Hun hviskede, at hun havde skrevet en bog, som havde haft stor succes. Derfor var hun blevet inviteret. Hun fortalte, at alle kunne komme lige fra gaden og udtale sig om hvad som helst eller reklamere for en ny opfindelse. Det var en kanal, som hovedsagelig viste pornofilm, men for at få økonomisk støtte skulle der også være nogle litterære programmer med rigtige forfattere og kunstnere.

Det var altså derfor, jeg var her.

Nu steg uroen.

Længere nede ad rækkerne sad en mand omgivet af en masse små flasker. Han havde opfundet et nyt middel mod håraffald.

Hvad ville Bertha sige, hvis hun så mig i dette selskab som repræsentant for hendes eksklusive galleri? Måske lige efter, at hun havde kigget på en bar ende!

Lamperne blev langsomt slukket. Man gjorde tegn til, at udsendelsen snart skulle begynde.

Min uro voksede til panik. Man begyndte at tælle ned. Alle var tavse.

Nu var følelsen af desperation så stor, at al selvbeherskelse var væk.

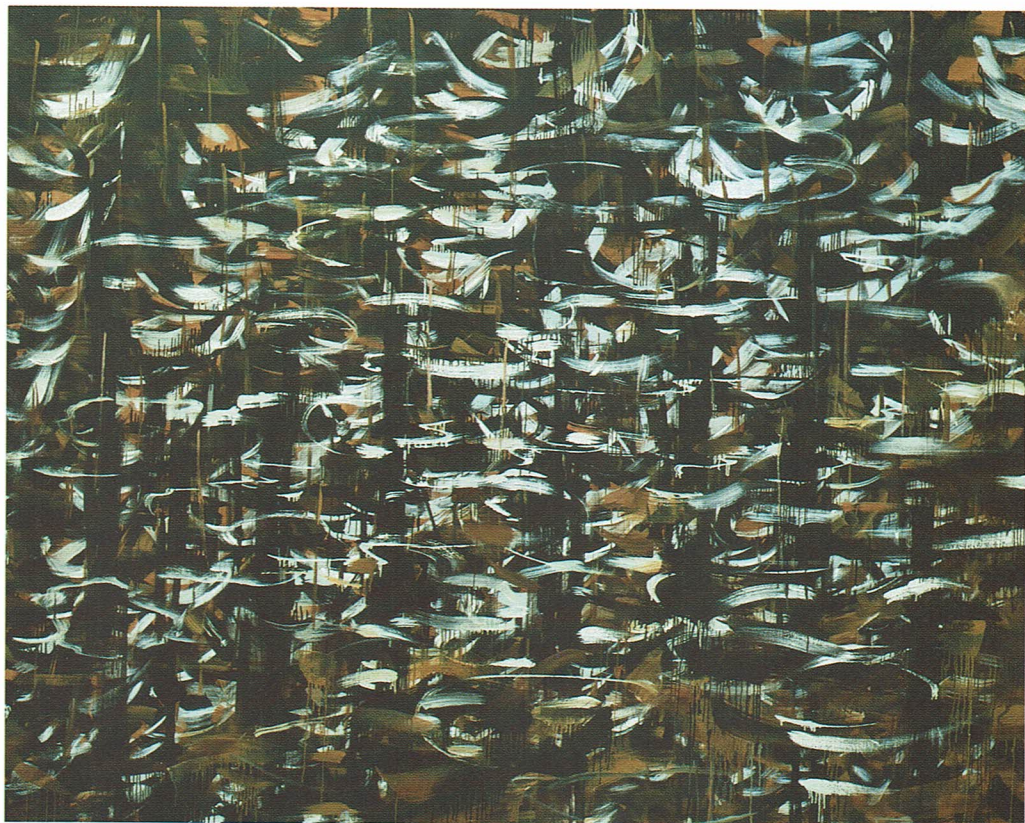
I ét nu sprang jeg op, styrtede ned ad rækkerne mod udgangen.

Mr. Rossman brølede efter mig, hvor jeg skulle hen.

I min panik røg det ud af mig. »I am allergic to cats!«

Så stod jeg igen på gaden.

Pia Schutzmann

Inge Lise Westman

Breve fra øen

Kære...

Jeg ville have skrevet noget før, men livet her på øen kræver megen tid. Især når man skal finde den nødvendige føde selv. Geviret hjælper mig, også som åndelig ballast, selv om mange vil kalde det for romantisk fortidspjank. Endnu mere vil det dog hjælpe, når mit næb og mine kløer er vokset rigtig ud. Det vil øge chancen for at overleve her meget.

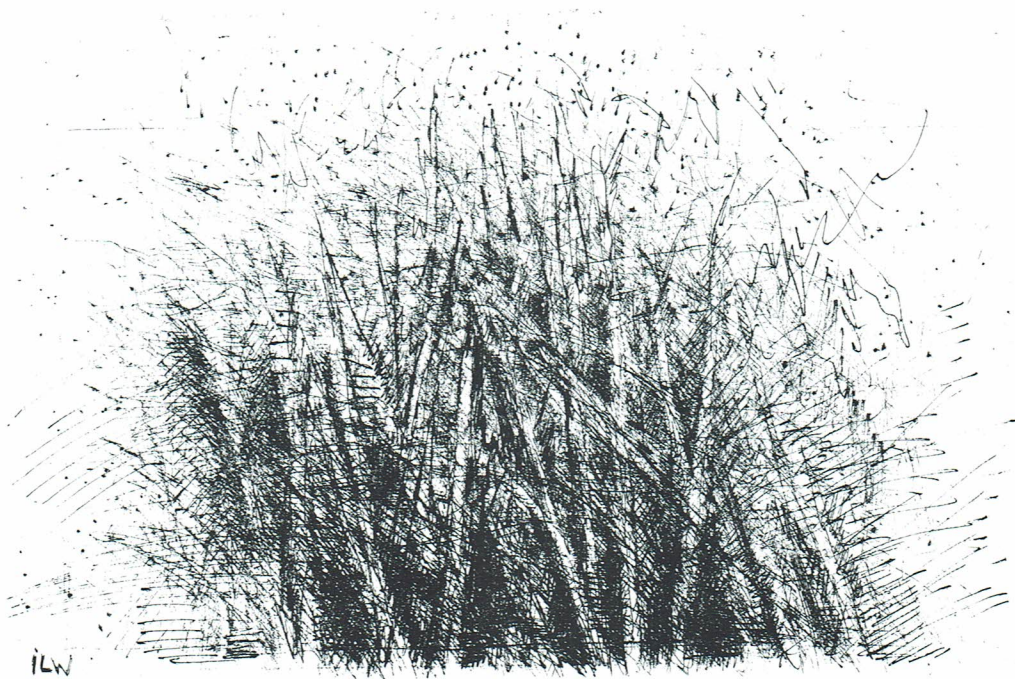
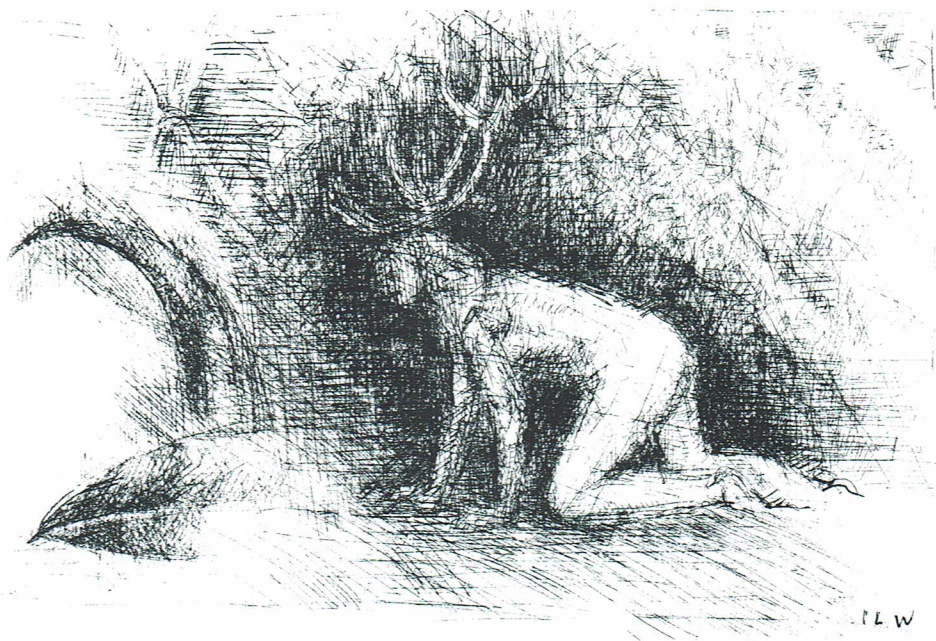
Kære...

Jeg vil lige huske jer på træerne. De står her endnu, men forleden morgen opdagede jeg, at de havde mistet alle bladene, og at skyggerne mellem træerne i skoven var blevet helt sorte. Hvis I ved, hvad det betyder. Så skriv og fortæl mig det. Måske kan I nå at få et brev herover inden...

Kære...

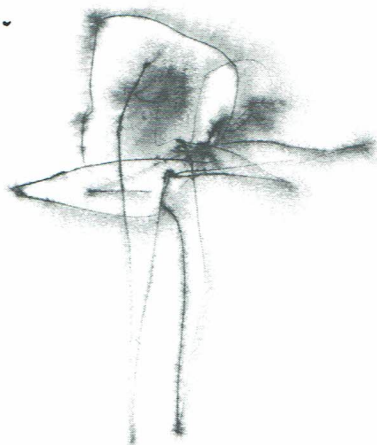
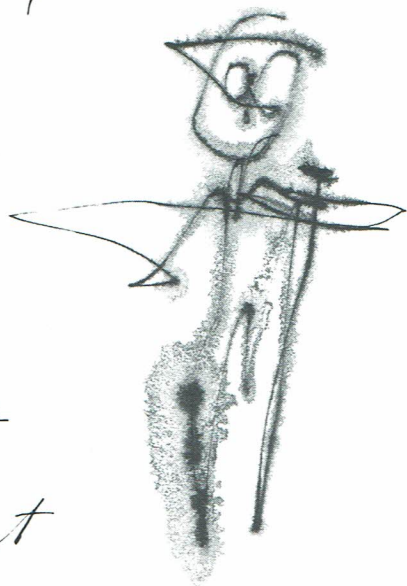
Min angst var ubegrundet. Jeg ved nu, at de uvant blåsorte skygger mellem træerne har deres forklaring i øens specielle lysforhold - og bladene falder af træerne med mellemrum. Geviret behøver jeg ikke mere, men næbbet og kløerne har jeg stadig brug for, mest i den mørke tid. Når lyset nu snart er tilbage, vil jeg begynde at holde udkig efter jer fra klipperne ved stranden...

Inge Lise Westman

Om Gud

Det nu, hvori Gud skabte
Det første menneske,
Det nu, hvori det
Sidste menneske
engang skal dø, og
Det nu, hvori jeg
falder her, er alle eet
hos Gud og er kun et
 eneste Samtidigt nu.

Gud er på dette sted, og jeg
vidste det ikke, — men nu ved
jeg det.

----- at han ikke gør sig fawkes
om, hvad Gud virker i ham og er
bepriet for al viden og erkendelse,
ligesom Gud er bepriet for alle ting.

(Mester Eckehart)

Om at bo...

Jeg er vokset op mellem to søer, den store og den lille. Vores have gik ned til den lille, vi ejede simpelthen 1/13 af den, eftersom de 13 villaer, der lå rundt om søen, var fælles om den. Haven blev derved større - i et barns bevidsthed grænseløs, om vinteren i hvert fald grænseoverskridende, idet vi med skøjter fastspændt på fedtelæ'erne trådte ud på isen direkte fra haven og mærkede på vores krop friheden ved at flyve afsted over den blanke flade. Dengang var vinteren altid *rigtig*, og frosten kom før sneen.

I begyndelsen af sæsonen tilbragte Mor sin tid på altanen, ængsteligt spejdende ud over isen, for telefonen kimede med bekymrede mødre, der spurgte hende, om nu også isen var bæredygtig, så hun følte sig pludselig ansvarlig for alle ungerne, der med vores billigelse vadede ned gennem haven for at slutte sig til skøjtefolket.

En sø har noget frydefuldt, dragende over sig. Stemmerne lyder højt og klart som et ekko fra vandet.

Et råb: -Solveig!- Intet andet, og lyden bliver stående et øjeblik, dirrende i luften og fornemmes i den efterfølgende stilhed.

Der var sommerdage, hvor vi balanceerede kaffebakken over græsplænen ned ad den smalle sti, forbi lavendelhækken og solbærbuskene, der altid lå i halvskygge af de kraftfulde frugttræer- og ud i solen, hvor bord og stole stod helt nede ved den kæmpemæssige hængepil, der dyppede de fine, gule grene i søen og bevægede vandoverfladen i tynde ringe.

Efter at min lillebror havde været ved at drukne i søen- nogen kom bærende med ham op gennem haven, gulbleg og stille, og Mor besvimele af skræk- blev der plantet brombærhegn hele vejen langs bredden. Brombærrene befandt sig- som alt andet i haven- fortrinligt ved den nære kontakt med vandet og bredte sig til et ufremkommeligt buskads med stive trekantede torne og bær så store som fingerbøl til tommelfingre.

Det var hjemme. Det var dertil man stillede hurtigt efter endt skoledag. Ingen steder var så rart som der. Det var svært at lokke os børn andre steder hen, og så var der jo det, at Mor var altid hjemme og parat til at modtage os, og hun havde tid til at høre, hvad vi havde at fortælle og til at servere saftvand og hjemmebag for os og de kammerater, der gerne fulgte i vores kølvand.

Det tænker jeg tit på, når jeg ser, hvordan nutidens børn er nødt til at klare sig selv. - Nøglen ligger dér, du ved nok. Husk at låse efter dig, når du går, og lå vær' å rod. - Mor og far er trætte, når de kommer hjem fra arbejde, og så skal alting nås ligefra sengeredning til vask, rengøring og madlavning. - Har du læst dine lektier?

Haven er smuk om sommeren med masser af blomster. Den dobbelte have-dør står åben ud til verandaen. Og så altså den særlige lyd, jeg kan genkalde mig, når jeg lytter tilbage i tankerne.

København var en fremmed og foruroligende by, hvor vi ikke havde noget at gøre. Det var der, vores far tog til hver morgen med toget og vendte hjem fra på klokkeslet om aftenen. Mor så på tallerkenuret over køkkendøren og hældte vandet fra kartoflerne, samtidig med at

Helle Thorborg

hans fodtrin knirkede i gruset på stien bagved bøgehækken. - Det var synd for ham, tænkte jeg, at han skulle så langt hjemmefra for at tjene penge til os.

Efter middagen trak han i overallen og gik om bord i sin elskede have og sled i det som havemand, til mørket faldt på. Han mener selv, det er derfor, han stadig er i vigør i en alder af 95.

København kendte vi fra en årlig juleudstillingstur og forbandt den med en frygtelig trafik og støj og en forvirrende masse mennesker og lys. Der gjaldt det om at holde sig *til* for ikke at blive væk.

Jeg husker den rædsel, der greb mig, engang jeg gik »bus af« min mor på Hovedbanegården. Jeg var blevet puttet i toget af min morbror i Nyborg, og i stedet for at blive stående, så hun kunne finde mig, begav jeg mig afsted med strømmen op ad trappen. Og så stod jeg dér med en lille håndtaske, mens folk hastede forbi. *Helle alene i verden*. Min overlevelsestrang fornægtede sig ikke. Jeg satte i et mægtigt brøl, og en fremmed dame forbarmede sig over mig, mens min mor rendte rundt på perronen og ledte efter en bortkommen datter.

At en lejlighed også kunne være et hjem var temmelig uforståeligt. Jeg oplevede det, når jeg besøgte min ældre kusine, der boede på Østerbrogade. Jeg skulle sove i den udtrukne skuffe under hendes seng og havde svært ved at falde i søvn for sporvognenes raslen og lysglimtene fra forbikørende billygter.

Mine egne børn har haft samme fjerne forhold til storbyen.

En af mine sønner præsterede som næsten voksen at stå af på Nørreport station og spørge en forbipasserende, hvor Fiolstræde lå...

Men København kom til at betyde noget afgørende for mig. Først tegneskole på Jarmers Plads, dernæst Glyptoteket de sidste krigsår, hvor jeg som ung idealist trampede pedalerne frem og tilbage til Gentofte, spiste råkost i Palmehavendet eneste opvarmede sted foruden Mumiekælderens - i det ellers lukkede, iskolde hus. Vi suttede rundt i sivsko, var stoppet ud med aviser for og bag under sweateren og havde to fingre fri i de uldne fingervanter til at holde kullet med. Vi knagfrøs, men vi - Pipin og jeg - sang »Stenka Rasjin«, tostemmigt og på russisk (!), så det rungede i hallerne, det lød pragtfuldt, og vi holdt ud, vi fik tegnet de obligatoriske hoveder og figurer i hel størrelse, og belønningen kom ikke længe efter befrielsen med lyset forude: Optagelse på Kunstakademiet.

Charlottenborg var en årrække mit andet hjem. De værelser, jeg beboede rundt omkring i byen, tjente kun som sovesteder. Det var på Akademiet, livet foregik. Havde jeg kunnet flytte min seng ind på Grafisk Skole, havde jeg gjort det. Det derhjemme, mine forældre og brødre, de regelmæssige måltider og den fastlagte rytme, overskyggedes i de år ganske af den nye tilværelses normer. Der åbnedes perspektiver, som jeg aldrig havde drømt om. Alt det, der hele min barndom havde været alfa og omega, kunne aldeles ikke rummes i mine fortættede dage.

En dag lå der et kort i min brevkasse med min mors skrift. Der stod: Oh glem dog ej din vugge og ej din Moders sukke...

Man fjerner sig ikke så lang fra sin stamme. Da jeg blev gift, så vi på villaer, og en skønne dag flyttede vi med vores 3 børn i

hus med have ned til Lyngby sø. Der voksede de op, børnene. De voksede mig over hovedet. Da de holdt op med at vokse, blev også det kapitel slut. Vi spredtes for alle vinde. Jeg havnede i København.

Det næste kapitel handler om at flytte fra de frie omgivelser til den indre by.

Kan det undre nogen, at det var svært? Det var ikke bare et tilfældigt, midlertidigt værelse, jeg flyttede ind i, men en lejlighed, en forhenværende butik med baglokale og lager i forskellige niveauer, der skulle være mit hjem.

Jeg gik hvileløst rundt, følte mig som en fredløs, på én gang spærret inde og lukket ude fra mit miljø.

Mange nye lyde. En dør smækker. Man lytter anspændt. Hvem kommer? Nå-e, skridtene går forbi og videre op ad trappen.

Går man over gården med skraldespanden, føler man mindst 10 par øjne følge én fra alle vinduerne, som man har alt for tæt inde på livet. Det er som om alle kan se alt, hvad man foretager sig i sine egne stuer. Mennesker overalt. De er der, og alligevel er de fjerne og upersonlige som på en film.

Min søn, Laurids, havde meget ondt af mig, men han blev beroliget, da vi gik en tur på Kastellet og op over Volden, for tænk at der kunne være så smukt i København - med kanaler - og hav! - Og så behøver du ikke selv slå græsset, sagde han.

Charmen ved at bo i hjertet af København gik langsomt op for mig, som jeg mere eller mindre glemte min egen person til fordel for arbejdet, mit arbejde, som jeg altid har med mig.

Kontakten med gademiljøet fra mit op-

højede stade i atelieret, der vender ud mod Nyboder og Store Kongensgade, er blevet en stimulans for mig, når jeg arbejder. Billedet derude skifter uafbrudt. Ind imellem forekommer ubetalelige scener: To ældre veninder mødes midt i fodgængerovergangen og bliver stående og snakker i lang tid uden at ænse bilerne, der hensynsfuldt kører udenom dem til begge sider.

Polakker kommer med skibet fra Swinoujście for at købe billige »persiske« tæpper fra Tyskland. De holder en palaver under mine vinduer, og én efter én begiver de sig afsted mod Esplanaden med hver sin store rulle under armen.

Folk lufter deres hunde, trissende op ad gaden og ned igen, så kræene kan aflevere deres hømmer, som vi andre har fornøjelsen af at træde i og besværet med at få af skoene igen.

Store flokke af larmende skoleklasser fra provinsen, kvidrende børnehavbørn og barnevogne fyldt op med vuggestuebørn på tur til anlægget, og så selvfølgelig alle pølseæderne, der hygger sig med den søde Mona i pølsevognen på hjørnet.

Der er underholdning nok. Sært nok er jeg aldrig kommet igang med at tegne, hvad jeg ser. Jeg har tit tænkt på det, men står altid lige midt i noget andet, når motivet pludselig er der, så er det for sent, og livet glider forbi derude som en film. Det er som at arbejde til musik eller lytte til et foredrag i radioen, hvilket også er udmærket forenligt med at trykke træsnit.

Fra køkkenvinduet kan jeg se et træ. Det er mit træ.

Da gårdlauget sidste vinter truede med at fælde det, fordi »det var for dyrt at be-

skære træerne i gården«, blev jeg aktiv og spænedede op og ned ad trapper for at samle underskrifter imod vandalerne, og dér erfarede jeg, at det *kan* lykkes at protestere, når bare man er hidsig nok. Træet står der, og af og til sidder der en fugl i toppen og kvidrer.

I begyndelsen var det overraskende at træde ud på Store Kongensgade. Bekvemst at kunne gå til Den Frie på 5 minutter og til Charlottenborg på 10. En rask eftermiddagstur - og man har nået alle udstillingerne rundt indenfor en vis radius. Det gør det lettere at »følge med«, og så møder man jo også altid en og anden, med hvem man deler interesse og kan udveksle synspunkter.

Dagene flyver afsted. Vinteren, som jeg helt ærligt gruede for i sommer, da jeg sad i mit dejlige Thy, er utrolig hurtig forbi. For hvor har man dog travlt!

Ikke så snart har man lukket sig ind i byen, før man er Københavner og gribes af bylivets hektiske tempo. Pludselig er der ikke grænser for alt det, jeg skal nå. Mens sommerens tilbagelagte måneder føles som én lang dag, stilles der nu ustandselig krav til min formåen. Udstillinger, der aftales og skal arrangeres. Telefonen ringer. Et lille - Ja - fra min side - og hele møllen ruller. Indramninger. Indbydelser o.s.v. o.s.v. Møder. Regnskaber.

Som selvstændig erhvervsdrivende er man sin egen forretningsfører. Papirerne hober sig op på skrivebordet og skal med passende mellemrum fordeles i de respektive ringbind. Papir vælter ind gennem brevsprækken. Reklamer, tilbud, tilbud, tilbud. - Vil du være Millionær i løbet af 8 dage? - Ferniseringskort. Brochurer.

Jeg sidder hvert efterår og blader 4 forskellige aftenskoleprogrammer igennem. For udover min faste ugentlige croquisaften, den ligeså uundværlige gymnastik og min farmor-mormor-onsdag skal der være plads til et eller andet, *helt* andet, der kan udvide min horisont.

Et år var det havebrug, så fransk. Engelsk. Yoga. Meditation. Jung. Grof. Kinesiologi. Stemmetræning...

Hvad med »Astrologisk-psykologisk vej til selverkenelse?« Eller »Tjajkovskij. Verdens mærkeligste kærlighedshistorie?«

Ja, ens nysgerrighed bliver vakt. Mulighederne er mangfoldige. Grib ned i lykkesposen og træk en gevinst. Ikke sært at pensionister får så travlt som aldrig før! Som kunstner når man aldrig grænsen, hvor arbejdet hører op. Vi har altid hænderne fulde og især, når vi skal smugle andre af tilværelsens goder ind i vores korte liv. Vi bliver ved, til værktøjet falder ud af hænderne på os.

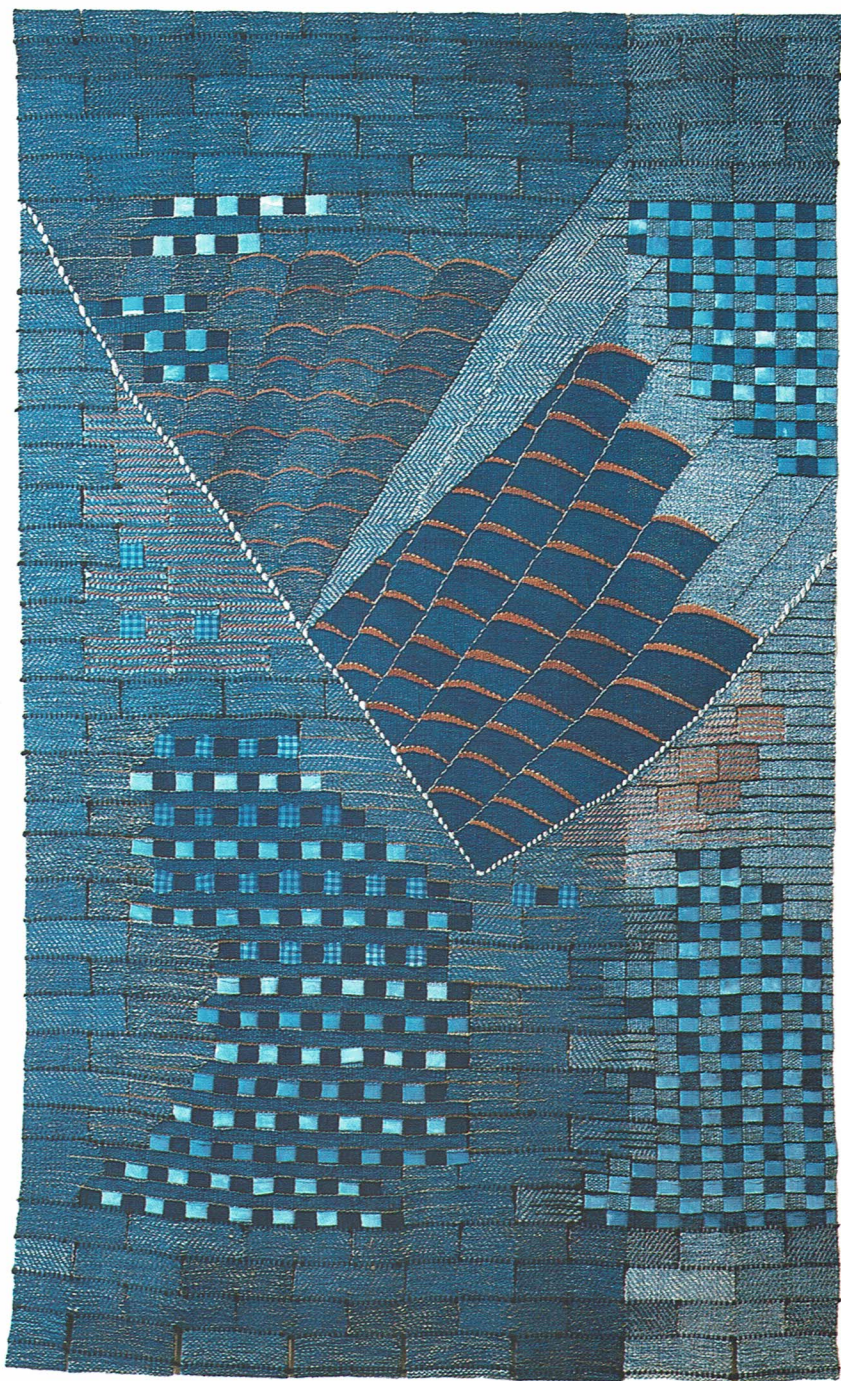
Men om onsdagen har jeg »fri«. Den dag har jeg lov at gå med barnevogn på villa-vejene, og om onsdagen henter jeg lille Ida i børnehaven.

Vi går langs søen og synger alle de sange, hun kender. Hun råber meget højt, som om jeg var en hel børnehave, hun skulle overdøve. Men lidt efter lidt falder hun ned på jorden.

Når vi vrister lågen op, kommer et par ænder vraltende og følger os helt op til køkkendøren for at tigge brød. Så bager vi kage og venter storebror med kakao, når han fra skole svinger ind på grunden på cykel.

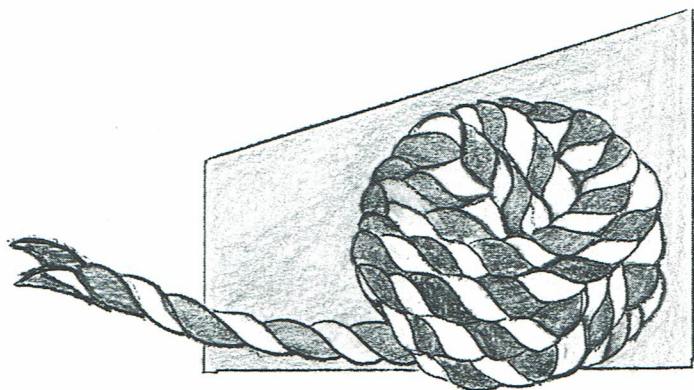
Nu er det børnebørnenes tur. Og også lidt min - stadigvæk - lykkeligvis!

Helle Thorborg 1991

Nanna Hertoft

Om et IC3 Tog

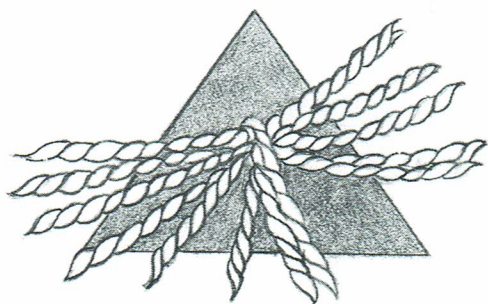
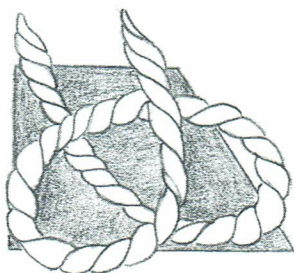
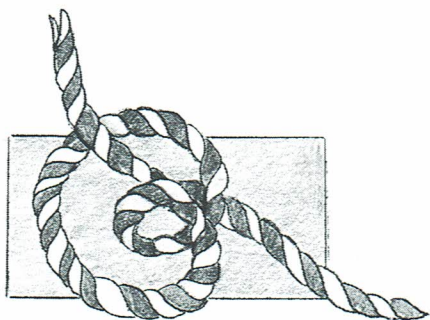

I sommer har jeg haft til opgave at udsmykke et IC3 tog, tre kupévogne, ialt 20 vægflader. Nogle fra gulv til loft og bagagehylde, resten over sofahøjde, det var de fleste. Vægfladerne sidder parvis på hver side af døren i hver ende af kupeen. Der måtte bruges tre farver udvalgt efter et farvekort på et specielt stærkt plastmateriale til vægudsmykning. Den færdige tegning scannes pr. computer til en skæremaskine, som med nøjagtighed udstanser former og linier, som dernæst klæbes med en stærk holdbar lim på væggen. Experter udfører denne del af projektet, så min del af arbejdet ophørte med aflevering af skitse materialet. Toget blev indviet den 2. nov. 91 i Vamdrup og opkaldt efter fabrikant Johannes Schou.

Fra små skitser skulle jeg tænke mig til deres placering på væggen i toget, der var mulighed for gentagelser med farveskift og spejlvending. Egentlig lå arbejdsgangen mig ikke så fjern, da jeg med mine tæpper er vant til at tænke mig

til virkningen af en farve og en form, som jeg først ser resultatet af, når tæppet hænger på væggen. Desuden plejer jeg at arbejde spejlvendt, da tæpperne væves fra bagsiden. Tegningerne til togvignetterne måtte være enkle og klare. En nuancering i strukturer og farver, som er mulig i vævningen ved anvendelse af flere typer materiale og under den fremadskridende proces, når tråd lægges på tråd, kunne ikke være mulig her. Altså en stram og mere designet udformning.

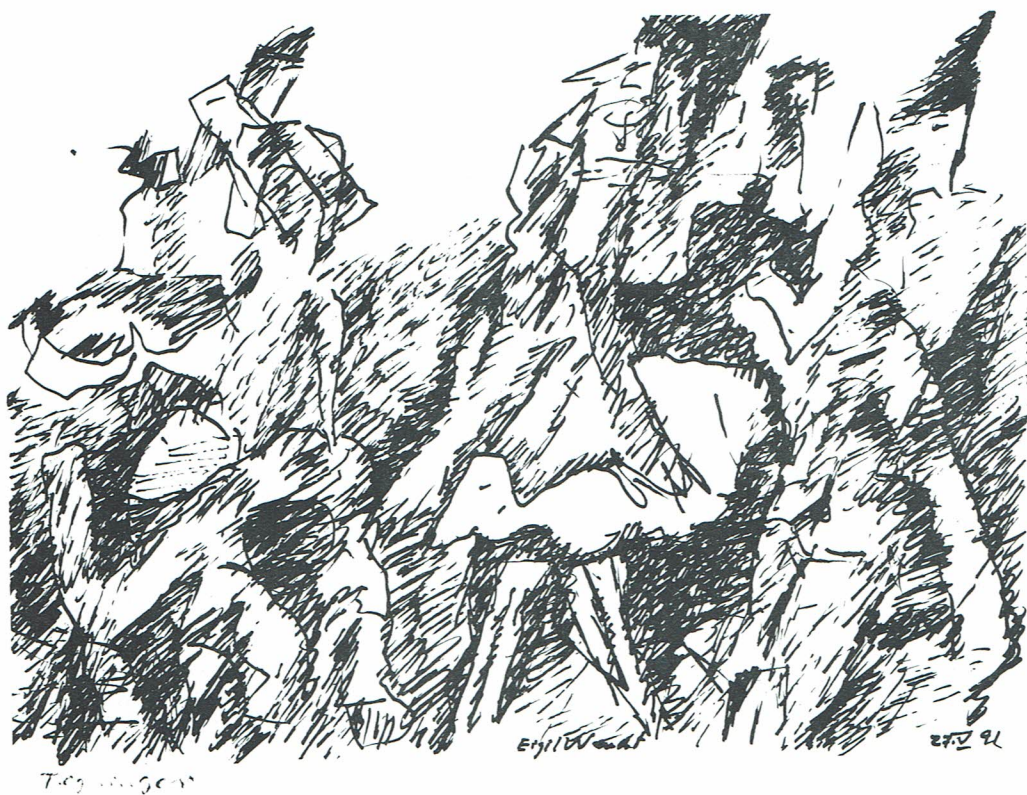
Jeg tog udgangspunktet i en detalje fra et af mine tæpper, hvor trekanter indgik som et gentaget modul i kompositionen, og hvor deres forskydning i forhold til hinanden var det grundlæggende. Til toget kunne detaljerne anvendes i et spejlvendt mønster. Næste idé til vogn 2 blev en spundet tråd i et nøgle garn, som en knude og en sløjfe, fire tråde i en simpel lærredsbinding eller mange tråde i et knyttet bundt. Den bløde tråd på baggrund af en konkret formet farveflade. Netop hjemkommet fra en studierejse til

Japan følte jeg mig inspireret af et besøg på Keisuke Serizawa Museet i byen Shizuoka. Serizawa var tekstilkunstner, og han arbejdede med en speciel male- og trykteknik »Kataezome« med anvendelse af rispasta. Hans tekstiler i klare farver er stærke i former og linier, ofte anvendes et enkelt tegn på en farvet bund. Tegnet, som dannet af et bredt slynget bånd eller som et tovværk løseligt bundet. Hans tekstiler anvendes til vægudsmykninger, kimonoer, og til de særlige to-eller tre-delte dørforhæng, som bruges så meget i Japan. Museet kan stærkt anbefales. Man kommer til Shizuoka med hurtigtoget Shinkansen en times kørsel fra Tokyo. Undervejs passerer toget forbi Fujiama, som hvis vejret er klart, ses hæve sig stramt og flot over det mægtige industriområde ved dets fod. Man forstår godt, at Fujiama optræder så meget i turistbrochurer og som symbol for alt muligt.

Noget optrevlet garn blev min udgangs-idé til den sidste togvogn, i DSB-sproget, kaldet familievognen. Optrevlet uldgarn danner en endeløs række af svungne bugtninger, som tegnet på en vægflade kan bruges dekorativt. Imellem krøllerne dukker former op, for eksempel noget der ligner småfugle. I vognen er der en særlig plads til mindre børn, som hvis de rejser alene, kan blive passet af en togpædagog. Afslutningen i toget er på væggen i børnenichen, her er det blevet til et juletræ, formet af trekanterne, som i den første vogn. God tur. Ud at se - - - .

Nanna Hertoft

1911 The Family Life

Edvard Munch

En Sort!

En Sort er her i Thy, hvor jeg bor, betegnelsen på en drik, der består af kaffe og akvavit. Så stærk og varm kaffe som muligt hældes i en kop og der efterfyldes med akvavit, indtil koppens bund igen skimtes. Mange bruger sukker, men jeg drikker det helst uden.

En sort sol!

Spaniens sol er sort. Citatet stammer fra grafikeren Jørgen Rømer. Jeg forstod den først, da jeg mødte de spanske kunstnere og ikke mindst befolkningen i Katalonien.

En sort vandretur!

Uden for huset, Jeg går ad landevejen og svinger ned med Tvæervej. Det er stjerneklart og månen lyser halv. Jeg småfryser, temperaturen må være omkring 0°C.

Herfra kan jeg se op til landevejen, der er lys i to af nabohusene. De sidder nok og ser video, læser eller drikker bajere. Det er fredag nat.

Det er første gang i en uge, jeg er uden-dørs. Har ligget syg med feber og influenza. Denne 0 stilling har været nødvendig. Mine sanser er skærpede som på en udenlandsrejse.

Udenfor bilen. Jeg går ad en gade, og efter få øjeblikke er jeg i en fremmed verden. Overnattede i en grusgrav på grænsen mellem Frankrig og Spanien. Fra Pyrenæerne har jeg på en formiddag tilbagelagt turen til Barcelona.

En fremmed by i en fjern egn. Fremmede mennesker. Fra Ramblaen går jeg ind med Arc del Teatre og finder et lille logi. I morgen er her ingen fremmede mennesker. Jeg hilser på gadens beboere, når jeg går fra eller kommer til. Jeg er en af dem.

Oppe over bakken kommer lyden fra to gøende hunde. En meget tynd sky dækker et stykke af den halve måne. Jeg forsøger at regne ud, hvor solen står. En mærkelig lysplet på marken forstyrrer mig, indtil jeg hører lyden fra en bilmotor - og med ét er vejen helt oplyst. Bilen passerer, og jeg kan se en person.

Undtagen om natten. Jeg er i bevægelse, det gør forskellen. Der er bål i gaderne. Sagtner jeg farten, bliver jeg tilbudt forskellige nydelser, men afslår i så høflig eller hæftig en tone som situationen kræver. Menneskene vil mig noget.

Måske var det en nabo. Vi blev ikke genkendt. Hvis vi får øjnkontakt, hilser vi på hinanden. Det tænker jeg lidt over, mens mine øjne vænner sig til mørket.

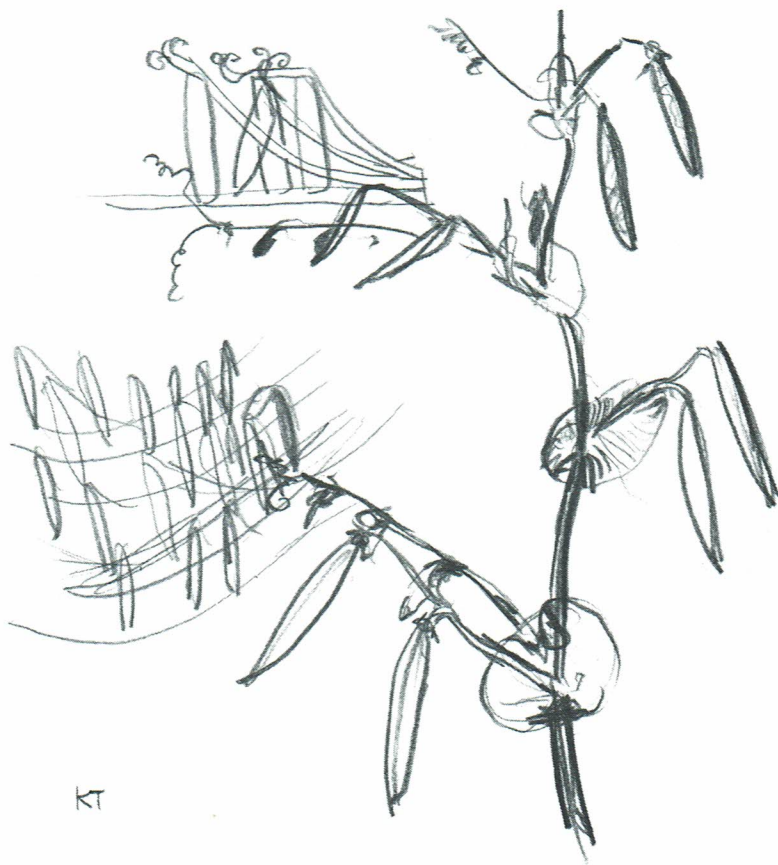
Søren og Herman har bedt mig fortælle om ideen til en skulptur eller hvordan mine medborgere ser på mig. Det er vanskelige spørgsmål.

Foruroliges jeg ved fraværet af indre rum? Jeg kan relativt let passere gennem en kompliceret og kaotisk by. Referencepunkter. Røntgenbilleder.

Det er måske sådan, jeg ved det ikke, men jeg har haft fordel af at Poul Ekelund har boet nogle år ude på den anden side af plantagen ved Vangså.

Han inviterede altid de 8-10 fastboende på gule ærter, inden han fortrak til sit vinterophold, det nyder jeg godt af nu. Mit vinterophold er her, hvor man kan skelne de enkelte lyde, og der er ingen forstyrrende neon i den blå time.

Kurt Tegtmeier

BILLEDHUGGERARBEJDE ER BUDSKAB FRA KROP TIL KROP, DER KAN IKKE INDSKYDES NOGEN MELLEMLÆD.

HAR JEG PROBLEMER MED NETHINDEBILLEDET CONTRA VIRKELIGHEDEN? DET BURDE JEG IKKE.

LØVETÆMMERPRINCIPPET.

MANGE HAR FØRSØGT AT BEREGNE RUM OG MÅLE AFSTAND. VI HAR MANGE ORD TIL BESKRIVELSE AF RUM.

VED AT ARBEJDE MED AFSTANDE OG RUMSOMEN LØVETÆMMER OPNÅES EN ANVENDELIG MÅLEENHED. VED NÆRHED VIL DEN ANGRIBE. VED MIDDEL AFSTAND VIL DEN FLYGTE. VED STOR AFSTAND ER DER INGEN REAKTION. PRINCIPPET ER INDIVIDUELT, IDET BÅDE TÆMMER (IAGTTAGER) OG LØVE (SKULPTUREN) HAR FORSKELLIGE ZONER.

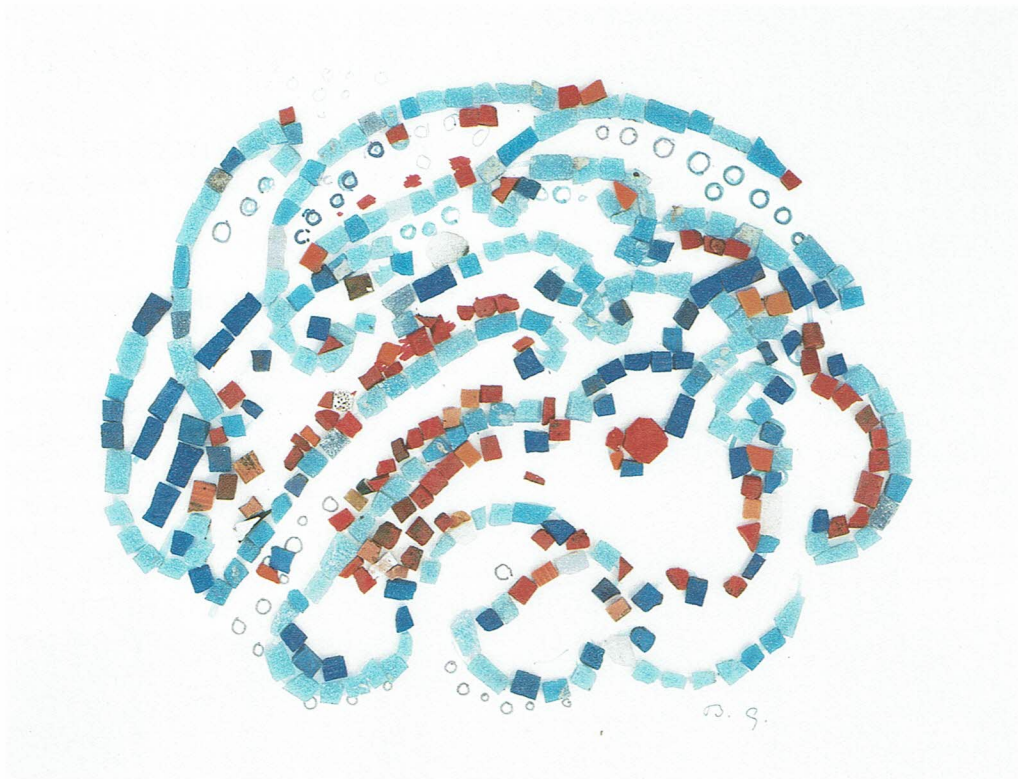
I NOGLE SKULPTURER LIGGER »BRÆNDPUNKTET« HELT OP AD HUDEN, OVERFLADEN. ANDRE KRÆVER EN PLADS SOM AMALIENBORG SLOTSPLADS.

OVERFLADEN ER VIGTIG, DET KAN VÆRE SOM RAMMEN OM ET MALERI. SKULPTUREN FOREGÅR I TOMRUMMET INDEN FOR RAMMEN. ET TÆT MATERIALE ER SOM MØRKET. LYSSET FÅR DET TIL AT LEVE OG DØ. FARVEN ER VIGTIG. JEG FORETRÆKKER SORT SOM DEN OPLEVES EN VINTERNAT I PLANTAGEN. TONEN ER VIGTIG. I DET RUMLIGE KLAVIATUR MÅ MAN KUNNE SKELNE DE ENKELTE LYDE OG PASSAGER, MEN STILHED ER DET VIGTIGSTE. JEG KAN IKKE MED ORD BESKRIVE MINE OPLEVELSER, DERFOR ARBEJDER JEG MED RUM. RUM KAN IKKE BESKRIVES MED ORD.

Kurt Tegtmeier

Kurt Tegtmeier

KOLORISTERNE optager passive medlemmer

Indtegning kan foregå på udstillingens kontor og ved henvendelse til kunstnerne eller hos sammenslutningens forretningsfører.

Kontingentet - 75 kr. årlig - giver adgang i udstillingsperioden. Kataloget tilsendes. Desuden giver et medlemsskab mulighed for gevinst ved den årlige lodtrækning om et samlet gevinstbeløb på 20.000 kr.

Lodtrækning søndag den 12. januar kl. 15.30.

Gevinsterne kan anvendes til køb af udstillede kunstværker. Yderligere bortloddet en del ekstragevinster.

Koloristernes passive medlemmer har i år modtaget et litografi af Poul Skov Sørensen.

Passive medlemmer

Mona og Jørgen Adamsen
Birte Agervold
Helge Albrecht
Bent Albrechtsen
Ove Alminde
Karen og Simon Altschul
Annelise Sonne Andersen
Bent Andersen
Bjørn Andersen
Fr. Børnehaveleder Ebba Andersen
Hr. Arkitekt m.a.a. Ib S. Andersen
Inger Møller Andersen
Jørgen Thornye Andersen
Hr. Luftkaptajn K. B. Andersen
Lars Jørgen Andersen
Bogholder Ove Andersen
Nina Esmark & Poul Ditmar Andersen
Svend Heden Andersen
Afdelingsleder Ulla Andersen
Godtfred Andersen
Anne Vibeke Andersen
Annelise Andersen
Ole Arentzen
Vibeke Arnskov

Art Focus
Grosserer Knud Arum
ASE, Steen Lind Eriksen
Ida Bang Augsburg
Socialrådgiver Gunvor Auken
Inger-Merete Bach
Pia Fuglsang Bach
Bo Bache
Gert Bacher
Jørgen Bakka
Svend Aage Balle
Hanne og Torben Balstrup
Birgitte Bang-Drewsen
Asta Bank
Lars Barny
Tove og Hans Henrik Bauditz
Bodil Baumann
Tandlæge Verner Beckmann
Faglærer Henning Bek
Bjarne Belhage
Bo Belhage
Nina Benard
Ole Bendtsen
Hr. Professor E. Bløndal Bengtsson

Bente og Gunnar Bentsen
 Per B. Bentsen
 Lone Berend
 Moritz Bergsten
 m.a.a. Hr. Arkitekt G. Bertelsen
 Hr. Skolepsykolog Erik Bidsted
 Gitte Biehl
 Bikubenfonden
 Henning Bille
 Biller
 Vibeke og Chr. Binder
 Fr. Susanne Bindslev
 Birkerød Kommune Kulturudvalget
 Hans V. Bischoff
 Professor Jens Bjerg
 Eva Bjervig
 Ester Bjørn-Hansen
 Bente Bjørnholt
 Kirsten Blindbæk
 Fr. Anne Marie Blixenkron-Møller
 Læge Anette Blom
 Fysioterapeut Eva Blom
 Lærer Ilse Blom
 Børnelæge Karen Blom
 Svend M. Blomqvist
 Hr. Amtsfuldmægtig Jens Blædel
 Inger og Erik Boeck
 Kirsten Bogh
 Thomas P. Boje
 Inger og Erik Bokkeheuser
 Kaj Bonde
 Per Borello
 Mia Borgstrøm
 Indretningsarkitekt Anni Bottrup
 Carsten Boye
 Ida Brabæk
 Hr. Lektor Ole Brande-Lavridsen
 Ingegerd og Jørgen Bredsdorff
 Jesper Breuning-Hansen
 Anders Brix
 Ann Brix
 Carl Bro Gruppens Kunstforening
 Irene og Jørgen Broberg
 Svend Broberg
 Carl Bro A/S
 Annette Brock
 Hanni Brock
 Hr. Kontroller Arne Brodthagen
 Hr. Jonny Bromann

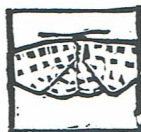
Hr. Studielektor Jørgen Bruhn
 Kirsten Bruun
 Mette Bruun
 Nina Bryde
 Hans P. Brædder
 Lise Brøndsted
 Jette Brønnum
 Direktør Svend Brønnum
 Arkitekt Niels Brøns
 Cand. Polit S. Brøsted
 Ingrid Buch
 Trine Budtz
 Charlotte Buhl
 Poul Bundgaard
 Arkitekt Erik Bundgård
 Kirsten Bundgaard
 Bende og Jan Busch
 Hr. Trafikflyver Robert Byrner
 Lise og Bjørn Böckmann
 Hans-Jørgen Bøgesø
 Bøgh og Sørensen Reklamebureau
 Gudrun Baaner
 Lilian og Steen Cadan
 John Cahnbley
 Tandlæge Poul Cappelørn
 Sekretær Karen Capper
 Alice Carlmann
 Bent Carlsen
 Fr. Anna Sophie F. Christensen
 Hr. Advokat Børge L. Christensen
 Folmer Christensen
 Hans Skov Christensen
 Hr. Tandlæge John Christensen
 Knud Bagger Christensen
 Mogens Christensen
 Fr. Birte Christiansen
 Hr. Ulrik Fredlund-Andersen
 Ole Christiansen
 John Christensen
 Vivi Christensen
 Ritta Clausen
 Helle Crenzien
 Tina Dahlerup
 Tandlæge Ole Dahl-Petersen
 Tommy Dal
 Bente og Søren Dalgaard
 Petra og Jens U. Dalsgaard
 Britta Dalshof
 Hr. Konsulent Flemming Dalum

Mie Dam
 Fr. Margrethe Danklefsen
 Dansk Metalvare Fabrik A/S
 Lillian Davidsen
 Kristina Dencik
 Birthe Dichman
 Birte Didriksen
 Dina Donde
 Taus Døssing
 Brita Banke Egebak
 Else Egholm
 Else Egholm
 Arkitekt m.a.a. Anne-Lise Eiersted
 Marie Louise Ejlers
 Fr. Ellen Elikofer
 Leif Ellebo
 Kurt Engelbrecht
 Hanna Engelbrecht
 Steen Englund
 Flemming Erbs
 Gertrud Beha Erichsen
 Ole Eriksen
 Bent Eriksen
 Danielle Prüschoed
 Poul Erlandsen
 Hanne Juul Erthmann
 Kirsten og Hans Eskildsen
 Ib Winther Evers
 Elisabeth Exsteen
 Otto Fabricius
 Hans Fenneberg
 Tobias Fischer-Hansen
 Gitte Fischerman
 Hr. Andreas Fischer-Hansen
 Lis og Sven Fogh
 Lrs. E. Fogh-Andersen
 Overlæge dr. med. Poul Fogh-Andersen
 Ete Forchhammer
 Hr. John Foxmar
 Øjenlæge dr.med. Anna Frandsen
 Dov Frazer
 Solveig Friis-Frederiksen
 Frederiksborg Amts Kunststudvaig
 Frederiksborg Amtsråd
 Ruth Frederiksen
 Kay Frederiksen
 Fr. Solveig Friis Frederiksen
 Birthe Friis
 Kamma Friis

Mette Friis
 Jørgen Friis
 Hr. Jørgen Frost
 Ekspeditionssekretær cand. jur. Jens Frøik
 Overpostinspektør J. Fuglsang
 Redaktør Carsten Fälling
 Lis Føltved
 Amtsskatteinspektør Vilh. Gade
 Galleri Syd
 Galleriet i Farvergade

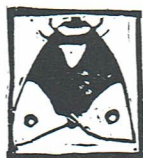
Galleri Helth
 Hr. Arkitekt m.a.a. Torben Garde
 Fabrikant Ib Garre
 Hr. Erik Geertsen
 Birthe Geismar
 Ellen Margrethe Geleff
 Gentofte Kunstvenner
 Agnete Groth Gilbro
 Glostrup Kommune Fritids- og Kulturudvalget
 Fr. Grethe Due og Hr. Bjørn Glæsel
 Lrs. Erim M. Goldschmidt
 Grete Gram
 Kristian Gramstrup
 Lise og Olof Baun Grarup
 Fr. Gerda Grevenkop-Castenskiold
 Klaus Groth
 Birgitte og Niels Grubbe
 Gunnar Find Grunning
 Tage Grønning
 Thorgedur Gudmundsdottir
 Per Gudnitz
 Merethe Guldberg
 Christina Gullberg
 Marianne Gulstad
 Ulla Habermann
 Verner Hammer
 Knut Hannebord
 Inger Hannibal
 Bent Hilbert Hansen
 Hr. Fuldmægtig Bjarne Hansen
 Erik Hansen
 Hr. John W. Pallisgård Hansen
 Hr. Karl Erik Folke Hansen
 Ingeniør Klavs Hansen
 Hr. Kurt Hansen
 Palle Hansen
 Hr. Preben Hansen
 Tove Hansen
 Statsbiolog Vagn Haxthausen Hansen
 Husholdningslærer Karen Hare
 Poul Harlev
 Hr. og fr. Hartkopp
 Peter Hartmann
 Hr. Arkitekt m.a.a. Jesper Harvest
 Aase Hauch
 Birthe Hazelton
 Landsdommer Tyge C. Heilesen
 Kirsten Heje
 Helsingør Kommunes Biblioteker
 Aase Heltbech

Ingeniør Torben Helwich
 Marianne Hemmingsen
 Hr. Fabrikant Bent Henningsen
 Betty og Georg Henriksen
 Lizzie Henriksen
 Vibeke og Ole Herløw
 Fr. cand. pæd. psyk. Lise Hermund
 Mette og Bjarne K. Herskin
 Poul Herskind
 Ebbe og Helle Hertel
 Preben Hertoft
 Flemming Hertz
 Agnete Hesgaard
 Grethe Hesselgren
 Ulla Retlev og Hans Peter Hilden
 Hanne Hjulær
 Gunhild Holm
 Ulla Holmbæk
 Grethe Holmen
 Poul Holmegård
 Hr. Læge Jørgen Holst-Christensen
 Skovrider Bent Holsø
 Anette og Hans Chr. Hornauer
 Mazhar Hussain
 Poul Husum
 Kunstindkøbsudvalget Hovedbibl. Medborgerhuset
 Sv. Aa. Hvitsted
 Erik Høier
 Søren Højmark
 Hr. Vagtmester Bjarne Haagensen
 Lærer Mogens Haagensen
 Vagn Haarsted
 Læge Merete Ibsen
 Schanny Ingvarson
 Apoteker Helmuth Ingvorsen
 Kirsten Ivertsen
 Lis Jacobsen
 Bogtrykker Svend Aage Jacobsen
 Fr. Jette Amnitsbøll Jacobsen
 Poul Ebbe Nielsen & Birgitte Janniche
 Sociolog Torben Bo Jansen
 Firma Jærdex A/S
 Fuldmægtig Sven Jærdorf
 Karen Jarløv
 Jørgen Valeur Jensen
 Henning Skov Jensen
 Anni Juul Jensen
 Birte Jensen
 Overlæge dr.med. Erik M. Jensen
 Malermester Erling Jensen

Jens Bech Jensen
 John Ørum Jensen
 Fr. Gunhild Jensen
 Kirsten og Mogens Jensen
 Lars Møller Jensen
 Fuldmægtig Groth L. Jensen
 Broncestøber Leif Jensen
 Lisbeth Løgstrup Jensen
 Keramikeren Mogens Jensen
 Revisor Niels Lund Jensen
 Kontorchef P. Camillo Jensen
 Aage Jensen
 Vibeke og Nikolaj Jensen
 Joan Jensen
 Peter Steen Jensen
 Erik Jepsen
 Underdirektør Emmy Jerner
 Morten Jersild A/S
 Marianne Jerslev
 Poul Jertslev
 Hr. Carl Gilbert Jespersen
 Fr. Gudrun Johansen
 Viceskoleinspektør Kjeld Johansen
 Fr. Aase Johnsen
 Jørgen Jungersted
 Birgitte og Jørgen Ulf Jørgensen
 Hans C. Jørgensen
 I. Jørgensen
 Jan Trøst Jørgensen
 Direktør Jørgen S. Jørgensen
 Karen Roel Jørgensen
 Cand. merc. Amanuensis Kj. Arnth Jørgensen
 Winnie og Jørgen Jørgensen
 Direktør Niels-Jørgen Kaiser
 Anne Marie Kappelgaard
 Erik Kaufmann
 Birgit Keller
 Grosserer Edvin A. Kibenich
 Anders Kildemoes
 Pia Kiørboe
 Gunnar Kjems
 Bent E. Kjær
 Bodil Kjær
 Adm. Direktør Jørgen M. Kjørup
 Lis og Povl Klarlund
 Erik Klitgaard
 Gerda Kloth
 Direktør Allan Knoblauch
 Kirsten og Peter Knop
 Jane Knudsen

Anker Knudsen
 Fr. Betty Knudsen
 Susanne Knudsen
 Margrethe Elling Knudsen
 V. Clausen Koch
 Mogens Kofoed
 G. og J. Kofoed-Hansen
 Ida Kofoed
 Fuldmægtig Trine Dam Kofoed
 Mag.art. Birgit Kofoed
 Bendte Konnerup

Arkitekterne Eva og Nils Koppel
 Lillian og Holger Koppel
 Elsebeth Kornebech
 Anna Krabbe
 Tove Krag
 Hanne og Peter Kramp
 Lone og Helge Krausing
 Lone Kringelbach
 Konsulent Erling Kristensen
 Erling Hull Kristensen
 Overlæge dr.med. H. P. Østergaard Kristensen
 Inge Egelund Kristensen
 Læge Majken Kristensen
 Anni og Henning Kristiansen
 Bodil Nielsen og Hans Jørgen Kristensen
 Børge Krogh
 Jytte Krohn
 Hr. Jørgen Kruse
 Fr. Eva Kruse
 Professor dr.jur. Anders Vinding Kruse
 Kunstbiblioteket i Lyngby
 Ulla Kærn
 Vibeke Køie
 Revisor Niels Benzon Kaae
 Fabrikant Andre Laderriere
 Henrik Lang
 John Langford
 Jørgen Larn
 Lise og Jørgen Dines Larsen

Henrik Larsen
 Birgitte Larsen
 Birgitte Bay Larsen
 Civiling. Erik Brandt Larsen
 Lektor Henry Verner Larsen
 Automobilforhandler Per Haulund Larsen
 Aage Due Larsen
 Karen Larsen
 Ellen Margrethe Lassen
 Arkitekt m.a.a. Chr. Lauritzen
 Knud Laursen
 Peter Lausten-Hansen
 Anna Riis Lavsén
 Læge Jørgen Lejerstoft
 Kai Lemche
 Henning Lesson
 Inger Leth-Jørgensen
 Agnete Lindberg
 Lis Lindfors
 Hanne Lindhardt
 Jørgen Lindhardt
 Inger Linding
 Ebbe Lorentzen
 Jens Lorentzen
 Arkitekt Hans Lund
 Lene Lundgaard
 Læge Torben Lundh
 Malermester Leif Lundhof
 Stataut. revisor Mogens Lundin
 Lektor Lis Lunhart
 Ib Lydholm
 Arne Lykke
 Hanne Lyngbye
 Inger Lynge
 Lyre og Valbo Reklamebureau
 Susanne Lützen
 Redaktionschef Jens Jørgen Lützen
 Aase Lønøw
 Else Maarli
 Erik Madsen
 Trafik ass. Hanne Britt Madsen
 Jørgen Madsen
 Kirsten Madsen
 Nanna Schou Madsen
 Kontorchef Sven Berg Madsen
 Statsaut. revisor Poul Maigaard
 Carsten Marcell
 Georg Marcquard
 Gurli og Steen Marfelt

Hanne Martinet
 Birthe Mathisen
 Gerda Mattisson
 Anne Bergmann Melcher
 Betty Menhø
 Torkil Menhø
 Kirsten og Heinrich Metasch
 Selma Michelsen
 Fr. Cand. jur. Annette Midtgaard Gortler
 Henrik Mikkelsen
 Knud Mikkelsen
 Overlæge dr. med. Margareta Mikkelsen
 Mette Mikkelsen
 Reklamefotograf Olaf Millang
 Birthe Mogensen
 Karin Mogensen
 Lise Mohr
 Helle Mors
 Elinor Morsbøl
 Henry Mortensen
 Gitte Mottlau
 Jens Mottlau
 Dorte Munck
 Kirsten Munck
 Stig Munkgaard
 Sheila Musaeus
 Kurt Mølgaard
 Fr. Vibeke Møller
 Poul Møller
 Ellen Møller
 Erik Møller
 Susanne Møller
 Karsten Møller
 Suzanne Møller
 Olga Nedergaard
 Niels Neergaard
 Direktør A. Nellemann
 Ulla Neubert
 Martin Neubert
 Alice Nielsen
 Aminon og Aage Nielsen
 Anne Fauriskov Nielsen
 Fr. Ellen B. Westh Nielsen
 Erik Palle Nielsen
 Ib Nielsen
 Inger Kjærulff Nielsen
 Inger Lykke Nielsen
 John Nielsen
 Lill og S. Max Nielsen

Michael Rud Nielsen
 Nanna Søbjerg Nielsen
 Arkitekt Ole Werner Nielsen
 Poul Nielsen
 Torben Nielsen
 Uffe Nielsen
 Fr. Vibeke Kirketerp Nielsen
 Ingrid Nielsen
 Tommy Sund Nielsen
 Birgit Bjerre-Nielsen
 Lene Kai Nielsen
 Jytte Nilausen
 Lars Nilsson
 Ruth Nilsson
 Aase og Frithiof Nilsson
 Birte Nissen
 Kirsten og Carl Erik Norinder
 Marianne og Arne Norinder
 Jørgen Nyborg
 Preben Nygaard
 Ivar Nyholm
 Lena Nøjgaard
 Lydia Nørding
 Grethe Nørgaard
 Inge og Hans Nørgaard
 Direktør Troels Nørgaard
 Annelise Nørregaard
 Anne Olsen
 Birgit Zander Olsen
 Ulla Brask Olsen
 Vibeke og Erik Ottesen
 Peter Overbeck
 Civilingeniør Erik Overgaard
 K.S. Overgaard
 Niels Overgaard
 Nina Pagh og Klaus Petersen
 Niels Pallisgaard
 Fr. Annelise Pedersen
 David Pedersen
 G. Schrøder Pedersen
 Læge Hans Pedersen
 Inge Lise Pedersen
 Forlaget Pera
 Sygehusdirektør Kaj V. Pedersen
 Hr. Peder Heldgaard Pedersen
 Sigrid Pedersen
 Tonny Pedersen
 Vibeke og Holger Pedersen
 Translatør Vibeke Pentz-Møller

Læge Hans Perrild
 Aage P. Petersen
 Svend E. Petersen
 Hilda Marianne Petersen
 O.K. Petersen's Reklamebureau
 Dorrit og Poul Petersen
 Bankbestyrer Erik Petersen
 Hr. Henrik Løfstedt Petersen
 Jørgen Lykke Petersen
 Læge Birgit Petersson
 Fr. Gerda Petri og Læge Michael Petri
 C. Petri
 Julie Blomst Petri
 Tobias Petri
 Ettie Philippsen
 Ani Plenge
 Cand.theol Karin Friis Plum
 Bodil Poulsen
 Conny Poulsen
 Fr. Poulsen
 Henning Poulsen
 Peter Poulsen
 Ulla Berg Poulsen
 Kirsten Rostholm Poulsen
 Karen Prip
 H. og G. Pærksen
 Torsten Paaske
 Thomas Qvist
 Chefspsykolog Lise Rafaelsen
 Inger Ramsing
 Fr. E. Østergaard Rasmussen
 Ole Kjær Rasmussen
 Afdelingsleder Orla Meinertz Rasmussen
 Hr. Steen Skipper Rasmussen
 Vibeke Hau Rasmussen
 Socionom Ole Reimers
 Ingrid Reinhardt
 Hr. Peter Ole Riber
 Professor Overlæge dr.med. Povl Riis
 Keramiker Elsa Riise
 Anne Rindung
 Birthe Rittig
 Inger Lise Rod
 B. Roed-Petersen
 Elly Rohde
 Herdis Rosenbaum
 Jytte Rosenstrøm
 Grosserer Henry Rosenthal
 Hr. Svend Rossander

Hr. Fl. Rostgaard-Hansen
 Lena Rudolf
 Hans Ruhwald
 Karin Röh
 Paul Rømert
 Cand.Polit. Claus Rønberg
 Overlæge dr.med. Mikael Rørth
 Civiling. Asger E. Raaschou
 Yakov Safir
 Civilingeniør Hilmar Salmark
 Gerda Sandholt
 Arkitekt m.a.a. Peter Sass
 Ellen og Finn Savery
 Cand.Ling.merc. og Translatør Lise Saxov
 Tove Schachner
 Fanny Scheffe
 Nanna og Torben Schiødt
 H. Schjøtt
 Lis Schlüter
 Fr. Jytte Schmitt
 Aase Schmidt
 Fr. Lisbet Schuou
 Walther Schradiesck
 Merete og Torben Senn
 Inge Sibbern & Stig Askaa
 Børnehavelærerinde Ane-Grete Sidelmann
 Musikpædagog Irme Sie
 Else Siems
 Fr. Merete Aabo og Hr. Jens Simonsen
 Lone Sjølund
 Tandlæge Anders Skeie
 Birgitte Skov
 Birthe Skrumsager
 Hr. Jørgen Smith
 Rea Sonne
 Tandlæge Georg Staberg
 Stable-Art A/S
 Direktør Frede Steffens
 Direktør Rolf Stender
 Ole Sterndorff
 Lise Stilling
 Bibliotekar Svend Stilling
 Nils Storm
 Vibeke Stoumann
 Tandlæge Per Stylvig
 Afd.chef Ole Styner
 Kontorchef Erling Stæhr-Larsen
 Grete Sundby
 Ingrid Svalgaard

Jette og Lars Sværdpiil
 Bente Sylvestersen
 Gerda og Peder Søegård
 Kirsten Sølling
 Vagn Sølvkjær
 Ole Søndergaard
 Fr. Ellen Westh Sørensen og Hr. Peter Sørensen
 Professor Bent Sørensen
 Lise Sørensen og Asger Sørensen
 Agnete Sørensen
 Jette Sørensen
 Karin M. Sørensen
 Vicedirektør Knud Sørensen
 Socialrådgiver Lilian Sørensen
 Mario Sørensen
 Redaktør Nele Poul Sørensen
 Nini Sørensen
 Peter Singers Sørensen
 Inger Søtofte
 Hanne og Jørgen Søtofte
 Astrid og Elob Saaek
 Lise Tang
 Margaret Teiser
 Steen Tessum
 Åse Hess Thaysen
 Ole Friis Theisen
 Maryann og Mogens Thestrup
 Karen Thode
 Inger Tholl
 Cand.pharm. Laboratoriechef Erik Thomsen
 Advokat Finn Thomsen
 Hanne Thomsen
 Helga og Erling Thomsen
 Doris Tvorup Thomsen
 Fhv. folketingssekretær Johs. Thorborg
 Simon Thøgersen
 Seminarielæktor Claus Tilling
 Civilingeniør Dagmar Tillisch
 Janne og Lars Peter Tolstrup
 Ole Trebbien
 Fr. Kirsten Træsberg
 Ole Uhlott
 Wibeke Vadstrup
 Lavge Vedel
 Jørgen Veileborg
 Karin Vilstrup
 Arkitekt m.a.a. Claus Vinderskov
 Palle Visbo
 Pia von Voss

Kunstforeninger:

Amagerbankens Kunstforening
Andelsbankens Kunstforening
Arbejds- & Socialministeriernes Kunstforening
Arbejdernes Kunstforening
Arbejdernes Landsbanks Kunstforening
ATP-Husets Kunstgruppe
Ballerup Kommunes Kunstgruppe
Belysningsvæsenets Kunstforening
Bib-art Kunstforening
Kunstforeningen Bikuben
Birch og Krogboes Kunstforening
Boliden Danmark A/S
Bording Grafiks Kunstforening
Brøndby Kunstforening
Carlsberg Kunstforening
Kunstforeningen (CS)
Danfoss Kunstforening
Danmarks Radios Kunstforening
Dansk Røde Kors Kunstforening
Den Danske Banks Kunstforening
Det Kgl. Biblioteks Kunstforening
Kunstforeningen Eskofot
Fogtdals Kunstforening Bloch A/S
Gentofte Kommunes Kulturelle Forvaltning
Gladsaxe Kunstbibliotek
Hafnias Kunstforening
Hellerup Banks Kunstforening
Kunstforeningen for Helsingør & omegn
Hillerød-Helsingør Motor Co. A/S's Kunstforening
HK-Vestsjælland
Holbæk Kunstforening
Holbæk Østerports Kunstforening
IBM's Kunstforening
Industriens Arbejdsgivers Kunstforening
Kampsax Kunst Kreds
K.B.I.'s Kunstforening
Korsør Kunstforening
Kunstforening i Krüger A/S
Kunstforeningen ved KTAS
Foreningen Kunst på Arbejdspladsen

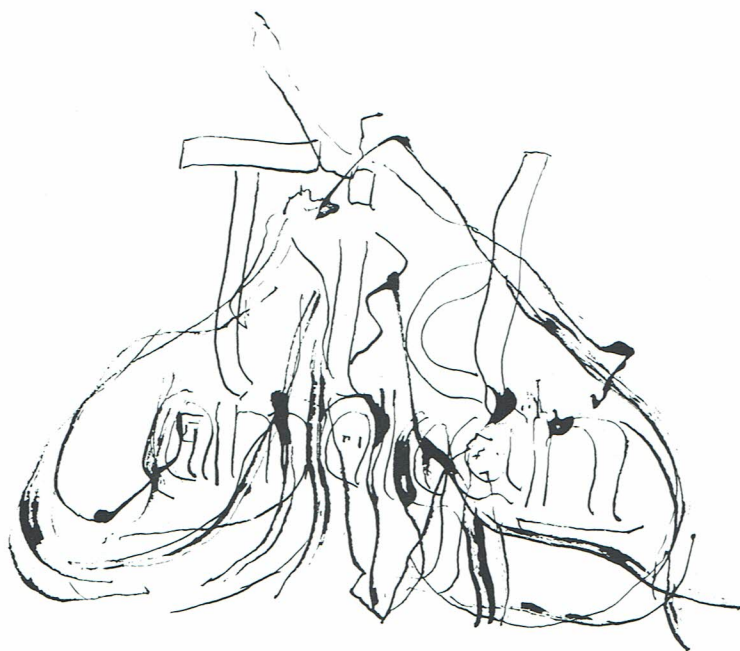
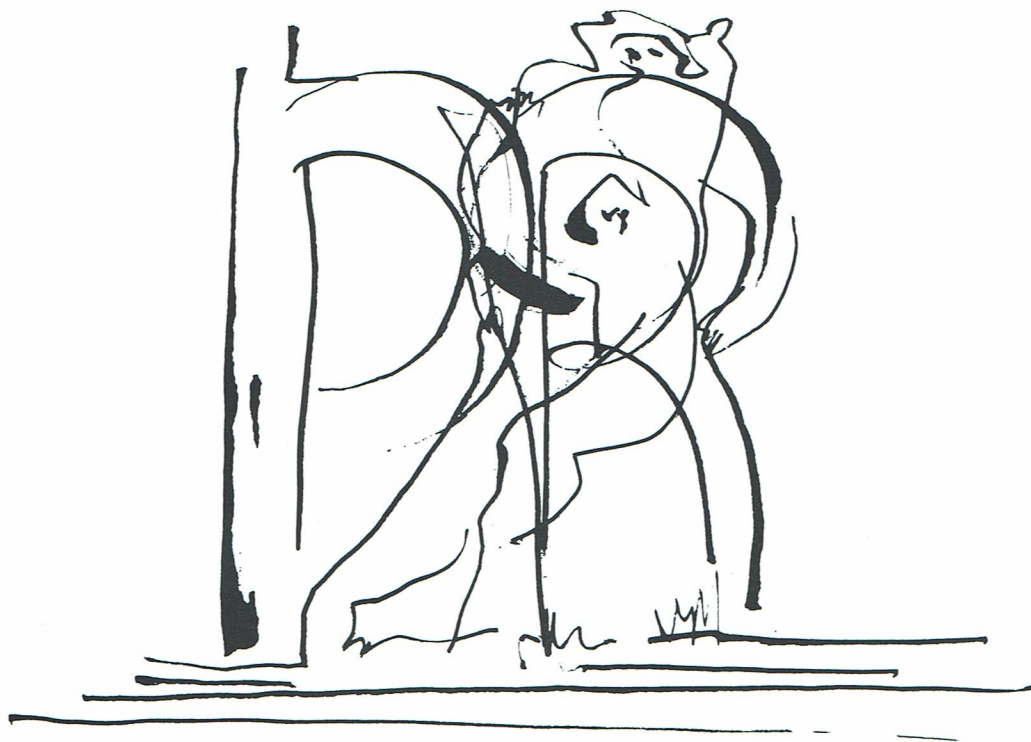

Kunstforeningen »Kunst 71«
Kunstforeningen A.J.S.
Kunstforeningen ved Centralsygehuset
Kunstforeningen for Herning & Omegn
Kunstforeningen for Kommunernes Landsforening
Kunstforeningen for Hørsholm Kommune
Kunstforeningen hos Illum
Kunstudvalget KAD-SID
Lundbeck's Kunstforening
Lærernes Kunstforening
Magasins Kunstforening
Kunstforeningen for Maribo Amt af 1947
Medarbejderfonden for Vilhelm Lauritzens Tegnestue
Munksgaards Kunstforening
NESA's Kunstforening
Njalsgårds Kunstforening
Nykredits Kunstforening
Philips Kunstforening
PKA's Kunstforening
Privatbankens Kunstforening
Kunstforeningen ved Rigshospitalet
Royal Copenhagen's Kunstforening
Sadolin & Holmblads Kunstforening
Sct. Kjelds Gårds Kunstforening
F.L. Smidth og Co's Kunstforening
S. & W. Medico Tekniks Kunstforening
Kunstforeningen Sparekassernes Data Center
A/S De Danske Spritfabrikkers Kunstforening
Sterling Airways Kunstforening
Superfoss Kunstforening
Tiptjenestens Kunstforening
Topsikrings Kunstforening
3M Kunstforening
Tuborg Kunstforening
Kunstforeningen Tyrolit A/S
Udenrigsministeriets Kunstforening
Universitetsbibliotekets Kunstforening
Kunstforeningen Up-Art
Virum Statsskolens Kunstkreds
Kunstforeningen i Vognmændenes Hus

Hugo Arne Buch

KATALOG

Hvor intet andet er anført, er de udstillede arbejder til salg. Samtlige mål er opgivet i centimeter, højden først.

Køb kan ske hos inspektør Jytte Nielsen, der træffes på udstillingens kontor.

Ønskes specielle betalingsvilkår, må aftale træffes med kunstneren selv eller med forretningsføreren.

Steffen Petersen Borgen

1. Allotria in Memoriam	92×150	20.000
2. Huse, vinter	60×73	12.000
3. Vinterlandskab	64×80	12.000
4. Norsk landskab	65×81	14.000
5. Hus på bakke	63×79	14.000
6. Pige i blå	91×60	12.000

Ásgerdur Búadóttir

7. Titan, 1990.	131×130	50.000
Uld og hestehår.		
8. Daggy, 1991	98×93	25.000
Uld og hestehår.		

Hugo Arne Buch

9. Billede 1990 - 91, olie	180×145	28.000
10. " " "	200×100	25.000
11. " " "	150×120	20.000
12. " " "	145×120	20.000
13. " " "	176×98	20.000
14. " " "	130×110	18.000
15. " " "	100×72	15.000
16. " " "	80×85	12.000

Maria Buras

17. Tegninger	16,5×24	2.800
---------------	---------	-------

Johannes Carstensen

18. Maske	60×37	9.000
19. Rundt billede	d. 38	6.500
20. Bord med masker	60×81	13.000
21. Ting på bord	100×73	19.000
22. Ting på bord	100×76	20.000
23. Elv	34×47	7.500
24. Vintersol	37×27	5.500
25. Skrænt	58×72	12.000
26. Have, efterår	81×100	21.000
27. Plads	32×37	6.000
28. Interiør med kranier	125×95	23.000

Else Fischer-Hansen

29. Akvareller		1.500
pr. stk. u. ramme		
30. 8 akvareller i ramme		1.800

William Fridericia

31. Feststemt Jubel-elefant	52×85	Privateje
Polykromt relief 1991		
32. Fuglen Tuka er landet	42×45	5.000
Polykromt relief 1991		

Boye Givskov

33. Spejlning, gult træ	100×75	9.000
34. Grønt vand	95×65	8.000
35. Blomstrende busk	38×46	7.000
36. Spejlninger	150×65	15.000
37. "	150×65	15.000
38. "	150×65	15.000
39. Strømvand	65×40	6.000
40. Rosa vand	42×32	6.000
40. A Udkast til Glasmosaik på gavl		

I.P. Groth-Jensen

41. Børnebillede	70×83	6.000
42. Børnebørn	75×93	7.000
43. Grøn Sommer	67×50	4.300
44. Juni farver i have	41×42	3.500
45. Forårs farver	39×52	3.800
46. Efterårs farver	45×56	3.800
47. Blomsterbed	53×41	3.800
48. Aften i skoven	53×41	3.800
49. Blomsterbed	38×32	3.500
50. Oktoberaften i Skoven	53×38	3.800
51. Mod aften	53×38	3.800

Ingrid Hansen

52. Aks	92×73	11.000
53. Spejling	92×73	11.000
54. Genspejling	116×89	15.000
55. Udsigt	92×65	10.000
56. Sommer	100×92	14.000
57. Efterår	100×92	14.000
58. Grønt Løv	92×73	11.000
59. Fugletræk	92×65	10.000
60. Udsigt	92×73	11.000
61. Høst	92×65	11.000
62. Mit vindue	92×65	11.000
63. Grønt Løv II	81×55	9.000

Jens Peter Helge Hansen

64. Maleri	115×115	16.000
65. "	56×75	7.000
66. "	40×40	4.500
67. "	88×100	12.500
68. "	43×44	4.600
69. "	135×135	21.000
70. "	48×43	4.600
71. "	80×80	8.500
72. "	64×72	7.500

Søren Hansen

Skitser til struktur, palet og signatur i et stort hus, Carl Bro Gruppen, Rådgivende Ingeniørfirma:

73. Metamorfose		
74. "		
75. Variation af logo og palet		
76. "	"	"
77. "	"	"
78. "	"	"
79. Signatur alfabet		
80. "	"	"
81. Forslag og skitser til et frimærke, præmieret. Konkurrence udskrevet af Akademirådet, i anledning af 250 året for stiftelsen af Akademiet for de Skønne Kunster.		
82. Arkitekturtegninger		
83. "		
84. Skitser til et logo		

Ole Heerup

85. Spite i blå	87×60	8.000
86. Store blå	240×132	22.000
87. Oval express	120×100	16.000
88. I ring	135×120	16.000
89. Rødbrun-anonym	92×73	9.000
90. Portræt	81×65	8.500
91. Agamnon	110×100	11.000
92. Lag i Lyseblå	43×62	5.500
93. I træ	65×37	5.500

Herman Stilling

135. Bjerglandskab med kilde og regnbue	91×93	14.000
136. Det gule bjerg. Kvinde og trolde	73×92	12.000
137. Bjerge og trolde med violin	73×92	12.000
Portrætbestillinger:		
138. Den røde trolde	92×72	12.000
139. Den hvide trolde	92×72	12.000
140. Den grå trolde	92×73	12.000
141. Den gule trolde	92×73	12.000
142. Den røde spring trolde	65×55	8.000
143. Gul trolde	41×33	3.800
144. Rød Trolde	41×33	3.800
145. Portræt af en gul trolde	41×33	3.800
146. To trolde i kamp	41×33	3.800

Inge Lise Westman

156. Landskab i 1991	200×250	30.000
157. " "	200×250	30.000
158. " "	200×250	30.000
159. " "	200×250	30.000
160. Torn (Træ)	128×168×40	18.000
161. " "	140×75×35	9.000
162. Små Torne (støbejern)		å 3.000

Eigil Wendt

163. " " "	100×85	15.000
164. " " "	81×65	10.000
165. " " "	73×65	8.000
166. " " "	61×50	6.000
167. " " "	55×50	5.000

Kurt Tegtmeyer

147. Tympanon til Lønstrup Kirke, Granit, 1991	100×200	
148. Tangram, Jern, 1991	200×100×30	30.000
149. Springeren, Jern, 1991	20×50×15	7.000

Eigil Westergaard

168. I Havets dyb, Søsten	155×170	Pris på kontoret
169. Hjem fra Havet, Søsten	97×94	Privateje
170. Strandfugle, Søsten	56×30	29.800

Helle Thorborg

150. Collage. Skitseforslag til altervæg. (ikke udført)			Tilhører kunstneren
Træsnit:			
151. Op al den ting, som Gud har gjort...	93×61	4.000	
152. Gik alle konger frem på rad...	93×61	4.000	
153. Hvad skal jeg sige, når jeg op til Gud i ånden farer...	93×61	4.000	
Indramning pr. stk.: 800			
154. Komposition med blomster...	83×120	7.000	
Indramning: 1.000			
155. Akvareller fra Hanstholm. Sommer 91.	65×80	å 5.300	

Poul Winther

171. Nordstranden, Aften 1991	81×100	25.000
172. Opstilling på stranden 1991	150×137	Tilhører Hjørring Kunstmuseum
173. Aftenbillede 1991	38×46	8.000
174. Sønderstrand VIII 1991	81×100	25.000
175. Golfkrisen II 1991	81×100	25.000
176. Opstilling med strandting (Golfkrisen I 1991)	81×100	25.000
177. Opstilling 1986-91	46×50	10.000
178. Figur i rum, 1991	27×35	5.000
179. Figurer I 1991	90×130	30.000
180. Strandbillede 1990-91	38×46	8.000
181. Sønderstrand, Ting 91	50×61	12.000

Koloristerne takker følgende
Fonde for økonomisk støtte til
dette Jubilæumskatalog.

Augustinus Fonden
Bikuben Fonden
Unibank

